

نماز شب

ثواب،

احکام و

کیفیت آن

با

مجموعه ای از دعاها و زیارت نامه ها

این کتاب
با اشراف

حاج میرزا عبد الله

فرزند آیت الله المعظم خادم الشريعة الغراء
حاج میرزا عبد الرسول حائری احقاقی (ره)

چاپ و نشر گردید

فهرست موضوعات

صفحه.....	موضوع
۵.....	فهرست.
۸.....	مقدمه.
۱۶.....	پند ها و ارشادات
۱۷.....	ریاضت ، سعادت و شناخت
۱۹.....	راه خلوص نیت.
۲۵.....	استجابت دعاء.
۲۷.....	شرط قبول اعمال.
۳۰.....	شیخ احسائی قدس سره و مراقبت او به نمازهای شب
۳۲.....	ثواب نماز شب
۴۲.....	وقت نماز شب و بخشی از احکام آن
۴۴.....	پاداش قضا کردن نماز شب
۴۸.....	مقالات نماز شب
۵۶.....	کیفیت نماز شب

۵۹	ركعات نماز شب
۶۳	نماز شفع
۶۶	نماز وتر بعد از شفع
۸۱	دو رکعت نافله‌ی صبح
۸۲	دعای امام سجاد (ع) بعد از نماز شب
۸۸	ستونی جهت نوشتن اسمی مومنان برای دعا در نماز وتر
۹۲	تعقیبات اشتراکی بعد از نماز‌های واجب
۹۸	دعاهای اختصاصی
۹۹	دعا بعد از نماز ظهر
۱۰۱	دعا بعد از نماز عصر
۱۰۳	دعا بعد از نماز مغرب
۱۰۶	دعا بعد از نماز عشاء
۱۰۸	دعا بعد از نماز صبح
۱۱۱	زيارت امام مهدی (عج) بعد از نماز صبح
۱۱۲	دعای عهد
۱۱۵	دعای صباح
۱۲۰	دعای روز‌های هفته
۱۲۱	دعای امام سجاد (ع) روز شنبه
۱۲۲	زيارت حضرت رسول اکرم (ص) روز شنبه
۱۲۴	دعای روز یکشنبه
۱۲۵	زيارت امیرالمؤمنین (ع) روز یکشنبه
۱۲۶	زيارت حضرت زهرا(س) روز یکشنبه
۱۲۶	دعای روز دوشنبه

زیارت امام حسن (ع) روز دوشنبه	۱۲۸
زیارت امام حسین (ع) روز دوشنبه	۱۲۹
دعای روز سه شنبه	۱۳۰
زیارت امامان (سجاد، باقر، صادق) علیهم السلام روز سه شنبه	۱۳۲
دعای روز چهارشنبه	۱۳۳
دعای روز پنجشنبه	۱۳۵
زیارت امام حسن عسکری (ع) روز پنجشنبه	۱۳۶
دعای روز جمعه	۱۳۷
زیارت امام زمان روز جمعه	۱۳۸
بخش دعاهای عمومی	۱۴۰
دعای کمیل	۱۴۱
دعای توسل	۱۵۳
دعای سمات	۱۵۷
دعای فرج	۱۶۳
دعاء امام المهدی علیه السلام	۱۶۵
زیارت جامعه‌ی کبیره	۱۶۷
دعا هنگام وداع	۱۷۷
زیارت عاشورا	۱۸۰
دعا بعد از زیارت عاشورا (دعای علقمه)	۱۸۵
مصادر این کتاب	۱۹۲

مقدمة

بسم الله الرحمن الرحيم
به نام خدای بخشندهٔ مهربان
سپاس بی پایان بر پروردگار جهانیان، و درود بر محمد و آل محمد.
سخن ناشر:
چه شیرین و لذت بخش است لحظاتی که در نماز شب با محبوب
بی همتا خلوت می کنی، و در برابر مولای بزرگ خود می ایستی ، و به دور از
چشم همگان با دنیابی از شوق با پروردگارت به راز و نیاز می پردازی.
نماز شب رازی است که فقط عامل آن از حقیقت آن خبر دارد، زیرا می
کوشد بدون آلودگی به ریا، خالص باقی بماند.

نماز در اثنای شب لذت روحانی شگفت آوری دارد؛ ممکن نیست آن را احساس کند مگر کسی که در همان لحظات با خدایش خلوت داشته است، بیچاره کسی که خود را از این لذت محروم می نماید. زمانی که مردم در بستر خواب آرمیده اند، یا به تماشای تلویزیون نشسته اند، برای شب گذرانی به گفت و شنود داستان های بیهوده و کارهای لغو پرداخته اند ، دسته ای برخاسته اند که وضو بگیرند و با بیم و امید در پیشگاه خدای تعالی بایستند. خدای تعالی در همان حال به کسانی می نگرد که با او راز و نیاز می کنند و به فرشتگان خود مباهات می کند.

از فضیلت نماز شب هرچه بگوییم از تصویر آن ناتوانیم زیرا کلمات، نمی توانند احساسات و شیرینی های مناجات را به روشنی بیان کنند . گرچه این جزوی به جهت حجم کوچک است اما شأن و اثر بالاتری را دارد زیرا محقق تعدادی از روایات را که در بیان پاداش نماز شب، آداب و مقدمات و احکام آن ، وارد شده اند در اینجا آورده و کیفیت برگزاری آن را که با پیروی از ائمه ای اطهار علیهم السلام شیخ پیشگام خداقرستان ، شیخ احمد بن زین الدین احسایی انجام داده بیان کرده است. علاوه بر این جناب شیخ راضی سلمان ، که تحقیق در این باره را به عهده گرفته ، پیشاپیش بعضی از نصایح و راهنمایی هایی را که مرحوم شیخ در تأییفات خود دارد، و مجموعه ای از دعاها و زیارت نامه هایی را نیز ضمیمه و برنامه ای عبادی کاملی را برای مؤمنان هدیه کرده است، تا مؤمنان از همراه داشتن کتاب های مفصل و سنگین بی نیاز شوند و بتوانند علاوه بر مناجات با خدای تعالی ، در شب و روز به زیارت سادات خود نیز مشغول باشند.

ما به این آرزو هستیم که طبع و نشر این اثر، سبب شود که برادران و خواهران مؤمن، در دعاها و زیارت های خود به یاد ما هم باشند، به خصوص آنان که به خواندن نماز شب برمی خیزند.

در پایان خدای مهربان را سپاس می گوییم که بر بندگان خود تفضل فرموده و بر آنان اجازه و فرصت بخشیده که به مناجات و راز و نیاز با او پیردازند.

بسم الله الرحمن الرحيم

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا يَنْسَى مَنْ ذَكَرَهُ، وَلَا يَنْقُصُ مَنْ شَكَرَهُ، وَلَا يُخَيِّبُ مَنْ دَعَاهُ، وَلَا يَقْطَعُ رَجَاءَ مَنْ رَجَاهُ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الْهُدَاءُ الْمَيَامِينَ.

مؤمن هر روز ساعتی، بلکه هر لحظه ای به ناتوانی خود اقرار و از خالق خود شرمساری اظهار می کند مانند این است که می گوید:

«وَيْلٌ لِمَنْ كَبَرَ سِنًّي كَثُرَتْ ذُنُوبِي، وَيْلٌ لِمَنْ طَالَ عُمُرِي كَثُرَتْ مَعَاصِي، فَكَمْ أَتُوبُ، وَكَمْ أَعُودُ، أَمَا آنَ لِي أَنْ أُسْتَحِيَ مِنْ رَبِّي».^۱

^۱ - مناقب ج : ۴، ص : ۱۵۱ . بحار الانوار ، ج: ۹۷، ص : ۴۴۴

این جملات گرچه از زبان و لب های مبارک حضرت امام زین العابدین علیه السلام جاری شده ، اما حال و هوای آن حضرت را بیان نمی کند زیرا آل بیت علیهم السلام که او نیز از آنان می باشد درجهان هستی پاکترین خلق خدایند و هرگز ترک اولایی از ایشان سر نزده چه برسد به این که گناهی را مرتکب شوند.

این دعا و امثال آن که در دعاهای آن بزرگواران وجود دارد درس های ارزنده ای به شمار می روند برای افرادی که می خواهند بدانند در برابر خدای تعالی چه گونه باید به راز و نیاز بپردازنند، حالتی را نشان می دهند که انسان شب و روز خود را با آن سپری کرده و وادارش کند به انجام کارهایی بپردازد که از او فوت شده ، و توبه کند از گناهانی که مرتکب شده است.

از همین جا انسان هوشیار می بیند برایش واجب است فرصت ها را غنیمت بداند زیرا فوت فرصت ، بیشتر اوقات، سبب می شود حسرت یا غم و اندوهی طولانی بر زندگی او سایه بیفکند.

و به همین جهت ملاحظه می کنیم پیامبر بزرگوارمان صلوات الله عليه و آله ، به حضرت امیر مؤمنان علیه السلام می فرماید:

«يَا عَلِيٌّ! بَادِرْ بِأَرْبَعٍ قَبْلَ أَرْبَعٍ، شَبَابِكَ قَبْلَ هَرَمِكَ، وَ صِحَّتِكَ قَبْلَ سُقْمِكَ، وَغِنَاكَ قَبْلَ فَقْرِكَ، وَحَيَاتكَ قَبْلَ مَوْتِكَ»^۲

یا علی قبل از آمدن چهار چیز، از چهار چیز بهره بگیر، از جوانی خود قبل از پیری ات از سلامتی ات پیش از مریض شدنت ، و از دارا بودن جلوتر از نداشتن و از زندگانی ات پیش از مردنت.

در این جا برادران و خواهران ایمانی خود را به انجام کاری مستحب متوجه می کنیم که مردم این زمان از آن غفلت دارند با این که خدای تعالی پاداش

۱ - من لا يحضره الفقيه ، ج: ۴ ، ص: ۳۵۷ . وسائل الشيعة، ج: ۱۶ ، ص: ۸۳ . خصال ج: ۱ ، ص : ۲۳۹

فراوانی را برای آن قرار داده است، و (پیامبر بزرگوارمان صلی الله علیه و آله و سلم) و اهل بیت پیامبرمان علیهم السلام ، و علمای ما، رضوان الله تعالى علیهم به آن اهمیت می دادند و تشویق می کردند مردم مسلمان آن را برپا دارند. تا آنجا که امام صادق سلام الله علیه فرموده اند:

لَيْسَ مِنَّا مَنْ لَمْ يُصَلِّ صَلَاءَ اللَّيْلِ ؛ از ما نیست کسی که نماز شب نخواند.

و درروایت دیگر آمده که فرمود: **لَيْسَ مِنْ شِيعَتِنَا مَنْ لَمْ يُصَلِّ صَلَاءَ اللَّيْلِ**^۳ ؛ از شیعیان ما نیست کسی که نماز شب نخواند.

آیا با شنیدن این دو روایت ، انسانی می تواند ادعًا کند دوست آن بزرگواران می باشد در حالی که هرگز طعم شیرین نماز شب را در عمرش نچشیده است؟

آیا سزاوار نیست بارها و بارها به خودمان توجه کنیم ، و به راهی برگردیم که دوستی ما را با اهل بیت علیهم السلام حفظ می کند، همان دوستی که نجات خودمان را در روز قیامت مشروط به آن می دانیم.

روزی که مال و فرزند نفع نمی دهد، جز این که کسی درپیشگاه خدای مهربان با قلبی سالم حاضر گردد.

یا باید در دل شب چند دقیقه ای با خدای مهربان مان خلوت کنیم. به گناهان اقرار نماییم، بر آوردن نیازهای مان را از او بخواهیم و با آفریدگارمان با لذت آورترین چیزی که پیشوایان ما برایمان باقی گذشته اند به مناجات بپردازیم .

^۱ - وسائل الشیعه ، ج: ۸، ص: ۱۶۲. روضه الوعظین ، ج: ۲ ص: ۳۲۱. المقنعه ص: ۱۱۹ بحار الانوار ، ج: ۸۴، ص: ۱۶۲

و یا بپذیریم از کسانی هستیم که خدای تعالی در باره‌ی آنان به حضرت موسی بن عمران علی نبینا و آلہ و علیه السلام فرموده اند:

«يَا أَبْنَاءَ عِمْرَانَ! كَذَبَ مَنْ زَعَمَ أَنَّهُ يُحِبُّنِي فَإِذَا جَنَّهُ اللَّيْلُ نَامَ عَنِّيْ.

أَلَيْسَ كُلُّ مَحِبٌّ يُحِبُّ خَلْوَةَ حَبِيبِهِ؟!

پسر عمران، دروغ می گوید کسی که گمان می برد مرا دوست می دارد اما وقتی شب فرا می رسد. می خوابد او سر و کاری با من ندارد آیا هر دوستی، دوست نمی دارد با دوست خود خلوت کند؟

هَا أَنَا - يَا أَبْنَاءَ عِمْرَانَ - مُطَلِّعٌ عَلَى أَحِبَّائِي، إِذَا جَنَّهُمُ اللَّيْلُ حَوَّلْتُ أَبْصَارَهُمْ فِي قُلُوبِهِمْ، وَمَثَلَّتْ عَقُوبَتِي بَيْنَ أَعْيُنِهِمْ، يَخَاطِبُونِي عَنِ الْمُشَاهَدَةِ، وَيَكْلُمُونِي عَنِ الْحُضُورِ:

ای فرزند عمران من از دوستانم خبر دارم، وقتی شب فرا رسید چشمانشان را در دل هایشان بر می گردانم ، و مجازاتم را در پیش چشم آنان مجسم می سازم از راه مشاهده و حضور با من حرف می زند.

يَا أَبْنَاءَ عِمْرَانَ! هَبْ لِي مِنْ قَلْبِكَ الْخُشُوعَ، وَمِنْ بَدْنِكَ الْخُضُوعَ، وَمِنْ عَيْنَيْكَ الدَّمْوعَ، وَادْعُنِي فِي ظَلَمِ اللَّيْلِ، فَإِنَّكَ تَجِدُنِي قَرِيبًا مُجِيبًا^۴

ای فرزند عمران در جسم و جانت برای من فروتن باش. و از چشمانت اشک بریز و در تاریکی ها ی شب مرا بخوان، می بینی نزدیکم و دعایت را مستجاب می کنم،

در این جزو ما به عهده گرفته ایم بخشی از روایاتی را از نظر بگذرانیم که فضل و عظمت منزلت نماز شب را ، در ضمن پندها و راهنمایی ها و نمونه ها ی ساده ای از مراقبت های زیادی را که شیخ متآلھین ، شیخ احمد بن زین الدین احسایی، در ادای مستحبات داشته و حالات خاصه‌ی او در برگزاری

نماز شب و دیگر عباداتی را که فضای گسترده ای از معارف و فیوضات الهی را به روی او باز نموده است و ما آن ها را از بعضی تألیفات او اقتباس کرده ایم. و هم چنین آداب و کیفیت برگزاری و دعاها مربوط به آن را بیان می کنند. در پایان نیز ، دعا ها و زیارت هایی را برگزیده ایم که مؤمنان عادت دارند در مناسبت ها ، روزها و شب ها، آن ها را بخوانند و خواسته ایم نیازی به داشتن کتاب های مفصل پیدا نکنند.

از خدای تعالی می خواهم کار توأم با خلوصم را در پیشگاهش بپذیرد و
برادران و خواهران مؤمنم را از آن بهره مند سازد.
امیدوارم ایشان نیز در دعاها و زیارت ها مرا فراموش نکنند.
و صلی الله علی محمد و آل محمد.

راضی سلمان ساکن سوریه ، جوار حضرت زینب (سلام الله علیها)
میلاد حضرت ولی عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف).
۱۳۸۹ / ۳ / ۱۶ شمسی

پند ها

پندها و راهنمایی ها

ریاضت ، سعادت و شناخت^۵

^۱ - رسائل الحکمه، (پاسخ مسائل السید محمد البکاء) ص ۱۵۲

شیخ در پاسخ این سؤال که راه و روش ریاضت^۲ چیست؟ و چگونه می شود سعادت و معرفت تحصیل کرد؟ گفته است:

راه حق و روش درست در ریاضت ، همان راه و روش است که ائمه هدی علیهم السلام پایه گذاری کرده اند، و به طور خلاصه این است که در همه ای حال ها و کارها و گفته ها ، از راه راست و درست حرکت کنی مثلاً: در خوردن و آشامیدن: تا گرسنه نشده ای نخوری، و چون می خوری سیر نخوری ، بلکه میل داشته باشی که بخوری. تا تشنه نیستی نیاشامی، و چون آشامیدی سیر ننوشی.

در عبادت و بندگی: وضو را خوب بگیر، موقع وضو گرفتن دعاها ای واردہ را بخوان در اثنای وضو سوره ای قدر را، و بعد از وضو سه بار همان سوره را تلاوت کن. نمازت را خوب بخوان، و دل خود را برای بندگی خدایت از هر چیز دیگری خالی گردان و نماز را مانند کسی بخوان که مهلت دارد آخرین نماز را بخواند.

در حالت هایت: قلب خود را منبر فرشتگان قرار بده، و آن را طویله ای حیوانات شهوی نکن، خدا را زیاد یاد کن، به آن گونه که از خدا غافل نشوی، اگر طاعت پیش آید آن را انجام دهی، و اگر گناهی ممکن شد آن را ترک کنی ، هیچ اطاعتی را دست کم نگیر، شاید رضای خدا در آن باشد. و هیچ گناهی را کوچک نشمار شاید همان موجب خشم او باشد.

^۲ - ریاضت، از کلماتی است که صوفی ها آن را به کار می بردند، و منظور آن ها در ریاضت به کاربستان ذکرهای خاص، و انجام بعضی از کارهای مشقت آور است. شیخ از راه روش آن ها بیزار است و از آن ها نفرت دارد . و به همین منظور ریاضت را به ریاضت حق و باطل تقسیم می کند ، وسعی دارد شیعیان ائمه علیهم السلام از راه باطل نروند

دائم به آفریده های خدا ، با دیده ای عبرت و تدبیر نگاه کن مرگ و آخرت را به یاد داشته باش، به دنیا و دگرگونی هایش نگاه کن و توجه داشته باش که لذات آن دوامی ندارد.

در کارهایت: تا می توانی حرکت نکن و آرام نگیر، مگر در کاری که با دوستی خدا سازگار باشد، به مساجد و جاهای ذکر خدا روی آور، سعی خود را صرف کن در آن چه خدای تعالی فرمان داده است ، چشم و گوش و اعضایت را در راه او به کار بگیر.

در گفتارت: بر زبان نیاور مگر چیزی را که در آن سود دنیا و آخرت باشد، بر تو باد، از روی تدبیر خواندن قرآن، که کلید های گنجینه های عالم غیب می باشد.

راه خلوص نیت^۷:

^۱- رسائل فی کیفیه السلوک الی الله ص ۲۵

باز آن مرحوم گفته است: اگر خواستی نیت را خالص کنی، بر تو باد که کار نیک انجام دهی زیرا هیچ عملی مانند کار نیکو نیست چنان که امیر مؤمنان علیه السلام گفته است.^۸

وقتی خواستی نماز بخوانی، قربه‌الی الله وضوی کامل بگیر، در ضمن آن و پیش و پس از آن دعاها‌یی را بخوان که امام علیه السلام یاد داده اند، و با قلب خود به آن توجه کن. به قصد خدمت به خدای سبحان به نماز بایست، و افعال و اذکار آن را چنان به جای آور که شارع مقدس فرموده است.

به خواندن نماز عادت کن، و هیچ نماز و دعای مستحب و نافله‌ای را ترک نکن، زیرا خدای تعالی نمی‌پذیرد مگر آن چه را که خالص باشد، بنده با قلب خود به آن توجه کند. وقتی با قلب خود به خدا توجه نکنی (مانند این است که) عمل را انجام نداده‌ای.

واین خود حیله‌ای از جانب شیطان است که بنده را از همه‌ی نیکی‌ها باز بدارد. هیچ یک از واجبات را، و هیچ یک از مستحبات را که خدا واجب یا مستحب کرده ترک نکن، زیرا اگر نتوانسته‌ای عمل شایسته‌ای انجام بدهی صورت آن را به جای آورده‌ای.

سفارش می‌کنم همت خود را در انجام کارهای شایسته، امثال نماز واجب، مستحب، دعا، روزه، زکات واجبی و استحبابی، خواندن قرآن، صرف کنی به خصوص آیاتی را بخوانی که در آن‌ها پند و اندرز وجود دارد. مرگ را، آخرت را فراموش نکن و در گفتار خدای تعالی بیاندیش که می‌فرماید:

۲- امیرالمؤمنین علی (علیه السلام) فرمود: لاتجاره كالعمل الصالح، هیچ تجارتی مانند عمل شایسته نیست. نهج البلاغه ص ۴۸۸ ، مشکات الانوار ص ۱۱۵، غرر الحكم ص ۱۵۴

**وَإِذْكُرْ عِبَادَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولَى الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ * إِنَّا
أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ^۹**

بندگان ما ابراهیم و اسحاق و یعقوب را به یاد بیاور که قدرتمند و مطلع بودند، و ما آن ها را خالص و پاکدل برای تذکر سرای آخرت گردانیدیم.
ملاحظه می کنیم خدای تعالی خانه‌ی خود را خاص بندگان صالح و برگزیدگان خود قرار داده است.

علاوه بر آن چه گفته شد، نیاز داری در شب و روز ، ساعتی را با خود خلوت کنی و به مخلوقاتی بیاندیشی که در زمین و آسمان به صورت جماد یا نبات زیست می کنند و آیاتی را که به قدرت خدای تعالی دلالت می کند از نظر بگذرانی ، زیرا کسی که در صدد است رضای خدا، و زندگی آخرت را به دست بیاورد و می خواهد انبیا و اولیای خدا را بشناسد، و در دین خود بصیرتی داشته باشد و (سر انجام) انسان باشد ، ضرورت دارد در مخلوقات خدای تعالی تدبیر و اندیشه نماید، و باید بدانی که اکثر مردم (امثال) حیواناتند.

حضرت امام باقر علیه السلام فرموده است:

«النَّاسُ كُلُّهُمْ بَهَائِمٌ إِلَّا قَلِيلٌ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ، وَ الْمُؤْمِنُ قَلِيلٌ »^{۱۰}

همه‌ی مردم (مثل) حیوانانند مگر افراد اندکی که مؤمن اند و مؤمن اندک است .

خدای تعالی فرموده است:

«قُلِ انظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ»^{۱۱}

۱ - سوره ص / ۴۵ - ۴۶

۲ - کامل تمار می گوید : از امام باقر علیه السلام شنیدم که فرمود: تمام انسان‌ها حیواناند، این جمله را سه بار تکرار فرمودند : مگر عده‌ی کمی از مؤمنین و مؤمن غریب باز این جمله را سه بار تکرار فرمودند . کافی / ج ۲ / ص ۲۴۲ و اعلام الدین / ص ۱۲۳ و بصائر الدرجات / ص ۵۲۲

۱ - یونس / ۱۰۱

بگو نگاه کنید در آسمان ها و زمین چه چیزهایی وجود دارند و فرموده است:

(أَوْلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا
بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ) ^{۱۲}

آیا پیش خود فکر نکرده اند که آن چه خدای تعالی در آسمان ها و زمین و میان آن ها آفریده به حق می باشند؟

(أَوْلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلْكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ
شَيْءٍ وَأَنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ افْتَرَبَ أَجْلَهُمْ) ^{۱۳}

آیا به ملکوت آسمان ها و زمین، و چیزهایی که خدا خلق کرده است توجه نکرده اند؟ و توجه نکرده اند که امکان دارد اجل آنان رسیده باشد؟

اگر عمل کردی به آن چه از عبادت ها یاد آور شدیم ، و آن ها را طوری به جای آوردنی که فقهها رضوان الله تعالی علیهم در رساله های عملیه ، کتاب های فقهی و کتاب های دعا بیان کرده اند، و در بعضی از اوقات از روی تدبیر قرآن خواندی، و چنان که گفتیم در آفریده های خدا به اندیشه پرداختی ، نوری در تو به وجود می آید که به سوی عمل کشیده شوی، و هر قدر عمل کنی قوی تر گردی و هر چه قوی تر شدی عمل کنی چنان که امام صادق عليه السلام فرمود:

بِالْحِكْمَةِ يُسْتَخْرَجُ غَورُ الْعَقْلِ، وَ بِالْعَقْلِ يُسْتَخْرَجُ غَورُ الْحِكْمَةِ» ^{۱۴}

به وسیله ی حکمت ژرفای عقل ، و به وسیله ی عقل، ژرفای حکمت استخراج خواهد شد.

۳ - روم / ۸

۳ - اعراف / ۱۸۵

۱- از امام صادق عليه السلام فرمود: که مولا علی عليه السلام می فرمود: از عقل غور حکمت استخراج می شود و از حکمت ، غور عقل استخراج می گردد ، و بوسیله ی خلق نیکو، ادب صالح بوجود می آید .

کافی / ج ۱ / ص ۲۸

اگر آن چه را شنیدی مورد مراقبت قرار دهی خدای تعالی گوش های دلت را باز می کند، تا حکمت را درک کنی و آن ها از روی معرفت ارزیابی کنی، نیت و قصدت برای انجام کارها ی خیر خالص می شود و روحت به سوی کمالات قدسی ترقی می کند خدای تعالی در حدیث قدسی می فرماید:

«مَنْ أَخْلَصَ اللِّهِ الْعَبُودِيَّةَ أَرْبَعِينَ صَبَاحًا ، تَفَجَّرَتْ يَنَابِيعُ الْحِكْمَةِ عَلَى لِسَانِهِ»^{۱۵}

هر کس چهل روز در بندگی خدا ی تعالی اخلاص ورزد چشمہ سارهای حکمت از دل او بر زبانش جاری خواهد شد .

خدای تعالی در حدیث قدسی فرموده است:

«مَا زَالَ الْعَبْدُ يَتَقَرَّبُ إِلَى النَّوَافِلِ، حَتَّى أَحْبَبَهُ، فَإِذَا أَحْبَبَتْهُ كُنْتَ سَمِعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ، وَبَصَرَهُ الَّذِي يَبْصِرُ بِهِ وَلِسَانَهُ الَّذِي يَنْطِقُ بِهِ، وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا إِنْ دَعَانِي أَجْبَتْهُ، وَإِنْ سَأَلَنِي أَعْطَيْتُهُ، وَإِنْ سَكَتَ أَبْتَدَأْتُهُ»^{۱۶}

پیوسته بنده با انجام کارهای استحبابی به من نزدیک می شود تا من او را دوست بدارم، زمانی که با او دوست شدم گوش او می شوم که با آن می شنود، و چشم او که با آن می بیند و زبان او که با آن حرف می زند و دست او که با آن، اگر دعا کند جوابش می دهم ، و اگر از من بخواهد به او عطا می کنم، و اگر سکوت کرد خودم آغاز می کنم.

از حدیثی که گذشت دریافتیم که خدای تعالی سبب محبت خود به بنده اش را در تقرب او به سوی خود به وسیله ی مستحبات قرار داده است، و خدا

۲- جامع اخبار / ص ۹۴ و عده الداعی / ص ۲۳۲ و عيون اخبار ارضا (ع) / ج ۲ / ص ۶۹ و بحار الانوار / ج ۳۲۶ / ص ۵۳

۱- کافی / ج ۲ / ص ۳۵۲ و وسائل الشیعه / ج ۴ / ص ۷۲ و جامع الاخبار / ص ۸۱ و المومن / ص ۳۲ و المحاسن / ج ۱ / ص ۲۹۱

هرکس را دوست بدارد علم را به دل او می افکند. رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود:

« لَيْسَ الْعِلْمُ بِكَثْرَةِ التَّعْلُمِ، وَ إِنَّمَا الْعِلْمُ نُورٌ يَقْذِفُهُ اللَّهُ فِي قَلْبِ مَنْ يُحِبُّ فَيَنْفَسِحُ فَيُشَاهِدُ الْغَيْبَ ، وَ يَنْشَرِحُ فَيَحْتَمِلُ الْبَلَاءَ.

داشتن علم از راه فراگیری فراوان نیست. و در حقیقت علم نوری است که خدا آن را در دل کسی می اندازد که او را دوست می دارد، در این صورت چشم دل او از درون وسعت می یابد و عالم غیب را مشاهده می کند و دریچه دل او در باطن باز می شود و گرفتاری را تحمل می نماید.

عرض شد: یا رسول الله آیا برای آن نشانه ای است؟

فرمود:

الْتَّجَافِي عَنْ دَارِ الْغُرُورِ ، وَ إِلَيْنَا بَأْتُمْ إِلَى دَارِ الْخُلُودِ، وَ اسْتَعْدَدْتُمْ
لِلْمَوْتِ قَبْلَ نُزُولِهِ »^{۱۷}

دل کندن از خانه‌ی فریبند، و بازگشتن به سوی خانه‌ی همیشگی و آماده شدن به مرگ پیش از آن که بباید (سه نشانه‌ی این حال می باشند) پس معلوم شد که روح به کمالات قدسی و مراتب و الا نمی رسد مگر با علم حق مطلق خالص، و این علم جز از راه محبت خدا به دست نمی آید و محبت او جز از راه تقرب جستن با انجام مستحبات حاصل نمی شود.

نوافل :

۱- این روایت با الفاظ گوناگون نقل گشته است ، اعلام الدین / ص ۱۳۵ و امالی طوسی / ص ۵۳۱ و روضه الواعظین / ج ۲ / ص ۴۴۸ و مجموعه ورام / ج ۱ / ص ۲۸ و بحار الانوار / ج ۶۵ / ص ۲۳۶.

منظور از نوافل: انجام آدابی است که در شرع مقدس اسلام مستحب می باشد. مثل : نماز، داشتن وضو، روزه، خود داری از گناه، یاد خدا ، فکر در آفریدگان الهی، جدّ و جهد (اجتهاد)

استجابت دعا:^{۱۸}

خدای تعالی در قرآن کریم فرمود:

(أَدْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ)^{۱۹}

مرا بخوانید دعای شما را اجابت می کنم . این مختصر را در آن جا که می فرماید:

وَ إِذَا سَأَلْكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أَجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ
فَلَيَسْتَجِبُوا لِي وَ لَيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشَدُونَ)^{۲۰}

۱- مراجعه شود به منبع اصلی که عبارت است از (جواب مسائل شاهزاده محمود میرزا) رسائل الحکمة/ ص ۲۲۰ س: ۶ و مجمع التفاسیر / ج ۲ / ص ۲۴۸

۲- غافر / ۶۰

توضیح می دهد یعنی: هرگاه بندگان من از تو، در باره‌ی من سؤال کنند به ایشان بگو خدا می فرماید من به شما نزدیک هستم، دعای دعاکننده را وقتی مرا می خواند جواب می گوییم.

و توضیح (**فَلَيَسْتَجِبُوا لِي**) این است که من از ایشان خواسته ام مرا بخوانند، و به من ایمان داشته باشند و پذیرند که من از رگ گردن به ایشان نزدیک ترم و دعاکننده را جواب می دهم.

بنا بر این اگر دعا کننده شک داشته باشد که خدا دعایش را جواب می دهد دعای او به اجابت نخواهد رسید چنان که وقتی به حضرت امام صادق عرض شد چرا ما دعا می کنیم و دعای ما پذیرفته نمی شود.

فرمود: «**لِأَنَّكُمْ تَدْعُونَ مَنْ لَا تَعْرِفُونَهُ**»^{۲۱} برای این که شما می خوانید خدایی را که او را نمی شناسید.

پس اگر خواستی دعاایت پذیرفته شود فقط، او را بخوان. زیرا اگر او را شناسی دیگری را خوانده ای .

شناختن خدای تعالی سبب اجابت دعا است. و راه آن این می باشد که به سوی خدا توجه کنی از همان راهی که خود او خواسته است، به او توجه کن بدون آن که به حاجت خودت، و به خودت توجه کنی، به همان گونه که وقتی به زید می گویی (یا قاعد= ای نشسته) کاری به نشستن نداری بلکه قصد تو خود زید است (حتی اسم او که همان زید باشد مورد نظر نیست)

هم چنین وقتی می گویی : (**اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي**=پروردگارا گناهم را بیامرز) توجه نکن به بودن خودت ، و به این که سائل هستی ، و به این که از وی آمرزش می خواهی، بلکه فقط به خود او توجه داشته باش اگر چنین کنی، در همانجا دعاایت پذیرفته می شود. من این مسائل را پنج یا شش بار تجربه کرده ام و سخنم به پایان نرسیده. مگر این که خواسته ام برآورده شده است.

و روش دیگر این است که : خدا ترس باشی، در همه‌ی آن چه از تو خواسته است مطیع و فرمان بردار او باشی، اگر چنین بودی، خدای تعالی از تو کریم تر است و به تفضل اولی می باشد، در این صورت اگر او را بخوانی دعايت را در هر مورد می پذیرد. و خدا در این رابطه فرموده است:

إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ^{۲۲}

این حقیقت است که خدای تعالی از پرهیزکاران می پذیرد.

شرط قبول اعمال:^{۲۳}

إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ^{۲۴}

معنای آیه این است که خدای تعالی از هیچ کس اعمال او را نمی پذیرد و آن ها را بالا نمی برد، مگر اعمال پرهیزکاران را ، و پرهیزکاران عبارتند از کسانی که خدا و رسول خدا را دوست می دارند، به اوامر او اطاعت می کنند، و از آن چه نهی فرموده پرهیز می کنند، با ولی خدا دوست اند و با دشمن خدا دشمن.

معنای باطنی پرهیزکاری:

۲ - مائدہ / ۲۷

۱ - شرح زیارت جامعه در شرح «وأدلاه على صراطه»، ج/۱، ص ۴۱۹ کرمان ص ۴۷۷. (احقاقی)

۲ - مائدہ / ۲۷

عبارة از این است که، از دوستی با دشمنان علی‌الله السلام و فرزندان او، و از کسانی که راه و روش آنان را قبول ندارند پرهیز کند. متقى حقيقى کسی است که از روش دشمنان علی و فرزندان او بپرهیزد ، راه و روش آنان فرع ایشان است. بنا بر این هر کس از روش دشمنان علی پرهیز کند متقى است و از تمامی گناهان پرهیز کرده است.

پس آل بيت عليهم السلام طريق الى الله اند و ولایت ایشان ، طريق صعود اعمال، و طريق قبول دعاها می باشد.

ابن فهد در كتاب عده الداعي، روایت کرده که سؤال کننده ای به حضرت امام هادی عليه السلام گفت: ای آقای من فتح می گوید: دعائی را به من یاد بده که با آن بشود شما را یاد کرد.

حضرت فرمود:

«إِنَّ الْفَتْحَ يُوَالِيْنَا بِظَاهِرِهِ ، دُونَ بَاطِنِهِ ، الدُّعَاء لِمَنْ دَعَاهُ بِهِ ، بِشَرْطٍ أَنْ يُوَالِيْنَا أَهْلَ الْبَيْتِ»^{۲۵}

که فتح با ظاهرش ما را دوست می دارد بی آن که در باطن دوست ما باشد، دعا (اثر دارد) برای کسی که آن را بخواند، با این شرط که ما را دوست بدارد. و در روایت محمدبن مسلم از قول حضرت امام باقر یا امام صادق گفته که به آن حضرت عرض کردم: در بین مخالفان شما مردی را می بینم که زیاد در عبادت می کوشد و فروتنی بسیاری دارد، آیا این کارها به او نفعی دارد؟

فرمود:

«يَا مُحَمَّدُ إِنَّمَا مَثَلُنَا أَهْلُ الْبَيْتِ ، مَثَلُ أَهْلِ بَيْتٍ كَائِنُوا فِي بَنِي إِسْرَائِيلَ ، فَكَانَ لَا يَجْتَهِدُ أَحَدٌ مِنْهُمْ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ، إِلَّا دَعَا فَأُجِيبَ

ای محمد مثل ما اهل بیت، مثل اهل بیتی در بنی اسرائیل می باشد از افراد این خانواده کسی نبود که چهل شب اجتهاد کند مگر این که دعای او مستجاب می شد،

یکی از ایشان چهل شب اجتهاد کرد و بعد از آن دعا کرد اما دعايش پذیرفته نشد به خدمت حضرت عیسی بن مریم آمد و در این باره به او شکایت کرد تا برایش دعا کند. حضرت عیسی علیه السلام وضو گرفت و نماز خواند و دعا کرد خدای تعالی به آن حضرت وحی فرمود و گفت:

يَا عِيسَى إِنَّ عَبْدِي أَتَانِي مِنْ غَيْرِ الْبَابِ الَّذِي أَوْتَى مِنْهُ ، إِنَّهُ دَعَانِي وَفِي قَلْبِهِ شَكٌّ مِنْكَ ، فَلَوْ دَعَانِي حَتَّى يَنْقَطِعَ عَنْقُهُ ، وَ تَنْتَشِرَ أَنَامِلُهُ ؛ مَا اسْتَجَبْتُ لَهُ.

ای عیسی این بنده‌ی من از دری به سوی من می آید که نباید از آن وارد شود، او مرا می خواند در حالی که در دلش نسبت به تو شک دارد، اگر او مرا بخواند آن قدر که گردنش قطع شود و بنده‌ای انگشتان او از هم جدا شوند دعای او را نمی پذیرم.

حضرت عیسی به آن شخص نظری کرد و فرمود: خدایت را می خوانی در حالی که در دلت به پیامبرش شک داری؟

آن شخص عرض کرد: ای روح خدا، ای کلمه‌ی او، به خدا چنان بود که گفتی، از خدا بخواه که آن را از دل من بیرون ببرد.

حضرت عیسیٰ علیه السلام برایش دعا کرد و خدا از او قبول کرد. و آن مرد مانند یکی از افراد همان خاندان شد. ما اهل بیت نیز چنین هستیم، خدا عمل بنده ای را نمی پذیرد که در باره‌ی ما شک دارد.^{۲۶}

شیخ احسائی و مراقبت او به نمازهای شب

شیخ عبدالله احسائی ، درباره‌ی پدرش شیخ اوحد قدس سره می گوید: آن مرحوم به عبادت و تهجد خود جداً حریص بود، به طوری که از روزهای تمرین و ایام کودکی ، تا پایان عمرش ، مستحبی از نافله‌ها را ترک نکرد بلکه هیچ موقع آن‌ها را در حال نشسته نخواند.

^۱ - آمالی مفید ص ۲ مستدرک الوسائل ج ۱ ص ۱۶۶ بحار الانوار ج ۲۷ ص ۱۹۱

دفعات دچار بیماری های سخت شد که قرار و آرام او سلب شد و تاب و توانی در او نماند، با این حال در وقت نماز بدون اختیار بلند می شد، مثل این بود که یکی او را بلند می کرد، و پس از پایان نماز مثل مرده ای بی حرکت می افتاد. در همه ای عمر شریفش به نمازهایش اهمیت فوق العاده می داد به طوری که فضیلت نمازی از او فوت نشد^{۲۷}

و میرزا تنکابنی در قصص العلماء قصه‌ی جالبی را می نویسد از این قصه چنین معلوم می شود که آن مرحوم خود را ملزم می نمود که نافله های روز را به جا آورد.

می گوید: زمانی که شیخ در اصفهان مهمان حاج محمد ابراهیم کلباسی بود، قبل از ظهر در (زاویه = مسجد حکیم) می نشست و ساعت و قطب نما و امثال آن را در جلوی خود قرار می داد و به محض این که ظهر می شد نافله نیت می کرد و در حال نماز به سمت مسجد می رفت تا به محراب می رسید در حالی که چند رکعت نافله را خوانده بود.

موقع رسیدن به محراب، در جای حاج کلباسی نماز می خواند و حاج کلباسی نیز به او اقتدا می کرد.

به نافله، و به اول وقت اهمیت می داد. مریض احوال بود نمی توانست نماز را ایستاده بخواند، طنابی را از سقف آویزان می کرد نمازهای واجب و مستحب را ایستاده می خواند و موقع بلند شدن و ایستادن از همان طناب می گرفت.^{۲۸}

^۱- زندگی شیخ احسایی به قلم فرزندش شیخ عبدالله / ص ۱۲۵

^۱- قصص العلماء / ص ۴۱

ثواب

لهم آمين

ثواب نماز شب:^{۲۹}

^۱ - من لا يحضره الفقيه راجع جلد ۱ از ص ۴۷۶ تا ص ۴۷۱

۱ - جبرئیل به محضر پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم فرود آمد ، آن حضرت به جبرئیل فرمود:

يَا جَبْرِيلُ اعْظُمِي . فَقَالَ: يَامُحَمَّدُ! عِشْ مَا شِئْتَ فَإِنَّكَ مَيِّتٌ، وَ أَحْبِبْ مَنْ شِئْتَ فَإِنَّكَ مُفَارِقُهُ، وَ اعْمَلْ مَا شِئْتَ فَإِنَّكَ مُلَاقِيهِ.

ای جبرئیل به من نصیحت کن. عرض کرد ای محمد، هرچه می خواهی زندگی کن، سر انجام خواهی مرد، هرکس را می خواهی دوست بدار، سر انجام از وی جدا خواهی شد، و هر عملی خواستی انجام بده بالاخره به آن عمل خواهی رسید.

شَرَفُ الْمُؤْمِنِ صَلَائِهِ بِاللَّيْلِ ، وَ عِزْهُ كَفُّ الْأَذَى عَنِ النَّاسِ «

شرف مؤمن نماز شب اوست و عزت او به این است مردم را نیازارد.

۲ - بحر السقاء از امام صادق روایت کرده که فرمود:

«إِنَّ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامِ ثَلَاثَةُ، التَّهَجُّدُ بِاللَّيْلِ، وَ إِفْطَارُ الصَّائِمِ، وَلِقَاءُ الْإِخْوَانِ»

روح خدا در سه چیز است: تهجد شبانه ، افطاری دادن روزه دار، زیارت برادران دینی.

۳ - ابوالحسن اول در تفسیر رضوان الله فرمود: (وَ رَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَا هَا عَلَيْهِمُ الْأَبْتِغَاءِ رِضْوَانِ اللَّهِ) ^{۳۰} و لیکن رهبانیت (ترک دنیا) را از پیش خود بدعت بر انگیختند ما بر آن ها جز آن که خوشنودی و رضای خدا را طلبند در کتاب انجیل نوشتمیم .

فرمود : یعنی نماز شب.

۴ - حضرت امام صادق علیه السلام فرمود:

« عَلَيْكُمْ بِصَلَاةِ اللَّيْلِ ، فَإِنَّهَا سُنَّةُ نَبِيِّكُمْ ، وَ أَدَبُ الصَّالِحِينَ قَبْلَكُمْ ، وَ مَطْرَدَةُ الدَّاءِ عَنْ أَجْسَادِكُمْ »

برشما باد خواندن نماز شب، زیرا نماز شب روش پیامبر شما، و ادب شایستگان پیش از شما، و بیرون راننده ای مرض از بدن های شما است.

۵ - هشام بن سالم، از آن حضرت در تفسیر قول خدای تعالیٰ

إِنَّ نَاسِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْئًا وَ أَقْوَمُ قِيلًا^{۳۱})

نقل کرده که فرمود:

« قِيَامُ الرَّجُلِ عَنْ فِرَاشِهِ يُرِيدُ بِهِ وَجْهَ اللَّهِ لَآيْرِيدُ بِهِ غَيْرَهُ »

مرد به جهت رضایت حضرت حق، از رختخواب خود برخیزد و غیر از رضای خدا را نخواهد.

۶ - حضرت امام صادق علیه السلام فرمود:

مردم به هنگام برخاستن از رختخواب های شان سه گروهند:

گروهی خیر می بینند و ضرر نمی بینند.

گروهی ضرر می بینند و خیر نمی بینند.

گروهی نه ضرر می بینند و نه خیر.

اما گروهی که برخاستن آنان به خیر ایشان است و نه به ضرر شان، کسی است که از خوابش بر می خیزد و وضو می گیرد و نماز می خواند و خدا را یاد می کند، این همان است که بلند شدن او از خواب به خیر اوست و نه به ضرر او.

و گروه دوم، (کسانی اند که به منظور انجام معصیت از خواب بر می خیزند) و به گناه کردن می پردازند، این همان است که برخاستن او از خواب به ضرر اوست و نه به خیر او.

و گروه سوم، کسانی اند که تا صبح می خوابند ، این هم فردی است که نه ضرر کرده و نه به خیر رسیده است.

۷ - عبد الله بن سنان از حضرت امام صادق علیه السلام سؤال کرد معنای آیه‌ی (سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أُثْرِ السُّجُودِ) ^{۳۲} چیست؟
حضرت فرمود:

«هُوَ السَّهْرُ فِي الصَّلَاةِ» بیدار شدن برای خواندن نماز.

۸ - فضیل بن یسار از امام صادق علیه السلام فرمود:
خانه‌هایی که در آن‌ها ، شب هنگام نماز و قرآن خوانده شود، برای اهل آسمان نورافشانی می‌کند، چنان که ستارگان آسمان به ساکنان زمینی نور افشاری می‌کنند.

۹ - در تفسیر آیه‌ی : إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبُنَّ السَّيِّئَاتِ، ^{۳۳} نیکی‌ها بدی‌ها را از بین می‌برند.
فرمود:

«صَلَاةُ الْمُؤْمِنِ بِاللَّيْلِ ، تَذَهَّبُ بِمَا عَمِلَ مِنْ ذَنْبٍ بِالنَّهَارِ»

نماز شب خواندن مؤمن، گناهانی را می‌برد که در اثنای روز انجام داده است.

۱۰ - امیر مؤمنان علیه السلام فرمود:
«إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى إِذَا أَرَادَ أَنْ يُصِيبَ أَهْلَ الْأَرْضِ بِعَذَابٍ قَالَ لَوْلَا الَّذِينَ يَتَحَبَّبُونَ بِجَلَالِي، وَ يَعْمَرُونَ مَسَاجِدِي ، وَ يَسْتَغْفِرُونَ بِالْأَسْحَارِ ، لَوْلَاهُمْ لَأَنْزَلْتُ عَذَابِي»

^۱ فتح / ۲۹

^۲ هود / ۱۱۴

خدای تعالی وقتی بخواهد مردم روی زمین را به عذابی دچار کند می فرماید: اگر نبودند افرادی که با جلال من با هم دوستی می کنند، و مساجدم را آباد می نمایند و صبحگاهان طلب مغفرت می کنند حتماً عذابم را نازل می کرم.

رسول خدا صلی الله علیه وآلہ وسلم فرمودند:

«مَنْ كَثُرَ صَلَاتُهُ بِاللَّيْلِ حَسْنٌ وَجْهُهُ بِالنَّهَارِ»

هرکس نماز او در شب زیاد باشد صورت او در روز نیکو می شود.

مردی به حضور امام صادق آمد و به محضرش شکایت کرد، و در شکایت خود زیاده روی نمود تا جایی که می خواست از گرسنه ماندن شکایت کند
حضرت پرسید:

«يَا هَذَا أَتْصَلَى بِاللَّيْلِ؟

ای مرد آیا نماز شب می خوانی؟

جواب داد: بلی.

حضرت امام صادق به اصحاب خود رو کرد، فرمود:

كَذَبَ مَنْ زَعَمَ أَنَّهُ يُصَلِّي بِاللَّيْلِ وَيَجُوعُ بِالنَّهَارِ ، إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى ضَمَّنَ صَلَاةَ اللَّيْلِ قُوتَ النَّهَارِ»

دروغ می گوید، آن که گمان می کند شب نماز می خواند و روز گرسنه می ماند زیرا خدای تعالی روزی روز را با نماز شب ضمانت کرده است.

پیامبر اکرم صلوات الله علیه و آلہ، به ابوذر فرمود:

«يَا أَبَا ذَرٍ احْفَظْ وَصِيَّةَ نَبِيِّكَ تَنْفَعُكَ ، مَنْ خَتِمَ لَهُ بِقِيَامِ اللَّيْلِ ثُمَّ مَاتَ فَلَهُ الْجَنَّةُ..»

ای اباذر، سفارش پیامبر را حفظ کن به تو نفع می دهد، شب هرکس با نماز پایان یابد و سپس بمیرد بهشت برای او واجب می شود.

امام صادق علیه السلام ، از پدرش حضرت باقر روایت کرد که فرمود:
مردی از حضرت علی بن ابی طالب علیه السلام، از شب زنده داری با نماز
سؤال کرد حضرت به او فرمود:

«أَبْشِرُونِي مَنْ صَلَّى مِنَ اللَّيْلِ عَشْرَ لَيْلَةً لِلَّهِ مُخْلصاً ابْتِغَاءَ ثَوَابِ اللَّهِ
قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى لِمَلَائِكَتِهِ : أَكْتُبُوا لِعَبْدِي هَذَا مِنَ الْحَسَنَاتِ
عَدَدَ مَا أَنْبَتَ فِي اللَّيْلِ مِنْ حَبَّةٍ وَ وَرَقَةٍ وَ شَجَرَةٍ، وَ عَدَدَ كُلِّ قَصَبَةٍ وَ
خُوصٍ وَ مَرْعَى .

بشارت باد، هرکس یک دهم شبی را ، از روی اخلاص برای رضای و پاداش
خدا نماز بخواند، خدای تعالی به فرشتگانش می فرماید: برای این بندۀ می من
بنویسید حسناتی را به تعداد دانه ها برگ ها و درخت ها و نی ها و چمن زارها که
در شب روئیده است.

وَ مَنْ صَلَّى تِسْعَ لَيْلَةً ، أَعْطَاهُ اللَّهُ عَشْرَ دَعَوَاتٍ مُسْتَجَابَاتٍ ، وَ أَعْطَاهُ
اللَّهُ كِتَابَهُ بِيمِينِهِ .

و هرکس یک نهم شبی را نماز بخواند خدای تعالی ده دعای مستجاب شده به
او می دهد و نامه می عمل او را به دست راستش می دهد.

وَ مَنْ صَلَّى ثَمُنَ لَيْلَةً ، أَعْطَاهُ اللَّهُ أَجْرَ شَهِيدٍ صَابِرٍ صَادِقِ النِّيَّةِ ، وَ
شُفْعَ فِي أَهْلِ بَيْتِهِ .

و هرکس یک هشتم شبی را نماز بخواند، خدای تعالی اجر شهید صبور درست
نیت را به او می دهد و خانواده اش شفاعت می شود.

وَ مَنْ صَلَّى سَبْعَ لَيْلَةً ، خَرَجَ مِنْ قَبْرِهِ يَوْمَ يُبَعَثُ وَ وَجْهُهُ كَالْقَمَرِ
لَيْلَةَ الْبَدْرِ، حَتَّى يَمْرَأَ عَلَى الصَّرَاطِ مَعَ الْأَمِينِ .

و هرکس یک هفتم شبی را نماز بخواند، در روز قیامت از قبرش بر می خیزد در صورتی که روی او مانند ماه چهارده شبه می باشد و از صراط می گذرد با کسانی که در امانند.

وَ مَنْ صَلَّى سَدْسَ لَيْلَةً ، كُتِبَ فِي الْأَوَابِينَ ، وَ عُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنَبِهِ.

و هرکس یک ششم شبی را نماز بخواند، از اوایین نوشته می شود و گناهان گذشته‌ی او آمرزیده می شود.

وَ مَنْ صَلَّى خَمْسَ لَيْلَةً ، زَاحَمَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلَ الرَّحْمَنِ فِي قَبْتِهِ.

و هرکس یک پنجم شبی را نماز بخواند، زیر گند و بارگاه ابراهیم خلیل الرحمن خواهد بود.

وَ مَنْ صَلَّى رَبْعَ لَيْلَةً ، كَانَ فِي أَوَّلِ الْفَائِزِينَ ، حَتَّىٰ يَمْرَّ عَلَى الصِّرَاطِ كَالرِّيحِ الْعَاصِفِ ، وَ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ بِغَيْرِ حِسَابٍ.

و هرکس یک چهارم شبی را نماز بخواند، از رستگاران خواهد بود تا از صراط مانند باد تن بگذرد و بدون حساب به بهشت داخل شود.

وَ مَنْ صَلَّى ثُلُثَ لَيْلَةً ؛ لَمْ يَبْقَ مَلْكًا إِلَّا غَبَطَهُ بِمَنْزِلَتِهِ مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ . وَ قِيلَ لَهُ: أَدْخُلْ مِنْ أَيِّ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ الشَّمَانِيَّةِ شِئْتَ.

و هرکس یک سوم شبی را نماز بخواند فرشته‌ای نمی ماند مگر این که به مقام و منزلت او در پیشگاه خدا غبطه می برد، و به وی گفته می شود از درهای هشت گانه بهشت از هرکدام که خواستی داخل شو.

وَ مَنْ صَلَّى نَصْفَ لَيْلَةً ، فَلَوْ أُعْطِيَ مِلْءَ الْأَرْضِ ذَهَبًا سَبْعِينَ أَلْفَ مَرَّةٌ لَمْ يَدْلِ جَزَاءَهُ ، وَ كَانَ لَهُ بِذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ أَفْضَلُ مِنْ سَبْعِينَ رَقَبَةً يُعْتَقُّهَا مِنْ وَلْدِ إِسْمَاعِيلَ.

و هرکس نصف شبی را نماز بخواند اگر هفتاد هزار برابر، روی زمین را به او بدنهند با پاداش او برابری نمی کند، و با این کار در پیش خدا بهتر خواهد بود از کسی که هفتاد بردۀ از فرزندان حضرت اسماعیل را آزاد کرده است.

وَ مَنْ صَلَّى لِلَّهِ لِيْلَةً ، كَانَ لَهُ مِنَ الْحَسَنَاتِ قَدْرُ رَمْلٍ عَالِيجٍ ، أَدْنَاهَا حَسَنَةً أَثْقَلَ مِنْ جَبَلٍ أَحَدٌ عَشْرَ مَرَاتٍ .

و هرکس ثلث شبی را نماز بخواند حسناتی خواهد داشت به مقدار ماسه های بیابان پر از ریگ کمترین آن حسن سنگین تراز ده برابر کوه احمد خواهد بود.

وَ مَنْ صَلَّى لِيْلَةً تَامَّةً ، تَالِيًّا لِكِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ ، رَأَكِعًا وَ سَاجِدًا وَذَاكِرًا ، أَعْطِيَ مِنَ الثَّوَابِ مَا أَدْنَاهُ يَخْرُجُ مِنَ الدُّنْوَبِ كَمَا وَلَدَتْهُ أُمُّهُ ، وَ يُكْتَبُ لَهُ عَدَدُ مَا خَلَقَ اللَّهُ جَلَّ وَعَدَ . مِنَ الْحَسَنَاتِ ، وَ مِثْلَهَا دَرَجَاتٌ وَيَثْبُتُ النُّورُ فِي قَبْرِهِ ، وَ يُنْزَعُ الْإِثْمُ وَ الْحَسَدُ مِنْ قَلْبِهِ ، وَ يُجَارُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ ، وَ يُعْطَى بَرَاءَةً مِنَ النَّارِ ، وَ يُبَعَّثُ مِنَ الْأَمِينِ ، وَ يَقُولُ الرَّبُّ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى لِمَلَائِكَتِهِ :

و هرکس یک شب تمام را نماز و قرآن بخواند، در رکوع و سجده به یاد خدا باشد ثوابی به او داده می شود که کمترینش این است که از گناهان بیرون می رود مانند این که تازه از مادر متولد شده است، به عدد هر چه خلق کرده حسنی برایش نوشته می شود و به مانند آن ها درجه به او عطا می شود، نور در قبرش می بارد، گناه و حسد از دلش بیرون می رود، از عذاب قبر پناه داده می شود، و برایت از آتش برای او داده می شود و جزء کسانی محشور می شود که در امانند، و خدای تعالی به فرشتگانش می فرماید:

يَا مَلَائِكَتِي ! انظُرُوا إِلَى عَبْدِي ، أُحْيَا لَيْلَةً ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي ، أُسْكِنْوْهُ الْفِرْدَوْسَ ، وَ لَهُ فِيهَا مِائَةُ أَلْفٍ مَدِينَةٌ فِي كُلِّ مَدِينَةٍ جَمِيعُ مَا تَشْتَهِي

**الأنفُسُ، وَ تَلَذُّ الأعْيُنُ، وَ لَمْ يَخْطُرْ عَلَى بَالٍ، سِوَى مَا أَعْدَدْتُ لَهُ مِنَ
الْكَرَامَةِ وَ الْمَزِيدِ وَ الْقُرْبَةِ»**

ای فرشتگان من به بنده‌ی من نگاه کنید شبی را برای رضای من احیا کرده است او را در فردوس ساکن گردانید، و در آن برای او یکصد هزار شهر است در هر شهri همه‌ی آن چه دل‌ها آن‌ها را می‌خواهند و چشم‌ها از آن‌ها لذت می‌برند، و به دلی خطور نکرده، غیر از کرامت و مزید و قرب منزلتی که برشمردم.

رسول خدا در سفارش خود به علی علیه السلام فرمودند:

**«يَا عَلِيٌّ! عَلَيْكَ بِصَلَاءَ اللَّيْلِ، وَ عَلَيْكَ بِصَلَاءَ اللَّيْلِ، وَ عَلَيْكَ بِصَلَاءَ
اللَّيْلِ»**

یا علی بر تو باد به نماز شب، بر تو باد به نماز شب، بر تو باد به نماز شب.

ابن بکیر، از امام صادق روایت کرده که فرمود:

**«إِنَّ الرَّجُلَ يَذِنُّ بِالذَّنْبِ فَيُحْرَمُ صَلَاءَ اللَّيْلِ، وَ إِنَّ الْعَمَلَ السَّيِّءَ
أَسْرَعُ فِي صَاحِبِهِ مِنَ السَّكِينِ فِي الْلَّحْمِ»**

مرد گناهی مرتكب می‌شود و از نماز شب محروم می‌ماند، و کار بد در صاحبش، زودتر از کارد در گوشت اثر می‌گذارد.

وقت

نماز شب

وقت نماز شب ، و بخشی از احکام آن^{۳۴}

وقت نماز شب با نماز شفع و وتر: پس از گذشتن نیمه شب تا طلوع فجر صادق می باشد.

مسائل:

- ۱- اگر اعتقاد دارد که وقت زیاد است ، و قبل از فجر صادق به مقدار چهار رکعت بخواند و اگر دید وقت اندک بوده، در این صورت پس از پایان نماز شب و نماز شفع و وتر، نماز صبح را می خواند.
- ۲- قبل از شروع نماز اگر دانست وقت اندک است. در این صورت اول نماز شفع و وتر را ، و بعد نماز صبح را می خواند و نمازهای شب را قضا کند.
- ۳- پیش از وقت خواندن نماز نافله جایز نیست مگر نماز شب برای کسی که خواب بر او چیره شود مانند اغلب جوانان و مسافران و بانوانی که احتمال

۱- احکام الشریعه خادم الشریعه حضرت آیت الله حاج میرزا عبدالرسول احقاقی (ره) جلد ۲ / ص ۴۴۱

می دهنند ناگهان دچار حیض یا استحاضه شوند. و افرادی که احتمال می دهنند محتلم خواهند شد و امکان دارد تا وقت نماز شب نتوانند غسل کنند، و نظیر این عذرها. در این صورت ها می توان نماز شب را پیش از وقت بخوانند.
۴- در هر وقت می شود نماز نافله را قضا کرد، مشروط بر این که وقت فضیلت نماز واجب فوت نشود ، بنابراین به نیت قضا یا به طور مطلق می شود آن را بخواند.

پاداش

قضا کردن

نماز شنبه

پاداش قضا کردن نماز شب:^{٣٥}

حضرت امام صادق عليه السلام فرمود:

«كُلُّ مَا فَاتَكَ بِاللَّيْلِ فَأَقْضِيهِ بِالنَّهَارِ، قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى :

« وَ هُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَ النَّهَارَ خِلْفَةً لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا »^{٣٦}

هر چه در شب از تو فوت شده ، آن را در روز قضا کن خدای تعالی فرموده است و او خدایی است که شب و روز را (جانشین یا) پشت سرهم قرار داد برای کسی که بخواهد به یاد بیاورد یا سپاسگزاری کند.

امام صادق علیه السلام فرمود:

« قَضَاءُ صَلَاةِ اللَّيْلِ بَعْدَ الْغَدَاءِ وَ بَعْدَ الْعَصْرِ ، مِنْ سِرِّ آلِ مُحَمَّدٍ الْمَخْزُونِ »

قضا کردن نماز شب بعد از نماز صبح و عصر، از رازهای مخزون آل محمد علیهم السلام است.

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود:

« إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى لَيْبَاهِي مَلَائِكَتَهُ بِالْعَبْدِ ، يَقْضِي صَلَاةَ اللَّيْلِ بِالنَّهَارِ، فَيَقُولُ: يَا مَلَائِكَتِي! انْظُرُوا إِلَى عَبْدِي يَقْضِي مَا لَمْ أَفْتَرِضْهُ عَلَيْهِ، أَشْهِدُكُمْ أَنِّي قَدْ غَفَرْتُ لَهُ»

خدای تعالی فخر می کند به سبب بندۀ ای به فرشتگانش که نمازشب را در روز قضا می کند، می فرماید:

ای فرشتگان من به بندۀ ام نگاه کنید قضا می کند چیزی را که بر او واجب نکرده ام، شما را شاهد می گیرم که من او را آمرزیدم.

برید بن معاویه ی عجلی، از حضرت امام باقر علیه السلام روایت کرده که آن حضرت فرمود:

«أَفْضَلُ قَضَاءٍ صَلَاةُ اللَّيْلِ فِي السَّاعَةِ الَّتِي فَاتَّكَ آخِرُ اللَّيْلِ، وَلَيْسَ
بَأْسَ أَنْ تَقْضِيهَا بِالنَّهَارِ، وَقَبْلَ أَنْ تَزُولَ الشَّمْسُ»

بهترین وقت قضای نماز شب آخر شب است ساعتی که نمازت فوت شده است.^{۳۷} و اشکالی ندارد روز آن را قضا کند و پیش از آن که خورشید غروب کند.^{۳۸}.

شب را
ترجمه

مقدمات

-
- ۱- یعنی قضای نماز
 - ۲- زوال شمس گرددیم.

٣٩. مقدمات نماز شب.

اگر می خواهد برای نماز شب بیدار شود به موقع خوابیدن بخواند:

(فَلِإِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوَحِّي إِلَيْهِ أَنَّمَا إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُو
لِقاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلاً صَالِحاً وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا) ^{٤٠}

من هم مثل شما بشری هستم (ولی) به من وحی می شود که خدای شما خدایی
یگانه است. پس هر کس به لقای پروردگار خود امید دارد باید به کار شایسته بپردازد، و
هیچ کس را در پرستش پروردگارش شریک نسازد
سپس بگوید:

«اللَّهُمَّ لَا تُنْسِنِي ذِكْرَكَ ، وَلَا تؤْمِنِي مَكْرَكَ ، وَلَا تَجْعَلْنِي مِنَ الْغَافِلِينَ ،
وَأَنْبِهْنِي لِأَحَبِ السَّاعَاتِ إِلَيْكَ ، أَدْعُوكَ فِيهَا فَتَسْتَجِيبَ لِي ، وَأَسْأَلُكَ
فَتَعْطِيْنِي ، وَأَسْتَغْفِرُكَ فَتَغْفِرُ لِي ، إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ ، يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ »

خداؤندا، یادت را از من فراموش مگردان، و مرا ایمن از مکرت نکن، و مرا جزء غافلان
قرار مده، و در ساعتی که بهترین ساعتها نزد توست مرا بیدار گردان تا تو را در آن
ساعت بخوانم و اجابتی کنی، و از تو بخواهم و به من عطا کنی، و استغفار کنم و مرا
بخشی، زیرا گناهان را کسی جز تو نمی بخشد ای مهربان ترین مهربانان
بعداز بیدار شدن بگوید:

«الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَنِي بَعْدَ مَا أَمَاتَنِي وَآلِيْهِ النُّشُورُ ، الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
رَدَّ عَلَىَّ رُوحِي لِأَخْمَدَهُ وَأَعْبَدَهُ»

ستایش خدای را که زنده‌ام کرد، پس از آن که مرا میراند، و بازگشت همه پس از مرگ به سوی اوست، ستایش خدای را که روح را بازگرداند، تا او را ستایش نموده و بندگی کنم.

با شنیدن آواز خروس‌ها بخواند:

«سَبُّوْحُ قَدْوَسُ ، رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَ الرُّوحُ، سَبَقَتْ رَحْمَتُكَ غَضَبَكَ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، عَمِلْتُ سُوءًا وَ ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ ، وَتَبَّ عَلَىَّ ، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ.

بسیار منزه و مقدس است پروردگار فرشتگان و روح، رحمت بر خشمت پیشی گرفته، معبودی جز تو نیست، بد کردم، و به خود ستم نمودم، پس مرا بیامز، به درستی که گناهان را جز تو نیامرزد، توبه‌ام را بپذیر، که تو بسیار توبه‌پذیر و مهربانی الحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنَّا مَنِّي فِي عَرُوقِ سَاكِنَةٍ ، وَرَدَ إِلَيَّ مَوْلَايَ نَفْسِي بَعْدَ مَوْتِهَا ، وَلَمْ يَمْتَهَا فِي مَنَامِهَا .

سپاس خداوندی را سزد که مرا با وریدهایی که آرامش دارند می‌خواباند و روان و جانم را بعد از مرگش، دوباره باز پس می‌دهد. و هنگام خوابم مرا نمی‌میراند.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يَمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا يِإِذْنِهِ ، وَلَئِنْ زَأَلَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا »

سپاس خداوندی را که آسمان‌ها را بر بالای زمین نگاه می‌دارد تا از نظام خود منحرف نشوند و هر گاه منحرف گردند کسی جز او نمی‌تواند آنها را نگاه دارد او حلیم و غفور است

به آسمان نگاه کرده بخواند:

«اللَّهُمَّ إِنَّهُ لَا يُوَارِي مِنْكَ لَيْلٌ سَاجِ، وَ لَا سَمَاءً ذَاتُ أَبْرَاجٍ، وَ لَا أَرْضًا
ذَاتُ مِهَادٍ، وَ لَا ظُلْمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ، وَ لَا بَحْرٌ لَجْيٌ يَدْلِجُ بَيْنَ يَدَيِّ
الْمَدْلِجِ مِنْ خَلْقِكَ، تَدْلِجُ الرَّحْمَةُ عَلَى مَنْ تَشَاءُ مِنْ خَلْقِكَ، تَعْلَمُ خَائِنَةَ
الْأَعْيُنِ وَ مَا تُخْفِي الصُّدُورُ، غَارَتُ النُّجُومُ، وَ نَامَتُ الْعَيْنُونَ، وَ أَنْتَ الْحَسِّ
الْقَيْوُمُ، لَا تَأْخُذْكَ سَيْنَةٌ وَ لَا نَوْمٌ، سُبْحَانَ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَ إِلَهِ الْمُرْسَلِينَ، وَ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ»

خدایا تو را باز نمی دارد ، شب تار، و نه آسمان دارای ستارگان و نه زمین گستردده، و نه
تاریکی هایی که بعضی از آنها بر فراز بعضی دیگرند، و نه دریای عمیق متراکم از آب از اینکه به
شبروان در مسیر عبادت از عنایات مرحمت کنی، و رحمت را به هر که از آفریدگانت بخواهی
عطای فرمایی، خیانت چشمها، و آنچه را سینه ها پنهان می کند می دانی، پنهان شدند ستارگان، و
دیده ها به خواب رستند، و تو زنده و پابرجایی، چرت و خواب تو را فرو نگیرد، منزه است
خدا، پروردگار جهانیان، و معبد رسولان، و ستایش خدای را پروردگار جهانیان.

پنج آیه ای آخر سوره ای آل عمران را بخواند.

«إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ لَآيَاتٍ لِأُولَى
الْأَلْبَابِ.

به درستی که در آفرینش آسمان ها و زمین، و رفت و آمد شب و روز، نشانه هایی است
برای صاحبان خرد.

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَاماً وَ قَعُوداً وَ عَلَى جُنُوبِهِمْ وَ يَتَعَكَّرُونَ فِي خَلْقِ
السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ.

آنان که خدا را در حال ایستاده و نشسته و پهلو خفته یاد می کنند، و در آفرینش
آسمانها و زمین اندیشه می نمایند.

رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلاً سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ.

پروردگارا این همه را به ناحق نیافریدی، منزه هی تو، ما را از عذاب دوزخ حفظ کن .

رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ وَ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ

رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًّا يَنَادِي لِلإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَ كَفَّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَ تَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ .

پروردگارا هر که تو وارد آتش دوزخ کنی به یقین او را رسوا نموده ای، و برای ستمکاران یاوری نیست. پروردگارا شنیدم فریاد کننده ای برای ایمان فریاد می زند به پروردگارتان ایمان بیاورید، پس ما ایمان آوردیم، پروردگارا گناهان ما را بیامرز، و بدی های ما را بپوشان، و ما را همراه نیکان بمیران.

رَبَّنَا وَ آتَنَا مَا وَ عَدَّنَا عَلَى رُسُلِكَ وَ لَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ «٤١».

پروردگارا آنچه بر رسولانت وعده کردی به ما عنایت کن، و در قیامت ما را رسوا مکن، که تو هرگز خلف وعده نمی کنی. و بگویید:

«يَانُورَ النُّورِ يَا مُدَبِّرَ الْأُمُورِ، يَا مَنْ يَلِي التَّدْبِيرَ وَ يَمْضِي الْمَقَادِيرِ ، أَمْضِ مَقَادِيرِي فِي يَوْمِي هَذَا إِلَى السَّلَامَةِ وَ الْعَافِيَةِ» ٤٢

ای نور نور ای به سامان برنده ای امور، ای رها کننده اندیشه ها، و تعیین کننده سر نوشته ها، سرنوشت مرا در این روز، سلامت و عافیت قرار بده.

امام سجاد پس از خوابیدن مردم، در دل شب این دعا را می خواند:

«إِلَهِيْ غَارَتْ نُجُومُ سَمَائِكَ ، وَ نَامَتْ عَيْنُونَ أَنَامِكَ ، وَ هَدَأَتْ أَصْوَاتُ عَبَادَكَ وَ أَنْعَامَكَ ، وَ غَلَّقَتْ الْمُلُوكُ عَلَيْهَا أَبْوَابَهَا ، وَ طَافَ عَلَيْهَا حَرَاسَهَا ، وَ احْتَجَبُوا عَمَّنْ يَسْأَلُهُمْ حَاجَةً، أَوْ يَنْتَجِعُ مِنْهُمْ فَائِدَةً.

خدای من ستار گان آسمانت فرورفت، و دیده های خلقت فرو خفته، و صدای های بندگان و چهار پایانت خاموش شده، و پادشاهان درها را به روی خود بسته، و نگهبانان

در گرد آن درها به حفاظت مشغول ، و خود را از کسی که حاجتی از آنان خواهد یا احسانی طلب ممحوب داشته اند.

وَ أَنْتَ يَا إِلَهِي حَىٰ قَيُّومٌ، لَا تَأْخُذْكَ سَنَةً وَ لَا نَوْمٌ ، وَ لَا يَشْغُلُكَ شَيْءٌ
عَنْ شَيْءٍ أَبْوَابُ سَمَائِكَ لِمَنْ دَعَاهُ مُفْتَحَاتٌ، وَ خَزَائِنُكَ غَيْرُ مُغَلَّقَاتٌ، وَ
أَبْوَابُ رَحْمَتِكَ غَيْرُ مَحْجُوبَاتٍ، وَ فَوَائِدُكَ لِمَنْ سَالَكُهَا غَيْرُ مَحْظُورَاتٍ، بَلْ
هِيَ مَبْدُولَاتٌ.

و تنها تو (الها) زنده و پاینده ای که چرت و خواب فرایت نگیرد، و هیچ چیز تو را از چیز دیگر سرگرم نسازد، درهای آسمانت برای دعا کنندگان باز است ، و خزانهای نبسته ، و درهای رحمت نپوشیده ، و احسان های تو برای آن کس که از تو درخواست کند منوع نیست بلکه همه مبدول و در دسترس است.

أَنْتَ إِلَهِي الْكَرِيمُ ، الَّذِي لَا تَرْدُ سَائِلًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ سَالِكَ ، وَ لَا تَخْتَجِبُ
عَنْ أَحَدٍ مِنْهُمْ أَرَادَكَ ، لَا وَعِزَّتَكَ وَ جَلَالِكَ ، لَا تَخْتَزلُ حَوَاجِهِمْ دُونَكَ ،
وَ لَا يَقْضِيهَا أَحَدٌ غَيْرُكَ.

خدای من تو همان کریمی هستی که هیچ درخواست کننده ای از مؤمنان را که به تو رو انداخته از بار گاهت دور نسازی ، و از هیچ کدام آن ها که قصد تو کرده خود را پوشیده نداری ، به عزت و جلالت سوگند که حوائج آنان در پیشگاه تو به تعویق نیفتند، و کسی جز تو به بر آوردنش دست نیازد.

اللَّهُمَّ وَقِدْ تَرَانِي وَ وَقُوْفِي ، وَ ذُلَّ مَقَامِي بَيْنَ يَدِيْكَ ، تَعْلُمُ سَرِيرَتِي ، وَ
تَطْلِعُ عَلَى مَا فِي قُلْبِي ، وَ مَا يَصْلُحُ بِهِ أَمْرُ آخرَتِي وَ دُنْيَاِي.

خداوندا تو، من و ایستاند و خواریم را در پیشگاه خودت می بینی ، و راز درونیم را می دانی ، و از آنچه در دل دارم و از آنچه که صلاح کار دنیا و آخرتی بدان بسته است آگاهی .

اللَّهُمَّ إِنْ ذَكَرْتَ الْمَوْتَ وَ هَوْلَ الْمَطْلَعَ وَ الْوَقْفَ بَيْنَ يَدِيْكَ نَغْصَنِي
مَطْعَمِي وَ مَشْرِبِي ، وَ أَغْصَنِي بَرِيقِي، وَ أَقْلَقِنِي عَنْ وَسَادِتِي ، وَ مَنَعِنِي
رُقادِي .

خداؤندا یاد مرگ و ترس از حوادث پس از آن و ایستادن در پیشگاهت طعام و شراب را ناگوارم ساخته ، و آب دهانم را گلوگیرم نموده ، و از بسترم برکنده ، و از خوابم بازداشتہ .

كَيْفَ يَنَامُ الْعَاقِلُ وَ مَلَكُ الْمَوْتِ فِي طَوَارِيقِ اللَّيلِ وَ أَطْرَافِ النَّهَارِ؟! ، بَلْ
كَيْفَ يَنَامُ الْعَاقِلُ وَ مَلَكُ الْمَوْتِ لَيَنَامُ لَا بِاللَّيلِ وَ لَا بِالنَّهَارِ، وَيَطْلُبُ قَبْضَ
رُوحِهِ بِالْبَيَاتِ أَوْ فِي آنَاءِ السَّاعَاتِ؟!

چگونه بخوابد آن کس که از ورود فرشته مرگ در پیشامدهای شبانه روز می هراسد، بلکه چگونه عاقل به خواب رود با آن که فرشته مرگ در شب و روز خواب ندارد و روح او را در شبانگاه و در همه لحظات دنبال می کند.

بعداز آن صورت را به خاک می گذاشت و می گفت:
«أَسْأَلُكَ الرُّوحَ وَ الرَّاحَةَ عِنْدَ الْمَوْتِ ، وَ الْعَفْوَ عَنِ حِينَ الْقَابَ»
رحمت و راحتی به وقت مرگ و آمرزشم را به وقت دیدارت از تو خواستارم.
حضرت امام صادق فرمود: اگر خواستی برای نماز شب بیدار شوی.

بگو:
**«اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ وَآلِهِ ، وَأَقْدِمْهُمْ بَيْنَ
يَدَيْ حَوَائِجِي ، فَاجْعَلْنِي بِهِمْ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقْرَبِينَ.**
خداؤندا من به وسیله ی پیامبرت، پیامبر رحمت و خاندان او به تو رو می آورم و آنان را در پیش حوائجم و می دارم ، پس به حق آنان مرا در دنیا و آخرت آبرومند و از مقربان گردان .

اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي بِهِمْ وَلَا تُعَذِّبْنِي بِهِمْ ، وَ اهْدِنِي بِهِمْ وَ لَا تُضِلِّنِي بِهِمْ
وَارْزُقْنِي بِهِمْ وَ لَا تَخْرُمْنِي بِهِمْ، وَ افْضِلِي حَوَائِجِ الْدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ ، إِنَّكَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، وَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ»^{٤٣}

خداوندا بحق آنان مرا رحمت فرست و عذابيم مکن ، و بحق آنان هدایتم نما و گمراهم
مساز ، و بحق آنان روزیم ده و محرومم مدار ، و حوائج دنيا و آخرتم را بر آور که تو بر هر
چيز توانايی و به همه چيز دانا .

كيفيت

نماز شب

کیفیت نماز شب:^{۴۴}

خدا سلامتش بدارد، سؤال کرده نماز شب تا وتر را چگونه می خوانید؟ در رساله‌ی مختصره حیدریه ذکر نشده است.

می‌گوییم: کیفیت نماز شب معلوم است و در آن اختلاف زیادی وجود ندارد، ولی عمل من به صورت مختصر به این گونه است:

دو رکعت نماز افتتاح: این نماز را قبل از نماز شب می خوانم در رکعت اول بعد از حمد سوره‌ی توحید، و در رکعت دوم بعد از حمد، سوره‌ی یا ایها الکافرون را می خوانم. و پس از سلام این دعا را می خوانم.

«إِلَهِي! كَمْ مِنْ مُوبِقٍ حَلَمْتَ عَنْ مُقَابَلَتِهَا بِنِعْمَتِكَ، وَ كَمْ مِنْ حَرِيرَةٍ تَكَرَّمْتَ عَنْ كَشْفِهَا بِكَرَمِكَ.

خدای من چه گناهان تباہ سازی که از مقابله به کیفر کردن آن‌ها صرف نظر کردی، و چه جرم‌هایی که از مکشوف ساختن آن‌ها به کرم خود رو گرداندی.

إِلَهِي ! إِنْ طَالَ فِي عِصْيَانِكَ عُمْرِي ، وَ عَظُمَ فِي الصَّحْفِ ذَنْبِي ، فَمَا أَنَا بِمُؤْمِلٍ غَيْرَ غُفرَانِكَ ، وَ لَا أَنَا بِرَاجِ غَيْرَ رِضْوَانِكَ.

خدای من گرچه عمرم در عصیان تو به درازا کشیده، و گناهم در صحائف اعمال بزرگ نموده، ولی من جز آمرزش تو را آرزومند نبوده، و جز به خشنودی تو امیدوار نباشم.

إِلَهِي ! أَفَكَرْ فِي عَفْوِكَ فَتَهُونْ عَلَىَّ خَطِيئَتِي ، ثُمَّ أَذْكُرُ الْعَظِيمَ مِنْ أَخْذِكَ فَتَعْظُمْ عَلَىَّ بَلِيَّتِي .

خدای من به بخشایشت می‌اندیشم پس گناهم در نظرم سبک جلوه می‌کند، سپس به یاد کیفر بزرگت می‌افتم پس گرفتاریم برمن بزرگ می‌آید،

آهِ إِنْ أَنَا قَرَأْتُ فِي الصُّحْفِ سَيِّئَةً أَنَا نَاسِيْهَا وَ أَنْتَ مُحْصِيْهَا، فَتَقُولُ
: خُذْهُوْهُ، فَيَا لَهُ مِنْ مَأْخُوذٍ، لَا تُنْجِيْهِ عَشِيرَتَهُ ، وَ لَا تَنْفَعُهُ قَبِيلَتَهُ.

آه اگر در نامه عملم گناهی را بخوانم که خود فراموش نموده ولی تو به حسابش آورده ای پس گویی : بگیریدش ، آه چه گرفتاری که اقوامش قادر بر نجاتش نباشد، و فامیلیش سودی به حالش نخشند،

آهِ .. مِنْ نَارٍ تُنْضِجُ الْأَكْبَادَ وَالْكِلَى.

آهِ .. مِنْ نَارٍ نَزَّاعَهُ لِلشَّوَّى.

آهِ .. مِنْ غَمَرَةٍ مِنْ مُلْهِبَاتِ لَظَى»^{۴۵}

آه از آتشی که جگرها و کلیه ها را بپزد، آه از آتشی که پوست سر را برقند، آه از شدت شعله های آتش سوزان .

ركعات نماز شب:

بلند می شوم و نماز شب را هشت رکعت می خوانم ، بهتر است در دو رکعت اول بعد از حمد سوره‌ی توحید را سی بار، و در رکعت دوم سوره‌ی قل یا ایه‌الكافرون را یک بار و بهتر از آن ، این که سوره توحید را سی بار بخواند.^{۴۶}

در شش رکعت باقی، بعد از حمد هر سوره را بخواهم می خوانم و افضل خواندن سوره های طولانی است.

و بعد از خواندن هر دو رکعت این دعای مأثور را می خوانی .

۱- امالی شیخ صدوق ص ۷۸ مفتاح الفلاح شیخ بهایی ص ۳۰۵

۱- أَنَّ مَنْ قَرَا فِي الرَّكْعَتَيْنِ الْأَوَّلَتَيْنِ مِنْ صَلَاتِ اللَّلِ فِي كُلِّ رَكْعَةٍ مِنْهُمَا الْحَمْدَ مَرَّةً وَ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ثَلَاثَيْنَ مَرَّةً ؛ اغْتَلَ وَلَيْسَ بَيْنَهُ وَ بَيْنَ اللَّهِ عَزُّ وَ جَلَّ ذَنْبٌ إِلَّا غَفَرَ لَهُ ». « من لا يحضره الفقيه جلد ۱ ص ۴۸۵ ».

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَلَمْ يُسْأَلْ مِثْلُكَ، وَأَنْتَ مَوْضِعُ مَسَأْلَةِ السَّائِلِينَ
، وَمَنْتَهَى رَغْبَةِ الرَّاغِبِينَ ، وَأَدْعُوكَ وَلَمْ يُدْعَ مِثْلُكَ، وَأَرْغَبَ إِلَيْكَ وَ
لَمْ يُرْغَبُ إِلَى مِثْلِكَ، وَأَنْتَ مُجِيبٌ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ وَأَرْحَمُ
الرَّاحِمِينَ

پروردگارا! من از تو سؤال می کنم و همچون توبی سؤال نشده (مثلی برای تو نیست تا سؤال گردد)، تو در خواستگاه سؤال کنندگان و آخرين مورد روی آوردن توجه کنندگانی. تو را می خوانم و هیچ کس چون تو خوانده نشده. و به تو اميد می بندم که مثل توبی نیست تا به او توجه گردد. تو اجابت کننده دعای بیچارگانی و مهربان ترین مهربانانی.

وَأَسْأَلُكَ بِأَفْضَلِ الْمَسَائلِ وَأَنْجَحِهَا وَأَعْظَمِهَا ، يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانُ يَا
رَحِيمُ، وَبِاسْمَائِكَ الْحُسْنَى، وَأَمْثَالِكَ الْعَلِيَا ، وَنِعَمِكَ الَّتِي لَا تُحْصَى،
وَبِأَكْرَمِ أَسْمَائِكَ عَلَيْكَ، وَأَحَبِّهَا إِلَيْكَ ، وَأَقْرَبِهَا مِنْكَ وَسِيلَةً ، وَ
أَشْرَفِهَا عِنْدَكَ مَنْزَلَةً ، وَأَجْزَلَهَا لَدِيْكَ ثَوَابًا ، وَأَسْرَعَهَا فِي الْأَمْوَارِ
إِجَابَةً.

از تو درخواست می کنم به برترین و مقبول ترین و عظیم ترین مسایل، ای خدا! ای بخشنده! ای مهربان! و به نیکوترین اسم هایت و برترین نمونه هایت و نعمت های بیرون از شمارت و به گرامی ترین اسم هایت و محبوب ترین آن ها نزد تو و نزدیک ترین آن ها از جهت وسیله به سوی تو و والاترین آن ها از لحاظ منزلت نزد تو و پریارترین آن ها از

جهت ثواب و پاداش تو و سریع ترین آن ها در اجابت امور.

وَبِاسْمِكَ الْمَكْنُونِ الْأَكْبَرِ، الْأَعَزُّ الْأَجَلُّ ، الْأَعْظَمُ الْأَكْرَمُ. الَّذِي تُحِبُّهُ
تَهْوَاهُ وَتَرْضَى بِهِ عَمَّنْ دَعَاكَ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاءَهُ.

و تو را سوگند به اسم مکنونت آن اسم اکبر اعز اجل اکرم که آن را دوست می داری و به آن توجه و عنایت داری و به آن از هر که تو را بخواند راضی می شوی و دعايش را مستجاب فرمایی

وَ حَقَّ عَلَيْكَ أَنْ لَا تَحْرِمَ سَائِلَكَ ، وَ أَنْ لَا تَرُدَّ سَائِلَكَ ، وَ بِكُلِّ اسْمٍ
هُوَ لَكَ فِي التَّوْرَاهِ وَ الْإِنْجِيلِ ، وَ الزَّبُورِ وَالْفُرْقَانِ الْعَظِيمِ ، وَ بِكُلِّ اسْمٍ
دَعَاكَ بِهِ حَمَلَهُ عَرْشِكَ ، وَمَلَائِكَتُكَ وَأَنْبِيَاوُكَ ، وَرَسُولَكَ وَأَهْلِ
طَاعَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ ، أَنْ تُصَلِّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تَعْجَلَ
فَرَجَ وَلِيِّكَ وَابْنَ وَلِيِّكَ ، وَتَعْجَلَ خِزْنِيَّ أَعْدَائِهِ ، وَأَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَ
كَذَا»^{۴۷}

و بر تو است که سائلت را محروم ننمایی و او را رد نکنی. و تو را سوگند! به هر اسمی
که برای تو است در تورات و انجیل و زبور و قرآن عظیم و به هر اسمی که حاملان
عرشت و فرشتگان و پیامبران و فرستادگان و فرمانبرداران از آفریدگان تو را به آن
می خوانند که بر محمد و آل محمد درود بفرستی و این که فرج و گشايش کار ولی خود
و فرزند ولی ات را زود برسانی و در خواری و رسوایی دشمنانش تعجیل فرمایی و برایم
چنین و چنان کنی
بعد از نمازهای شب: تسبیح حضرت زهرا سلام الله علیها را می خوانی و دو سجده‌ی
شکر به جا می آوری.

در سجده‌ها این دعا را می خوانی:

«إِلَهِي وَ عِزَّتِكَ وَ جَلَالِكَ وَ عَظَمَتِكَ ، لَوْ أَنِّي مُنْذُ بَدَعْتَ فِطْرَتِي
مِنْ أُولِي الدَّهْرِ عَبْدُكَ دَوَامَ خَلُودٍ رَبُوبِيَّتِكَ ، بِكُلِّ شَعْرَةٍ فِي كُلِّ
طَرْفَةٍ عَيْنٍ سَرْمَدَ الْأَبْدِ ، بِحَمْدِ الْخَلَائِقِ وَشُكْرِهِمْ أَجْمَعِينِ ، لَكُنْتُ
مُّقَصِّرًا فِي بُلُوغِ أَدَاءِ شُكْرِ خَفِيٍّ نِعْمَةٍ مِنْ نِعَمِكَ عَلَىٰ»

خدای من به عزت و جلال و عظمت سوگند اگر از همان روزهای آغازین دهر که
آفرینش مرا آغاز کردی تا آنگاه که ربوبیت تو دوام دارد و جاوید است به هر تار مویی و
در هر چشم بهم زدنی و تا ابد که پایانی ندارد با ستایش و سپاس تمامی آفریدگانت به

عبادت و پرستش تو پردازم تازه در ادای نادیده ترین نعمت از نعمتهاایت که به من ارزانی داشته ای نارسا خواهم بود.

وَلَوْ أَنِّي كَرْبُتْ مَعَادِنَ حَدِيدِ الدُّنْيَا بِأَنْيَابِي ، وَحَرَثْتْ أَرْضَهَا بِأَشْفَارِ عَيْنِي وَبَكَيْتْ مِنْ خَشِيتِكَ مُثْلَ بُحُورِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِينَ دَمًا وَ صَدِيدًا ، لَكَانَ ذَلِكَ قَلِيلًا فِي كَثِيرٍ مَا يَجِبُ مِنْ حَقًّكَ عَلَىَّ .

و چنانچه کان های آهن دنیا را با دندان هایم بکاوم ، و سرزمین آن را با پلک هایم شخم زنم ، و از ترس تو مانند دریاهای آسمان ها و زمین ها چرک و خون از دیده ببارم ، هر آینه در برابر آن همه حقوق واجبی که بر عهده ام داری بسی ناچیز است

وَلَوْ أَنَّكَ يَا إِلَهِي عَذَّبْتَنِي بَعْدَ ذَلِكَ بَعْذَابِ الْخَلَائِقِ أَجْمَعِينَ، وَ عَظَّمْتَ لِلنَّارِ خَلْقِي وَ جِسْمِي ، وَ مَلَأْتَ طَبَقَاتِ جَهَنَّمَ مِنْيَ حَتَّىَ لَا يَكُونَ فِي النَّارِ مُعَذَّبٌ غَيْرِي ، وَلَا يَكُونُ لِجَهَنَّمَ حَطَبٌ سِوَائِيَّ ، لَكَانَ ذَلِكَ بَعْدُ لَكَ عَلَىَّ قَلِيلًا فِي كَثِيرٍ مَا أُسْتَوْجِبُهُ مِنْ عَقْوَبَتِكَ «^{۴۸}

و اگر تو - این خدای من - پس از اینها به عذاب تمامی خلائق عذابم کنی ، و آفرینش و جسمم را برای چشیدن آتش، بزرگ و نیرومند سازی ، و طبقات دوزخ را از وجود من پر سازی تا دیگر معذبی جز من نماند و هیزمی برای آن جز من نباشد همه این ها به عدالت تو درباره من است و اندکی از بسیار استحقاقی است که نسبت به عذابت پیدا نموده ام

نماز شفع:

سپس سجده می کنی و بلند می شوی و نماز شفع را می خوانی، بعد از حمد در هر رکعت سه بار قل هو الله احد، یا یک بار قل اعوذ برب الناس و یک بار قل اعوذ برب الفلق را می خوانی.

و قبل از رکوع دوم در قنوت می خوانی:

«اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ ، وَ عَافِنِي فِيمَنْ عَافَيْتَ ، وَ تَوَلَّنِي فِيمَنْ تَوَلَّتَ ، وَ بَارِكْ لِي فِيمَا أُعْطَيْتَ ، وَ قِنِي شَرَّمَا قَضَيْتَ ، فَإِنَّكَ تَقْضِي وَ لَا يُقْضَى عَلَيْكَ .

خدایا هدایتم کن در زمره آنان که هدایت کردی، و عافیتم ده در گروه آنان که عافیت دادی، و سرپرستی ام فرما در جمع آنان که سرپرستی کردی، و مرا در آنچه عطا کردی برکت ده، و از شر آنچه حکم نمودی نگاهم بدار، به درستی که تو حکم کنی، و علیه تو حکم نشود، که تو حکم فرمایی و کسی را بر تو حکومتی نیست.

وَ أَنَّهُ لَا يَذِلُّ مَنْ وَ أَلَيْتَ، وَ لَا يَعْزُّ مَنْ عَادَيْتَ، تَبَارَكَتْ رَبَّنَا وَ تَعَالَيْتَ، فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا قَضَيْتَ.

و به راستی که خوار نگردد کسی که تواش دوست داری و عزیز نشود کسی که تواش دشمن داری، چه با برکتی تو، ای پروردگار ما و چه برتری، حمد و ستایش برای آن که مقدر می فرمایید.

سُبْحَانَكَ رَبُّ الْبَيْتِ ، أَسْتَغْفِرُكَ وَ أَتُوبُ إِلَيْكَ، وَ أُمِنُ بِكَ وَ أَتُوَكَّلُ عَلَيْكَ ، لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ يَا رَحِيمُ»^{۴۹}

ای پروردگار کعبه از تو آمرزش می خواهم، و به سوی تو باز می گردم، و به تو ایمان می آورم، و بر تو توکل می کنم، و جنبش و نیرویی نیست، جز به تو ای مهربان.
و پس از سلام این دعا را می خوانی:

«إِلَهِي تَعَرَّضَ لَكَ فِي هَذَا اللَّيْلِ الْمُتَعَرَّضُونَ، وَقَصَدَكَ فِيهِ
الْقَاصِدُونَ، وَأَمَّلَ فَضْلَكَ وَمَعْرُوفَكَ الطَّالِبُونَ، وَلَكَ فِي هَذَا اللَّيْلِ
نَفَحَاتٌ وَجَوَائزٌ، وَعَطَايَا وَمَوَاهِبٌ، تَمْنُّ بِهَا عَلَى مَنْ تَشَاءَ مِنْ عِبَادِكَ
، وَتَمْنَعُهَا مَنْ لَمْ تَسْبِقْ لَهُ الْعُنَيْةُ مِنْكَ ، وَهَا أَنَا ذَا عَبْدٍ كَالْفَقِيرِ
إِلَيْكَ ، الْمُؤْمِلُ فَضْلَكَ وَمَعْرُوفَكَ.

خداوندا متعرضان در این شب به درگاه تو آمده ، و قاصدان آهنگ تو کرده ، و طالبان
به فضل و احسان تو اميد بسته اند، و تو را در این شب نسيمهای رحمت و جوائز و عطاها
و بخشش هایی است که بر هر یک از بندگانت بخواهی می بخشی و از آنکس که عنایت
تو دستگیرش نشده دریغ می داری ،هان که من همان بنده نیازمند تو و آرزومند به
فضل و احسان توانم .

فَإِنْ كُنْتَ يَامَلَى تَفَضَّلَتْ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ ،
وَعَدْتَ عَلَيْهِ بِعَايَةً مِنْ عَطْفَكَ ، فَصَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ
الظَّاهِرِينَ، الْخَيْرِينَ الْفَاضِلِينَ، وَجَدَ عَلَى بِطْوَلِكَ وَمَعْرُوفِكَ يَا رَبَّ
الْعَالَمِينَ.

پس - مولای من - اگر بناست در این شب بر کسی از آفریدگانت بخشش کنی و با
بهره ای از کرمت بدوروی آوری، پس نخست بر محمد و خاندان پاک و پاکیزه اش، که
بهترین ها و برترین ها هستند درود فرست ، و سپس به احسان و نیکی ات بر من جود
نما ای پروردگار عالمیان .

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ ، وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ ، الَّذِينَ
أَذْهَبَ اللَّهُ عَنْهُمُ الرَّجْسَ، وَطَهَرَهُمْ تَطْهِيرًا ، إِنَّ اللَّهَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ،
اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أُمِرْتَ ، فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَ ، إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ
الْمِيعَادَ»^{۵۰}

و درود خدا بر محمد خاتم پیامبران و آل پاکش همانان که خداوند هر گونه پلیدی را از آنان زدده و پاک و پاکیزه شان ساخته است ، همانا خداوند ستوده و صاحب مجد و بزرگواری است . خداوندا همانگونه که فرموده ای تو را خواندم پس همانطور که وعده داده ای پاسخم گو که تو خلاف وعده نمی کنی.

نماز وتر: بعد از شفع

آن گاه نماز وتر را که یک رکعت است می خوانی پس از سوره های حمد قل هو الله احد را سه بار، و هریک از سوره های قل اعوذ برب الفلق ، و قل اعوذ برب الناس را یک بار می خوانی^{۵۱} و در قنوت این دعا را می خوانی.

« لَإِلَهٌ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ ، لَإِلَهٌ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ ، وَرَبِّ الْأَرَضِينَ السَّبْعِ ، وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ ، وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ.»

معبدی نیست جز خداوند بربدار و بزرگوار، معبدی نیست جز خدای بلند پایه و بزرگ ، منزه است خداوند که رب آسمانهای هفتگانه و زمین های هفتگانه و آنچه در آنها و میان آنهاست و رب عرش بزرگ است .

اللَّهُمَّ أَنْتَ اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَأَنْتَ اللَّهُ زِينُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ، وَأَنْتَ اللَّهُ جَمَالُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ، وَأَنْتَ اللَّهُ عَمَادُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ، وَأَنْتَ اللَّهُ قِوَامُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ، وَأَنْتَ اللَّهُ صَرِيخُ الْمُسْتَصْرِخِينَ، وَأَنْتَ اللَّهُ غِياثُ الْمُسْتَغْيَثِينَ، وَأَنْتَ اللَّهُ الْمُفْرَجُ عَنِ الْمَكْرُوبِينَ ، وَأَنْتَ اللَّهُ الْمَرْووحُ عَنِ الْمَغْمُومِينَ ، وَأَنْتَ اللَّهُ

۱ - « أَنَّ مَنْ قَرَأَ فِي الْوَتْرِ بِالْمَعْوذَتَيْنِ وَقَلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ قِيلَ لَهُ : أَبْشِرْ يَا عَبْدَ اللَّهِ ! فَقَدْ قِيلَ اللَّهُ وَتَرَكَ » . من لا يحضره الفقيه، ج ۱ ص ۴۸۵

**مُجِيبٌ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ، وَ أَنْتَ اللَّهُ إِلَهُ الْعَالَمِينَ، وَ أَنْتَ اللَّهُ الرَّحْمَنُ
الرَّحِيمُ وَ أَنْتَ اللَّهُ كَافِسُ السُّوءِ، وَأَنْتَ اللَّهُ بِكَ مُنْزَلٌ كُلُّ حَاجَةٍ.**

خداوندا تو الله نور آسمان ها و زمینی ، و توالله زینت آسمان ها و زمینی ، و تو الله
جمال آسمان ها و زمینی ، و تو الله ستون آسمان ها و زمینی ، و تو الله پایه آسمان ها و
زمینی و تو الله فریاد رس ناله زندگانی ، و تو الله دادرس دادخواهانی ، و تو الله زداینده
اندوهمندانی ، و تو الله بر طرف سازنده غم غمزدگانی ، و تو الله اجابت کننده دعای
درماندگانی ، و تو الله معبد جهانیانی ، و تو الله رحمن و رحیمی ، و تو الله زداینده
پریشانی و سوء حالی ، و توبی الله که هر نیازی به درگاه تو آورده شود

**يَا اللَّهُ أَلَيْسَ يَرْدُدُ غَضَبَكَ إِلَّا حَلْمُكَ، وَ لَا يُنْجِي مِنْ عَذَابِكَ إِلَّا
رَحْمَتَكَ، وَ لَا يُنْجِي مِنْكَ إِلَّا التَّضَرُّعُ إِلَيْكَ.**

ای خدا خشم تو را جز حلمت نخورد، و از کیفرت جز رحمت رهایی نبخشد، و از
دست تو جز زاری به درگاه نجاتبخش نیست .

**فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ يَا إِلَهِي رَحْمَةً تُغْنِنِي بِهَا عَنْ رَحْمَةِ مَنْ سِوَاكِ
، بِالْقُدْرَةِ الَّتِي بِهَا أَحْيَيْتَ جَمِيعَ مَا فِي الْبِلَادِ، وَ بِهَا تَنْشُرُ مَيْتَ الْعِبَادِ،
وَ لَأَتْهِلِكِنِي غَمًا حَتَّى تَغْفِرِلِي وَ تَرْحَمِنِي ، وَ تُعَرَّفَنِي إِلَاسْتِجَابَةِ فِي
دَعَائِي ، وَ ارْزُقْنِي الْعَافِيَةَ إِلَى مَنْتَهَى أَجَلِي ، وَ أَقْلِنِي عَثْرَتِي ، وَ لَا
تُشْمِتْ بِي عَدُوِّي، وَ لَا تُمْكِنْهُ مِنْ رَقْبَتِي.**

پس - خدای من - از جانب خودت رحمتی بر من بخش که بدان سبب مرا از رحمت
دیگران بی نیاز سازی با همان قدرتی که هر چه را در بلاد است بدان زنده ساختی ، و
اجساد مرده بندگانت را بدان از گورها بیرون آوری ؛ و مرا از غم هلاک مساز تا مرا
بیامرزی و رحمت کنی و نشانه های اجابت دعايم را نشانم دهی ؛ و تا پایان عمرم
سلامتی را روزیم گردان ، و لغزشم را نادیده گیر، و دشمنم را یارای سرزنشم مده ، و او
را بر گردنم سوار مکن

اللَّهُمَّ إِنْ رَفَعْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي يَضْعِنِي ، وَإِنْ وَضَعْتَنِي فَمَنْ ذَا
الَّذِي يَرْفَعُنِي ، وَأَنْ أَهْلَكْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي يَحْوِلُ بَيْنَكَ وَبَيْنِي ، أَوْ
يَتَعَرَّضُ لَكَ فِي شَيْءٍ مِنْ أُمْرِي ، وَقَدْ عَلِمْتُ أَنْ لَيْسَ فِي حُكْمِكَ
ظُلْمٌ ، وَلَا فِي نَقْمَتِكَ عَجَلَةٌ ، إِنَّمَا يَعْجَلُ مَنْ يَخَافُ الْفَوْتَ، وَإِنَّمَا
يَحْتَاجُ إِلَى الظُّلْمِ الضَّعِيفِ ، وَقَدْ تَعَالَيْتَ عَنْ ذَلِكَ.

خداوندا اگر تو بلندم کنی چه کسی زمینم زند؟ و اگر زمینم زنی چه کسی بلندم
کند؟ و اگر هلاکم کنی چه کسی میان من و تو مانع شود یا در مورد چیزی از امور
متعرض تو گردد؟ و همی دانم که در حکمت ستم نیست و در کیفرت شتابی نه ، چرا
که آنکس شتاب ورزد که بترسد از دستش رود، و کسی نیازمند به ستم است که ضعیف
و ناتوان باشد، و تو از این مطلب برتری.

يَا إِلَهِي ، فَلَا تَجْعَلْنِي لِلْبَلَاءِ غَرَضاً ، وَلَا لِنَقْمَتِكَ نَصَباً ، وَمَهْلِنِي وَ
نَفْسِنِي ، وَأَقْلِنِي عَثْرَتِي ، وَلَا تُتْبِعْنِي بِلَاءَ عَلَى أُثْرِ بَلَاءٍ ، فَقَدْ تَرَى
ضَعْفِي وَقِلَّةَ حِيلَتِي.

خدای من - پس مرا هدف بلاء مساز، و نشانه کیفرت مگیر، و مهلتم ده و غمم بزدا و
لغزشم نادیده گیر، و پی در پی بلا بر سرم مریز، که تو ضعف مرا می دانی و از اندکی
چاره ام آگاهی .

أَسْتَعِذُ بِكَ اللَّيْلَةَ فَأَعِذْنِي ، وَأَسْتَجِيرُ بِكَ مِنَ النَّارِ فَأُجِرْنِي ، وَ
أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ فَلَا تَحْرِمْنِي»^{۵۲}

در این شب به تو پناه می آورم پس پناهم ده ، و از آتش دوزخ به تو پناهنده می
شوم پس مرا در پناهت گیر، و بهشت را از تو می خواهم پس محروم مدار

بهتر است بعد از دعای مزبور برای چهل نفر تا یکصد نفر از مؤمنین استغفار کنی، در این خصوص نصی به نظر نیامده، ولی مقدمه ای برای مستجاب شدن دعا می باشد.^{۵۳}

سپس هفتاد تا صد بار استغفار کرده و بعد از آن این استغفار را هفت بار می خوانی:

۵۴

«أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَقُّ الْقَيُّومُ، بَدِينُعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، لِجَمِيعِ الظُّلُمِيِّ وَالْجُرْمِيِّ وَإِسْرَافِيِّ عَلَى نَفْسِيِّ، وَأَتُوبُ إِلَيْهِ»^{۵۵}

از خداوندی که معبدی جز او نیست و زنده و پاینده است نسبت به تمامی ستمها و جرم و زیاده روی بر نفس آمرزش می طلبم و به سویش باز می گردم سپس دعایی را می خواند که از ابی حمزه ی ثمانی روایت شده و گفته که امام سجاد علیه السلام ، در حال ایستاده در پایان نماز وتر می گفت:

۲- ورد عن النبی (صلی الله علیہ و آله و سلم) : «مَا مِنْ عَبْدٍ يَقُومُ مِنَ اللَّيلِ ، فَيَصَّلِي رَكْعَتَيْنِ ، فَيَدْعُو فِي سُجْدَهِ لِأَرْبَعِينِ مِنْ أَصْحَابِهِ ، يُسَمَّى بِأَسْمَائِهِمْ وَأَسْمَاءِ آبَائِهِمْ ، إِلَّا وَلَمْ يَسْأَلْ اللَّهَ تَعَالَى شَيْئًا إِلَّا أُعْطَاهُ ». بل الدامین ص ۳۶

۳- از عمر بن یزید از امام صادق (علیه السلام) مروی است که فرمود: هر کس در نماز وتر هفتاد مرتبه «استغفر اللہ ربی و اتوب الیه» بگوید ، و یک سال مداومت کند، خداوند او را در زمرة استغفار کنندگان قرار می دهد و بهشت را بر او واجب می گرداند و آمرزش از جانب خداست.

۴- « قال أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عَلِيهِ السَّلَامُ : أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ فِي الْوَتْرِ سَبْعِينَ مَرَّةً، تَنْصَبُ يَدُكَ الْيُسْرَى وَتَعْدُ بِالْيُمْنِيَّ الْأَسْتَغْفَارَ، وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ يَسْتَغْفِرُ فِي الْوَتْرِ سَبْعِينَ مَرَّةً وَيَقُولُ : -هَذَا مَقَامُ الْعَائِذِ بِكَ مِنَ النَّارِ- سَبْعَ مَرَّاتٍ. امام صادق علیه السلام فرمود: در نماز وتر هفتاد بار استغفار کن در حالی که دست چپ را(مقابل صورت) بلند کرده و با دست راست استغفار رامی شماری. و رسول خدا صلی الله علیہ وآلہ هم در نماز وتر هفتاد بار استغفار می کرد و هفت بار می گفت: -هذا مقام العائز بك من النار- یعنی این جایگاه کسی است که از آتش به تو (خدا) پناه آورده است». (من لا يحضره الفقيه جلد ۱ ص ۴۸۹)

«رَبِّ أَسَأْتُ وَظَلَمْتُ نَفْسِي ، وَبِئْسَ مَا صَنَعْتُ ، وَهَذِهِ يَدَايَ جَزَاءٌ بِمَا صَنَعْتَا»

پروردگارا بد کردم و به خود ستم نمودم و آنچه کرده ام زشت بوده ، پروردگارا این دو دستم به سزای آنچه کرده ام

آن گاه، هر دو دست خود را جلو صورتش باز می کرد و می گفت:

«وَهَذِهِ رَقَبَتِي خَاضِعَةٌ لَكَ لَمَّا أَتَتْ»

و این گردنم خاضع و ذلیل نسبت به آنچه بعمل آورده ام

سپس سرش را خم می کرد و با گردنش فروتنی می کرد و می گفت:

«وَهَا أَنَا ذَا بَيْنَ يَدَيْكَ ، فَخُذْ لِنَفْسِكَ الرِّضا مِنْ نَفْسِي حَتَّى تَرْضَى ، لَكَ الْعُتْبَى لَا أُعُودُ ، لَا أُعُودُ»^{۵۶}

و هان این من در پیشگاه تو، پس آنچه موجب خرسندی توست از من بستان تا راضی شوی ، تو را سزد که مرا کیفر دهی ، من دیگریه گناه باز نخواهم گشت یا به جای آن این دعا را می خوانی که من آن را به کار می برم

«اللَّهُمَّ إِنِّي أُسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ ذَنْبٍ جَرَى بِهِ عِلْمُكَ فِي وَعَلَى إِلَى أَخِرِ عُمْرِي ، لِجَمِيعِ ذَنْبِي ، لِأُوْلَاهَا وَآخِرِهَا ، وَعَمْدِهَا وَخَطَائِهَا ، وَ قَلِيلِهَا وَكَثِيرِهَا ، وَدَقِيقَهَا وَجَلِيلَهَا ، وَقَدِيمَهَا وَحَادِثَهَا ، وَسِرَّهَا وَ عَلَانِيَتَهَا ، وَجِمِيعِ مَا أَنَا مُذْنِبَهُ ، وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

بارالها از گناهانی که تا کنون از من سرزده و هم تا پایان حیات از من سر خواهد زد ، و به علم ذاتی خود به آنها پی برده و پی خواهی برد از تو آمرزش می طلبم و استدعای گذشت از آنها دارم از گناهان اولین و آخرینم از گناهان عمدى و سهوي - گناهان بيش و کم - گناهان کوچک و بزرگ ، گناهان تازه و کهنه ، گناهان آشکار و نهان ، و از جمیع خطاهايکه از من سرزده است توبه می کنم و به سوی تو بر میگردم

وَأَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تَغْفِرْ لِي جَمِيعَ مَا
أَخْصَيْتَ مِنْ مَظَالِمِ عِبَادِكَ قَبْلِي ، فَإِنَّ لِعِبَادِكَ عَلَى حُقُوقًا وَأَنَا
مُرْتَهِنٌ بِهَا ، فَاغْفِرْهَا لِي كَيْفَ شِئْتَ وَأَنَّى شِئْتَ ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ»

بارالها ، از تو مسئلت دارم که بر محمد و آل محمد درود فrstی و هر آنچه مظلمه از بندگان تو بر گردن دارم بر من بیامزی پروردگارا ، بندگان تو را بر گردن من حق است که من در گرو آنهایم ، استدعای آن دارم به هر نحوی که بخواهی و به هر زمانی که اراده فرمائی همه ی آنها را بر من ببخشی ، ای بخشندۀ ترین بخشندگان

بعد از آن بگو:

«اللَّهُمَّ إِنَّ ذُنُوبِي وَإِنْ كَانَتْ فَظِيْعَةً فَإِنَّى مَا أَرَدْتُ بِهَا قَطِيْعَةً، وَلَا
أَقُولُ لَكَ الْعُتْبَى لَا أُعُوْدُ ، لَمَا أَعْلَمُهُ مِنْ خَلَتِي ، وَلَا أُشْتَرِطُ اسْتِمْرَارَ
تَوْبَتِي ، لَمَا أَعْلَمُهُ مِنْ ضَعْفِي ، وَقَدْ جِئْتُ أَطْلَبُ عَفْوَكَ ، وَوَسِيلَتِي
إِلَيْكَ كَرَمُكَ ، فَصَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَكْرِمْنِي بِمَغْفِرَتِكَ يَا
أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ»^{۵۷}

خدایا گرچه زشت و نفرت انگیز است اما من این گناهان را برای قطع رابطه با تو انجام نداده ام . خدایا نمی گوییم از من راضی شو دیگر گناه نمی کنم زیرا می دانم که این وعده را خلاف خواهم کرد (و آلوده به گناه می شوم) . خدایا بتو وعده نمی دهم توبه ام را ادامه دهم چون می دانم من ضعیف و ناتوان از ادامه توبه هستم . اینک به در خانه تو پناه آورده ام از تو تقاضای عفو دارم و جز کرم و عنایت تو وسیله و واسطه ای ندارم . خدایا صلوات را بر محمد و آل او بفرست و مرا با مغفرت و آمرزش خود گرامی بدار یا ارحم الراحمین .

سپس سیصد بار بگو:
«العَفْوُ، الْعَفْوُ، الْعَفْوُ،»

و بخوان، دعایی را که امام زین العابدین (ع) می خواند:
«اللَّهُمَّ إِنَّ اسْتِغْفَارِي إِيَّاكَ وَ أَنَا مُصِرٌّ عَلَىٰ مَا نَهَيْتَ، قَلْلَةٌ حَيَاءُ، وَ تَرْكِي الْاسْتِغْفَارَ مَعَ عِلْمِي بِسِعَةِ رَحْمَتِكَ، تَضْيِيقٌ لِحَقِّ الرَّجَاءِ.

بارخدا! این کم حیائی من است که (از طرفی) درخانه تو استغفار میکنم و (از طرف دیگر) بر مناهی تو پافشاری میورزم، چنانچه اگر استغفار نکنم با اینکه وسعت حلم تو را آگاهم، این تباہ نمودن حق امیدواری است.

اللَّهُمَّ إِنَّ دُنْوِيَّتُّوْسِنِي أَنْ أَرْجُوكَ، وَإِنَّ عِلْمِي بِسِعَةِ رَحْمَتِكَ يُؤْمِنِنِي أَنْ أُخْشَاكَ، فَصَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَ حَقِّ رَجَائِي لَكَ، وَ كَذَبَ خَوْفِي مِنْكَ، وَ كُنْ لِي عِنْدَ حُسْنِ ظَنِّي بِكَ، يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ»^{۵۸}

بارالها! (کثرت) گناهانم مرا از امیدواری به تو مأیوس میکند، و آگاهیم به وسعتِ رحمتِ تو مرا از ترس و هراسِ از تو بازمیدارد، پس بر محمد و آلش صلوات فرست، و امید و دلبندی مرا بخودت پابرجا نما، و ترس و وحشتِ مرا از خودت تکذیب فرما، و برای من آنچنان باش که به تو حُسنِ ظن دارم، ای بخشنده ترین کریمان،

بعد از آن به رکوع برو و پس از رکوع قد خود را راست کن و بگو:

«إِلَهِي هَذَا مَقَامٌ مِنْ حَسَنَاتِهِ نِعْمَةٌ مِنْكَ، وَ شُكْرٌ قَلِيلٌ، وَ عَمَلٌ ضَعِيفٌ، وَ ذَنْبٌ عَظِيمٌ، وَ لَيْسَ لِذِلِكَ إِلَّا رِفْقُكُ وَ رَحْمَتُكَ.

این جایگاه کسی است که حسناتش نعمتی از تو، شکرش ضعیف و عملش کوچک، و گناهش بس بزرگ است، و برای آن جز نرمی و رحمت چیزی نیست

اللَّهُمَّ وَ قَدْ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ الْمُنْزَلِ، عَلَى نَبِيِّكَ الْمُرْسَلِ وَ(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ). «كَانُوا قَلِيلًا مِنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ وَ بِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ»^{۵۹}

به درستی که تو در کتاب نازل شده بر پیامبر مرسلت(درود خدا بر او و خاندانش) فرمودی: «چنین بودند که اندکی از شب را می خوابیدند، و در سحرها درخواست آمرزش می کردند

طَالَ هَجَوْعِيٍّ ، وَ قَلَّ قِيَامِيٍّ ، وَ هَذَا السَّحَرُ ، وَ أَنَا أَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ
ذَنْبٍ أَذْنَبْتُهُ ، اسْتِغْفَارٌ مَنْ لَا يَمْلِكُ لِنَفْسِهِ ضَرًّا وَ لَا نَفْعًا ، وَ لَا مَوْتًا وَ
لَا حَيَاةً ، وَ لَا نُشُورًا»^{۶۰}

ولی خواب من طولانی بود، و بیداری شبیم کم بود، و این است سحر، و من از تو برای گناهانم آمرزش می خواهم، آمرزش خواهی کسی که صاحب زیان و سود، مرگ و زندگی و برانگیخته شدن خودش نیست.

امیر مؤمنان در قنوت نماز وتر می خواند:

«اللَّهُمَّ خَلَقْتَنِي بِتَقْدِيرٍ وَ تَدْبِيرٍ ، وَ تَبْصِيرٍ بِغَيْرِ تَقْصِيرٍ ، وَ
أَخْرَجْتَنِي مِنْ ظُلْمَاتِ ثَلَاثٍ ، بِحَوْلِكَ وَ فُوْتِكَ ، أَحَاوَلَ الدُّنْيَا ثُمَّ
أَزَوَّلَهَا ثُمَّ أَزَّا يَلْهَا ، وَ أَتَيْتَنِي فِيهَا الْكَلَأَ وَ الْمَرْعَى ، وَ بَصَرَتَنِي فِيهَا الْهُدَى
، فَنِعْمَ الرَّبُّ أَنْتَ وَ نِعْمَ الْمَوْلَى.

پروردگارا مرا با تقدیر، تدبیر، بصیرت و بی کم و کاست آفریدی، و از تاریکی های سه گانه به حول و قدرت خارج نمودی. من سعی در به دست آوردن دنیا می کنم، سپس آن را از بین می برم و نابودش می کنم برای من در دنیا محل زراعت و چراغاه چهارپایان بخشیدی و در آن مرا بصیرت دادی تا هدایت شوم. چه نیکو پروردگار و چه نیکو مولائی هستی.

**فِيَّا مَنْ كَرَّمْنِي وَ شَرَفْنِي وَ نَعَمَنِي ، أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْزَّقْوِمِ ، وَ أَعُوذُ
بِكَ مِنَ الْحَمِيمِ ، وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ مَقِيلٍ فِي النَّارِ ، بَيْنَ أَطْبَاقِ النَّارِ ،
فِي ظِلَالِ النَّارِ ، يَوْمَ النَّارِ ، يَا رَبَّ النَّارِ .**

پس ای کسی که مرا گرامی داشتی و شرافت و نعمتم دادی به تو پناه می برم از درخت زقوم ، و به تو پناه می برم از آب سوزان جهنم و به تو پناه می برم از منزلی در آتش بین طبقات آتش ، در سایه‌ی آتش و در روز آتش ، ای پروردگار آتش.

**اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مَقِيلًا فِي الْجَنَّةِ، بَيْنَ أَنْهَارِهَا وَ أَشْجَارِهَا ، وَ
ثِمَارِهَا وَ رِيحَانِهَا ، وَ خَدَمِهَا وَ أَزْوَاجِهَا.**

پروردگارا مرا در بهشت بین رودخانه‌ها و درختانش قرار بده ، و از میوه‌ها ، رایحه‌های خوبش ، خدمه و حوریانش متنعم بگردان.

**اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ الْخَيْرِ رِضْوَانَكَ وَ الْجَنَّةَ ، وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ
الشَّرِّ سَخَطِكَ وَ النَّارِ ، هَذَا مَقَامُ الْعَائِذِ بِكَ مِنَ النَّارِ، هَذَا مَقَامُ الْعَائِذِ
بِكَ مِنَ النَّارِ، هَذَا مَقَامُ الْعَائِذِ بِكَ مِنَ النَّارِ.**

پروردگارا من از تو بهترین خیر ، رضایت و بهشت را می طلبم ، و به تو پناه می برم از بدترین شر ، رنجشت و از جهنم . این است مقام کسی که از آتش قیامت به تو پناه می برد . این است مقام کسی که از آتش قیامت به تو پناه می برد .

**اللَّهُمَّ اجْعَلْ خَوْفَكَ فِي جَسَدِي كُلَّهُ، وَ اجْعَلْ قُلْبِي أَشَدَّ مَخَافَةً لَكَ
مِمَّا هُوَ، وَ اجْعَلْ لِي فِي كُلِّ يَوْمٍ وَ لَيْلَةٍ حَظًا وَ نَصِيبًا مِنْ عَمَلٍ
بِطَاعَتِكَ ، وَ أَتَّبَاعِ مَرْضَاتِكَ .**

پروردگارا قرار بده ترس از خودت را در تمام وجودم ، و قرار ده شدید ترین ترس را فقط از خودت ، نه غیر خودت ، و قرار ده در هر روز و هر شب نصیب و بهره ای ، از عملی که در اطاعت تو و طلب رضایت انجام می شود.

اللَّهُمَّ أَنْتَ مُنْتَهَى غَایَتِی وَ رَجَائِی، وَ مَسْأَلَتِی وَ طَلْبَتِی، أَسْأَلُکَ يَا إِلَهِی كَمَالَ الإِيمَانِ، وَ تَمَامَ الْيَقِینِ، وَ صِدْقَ التَّوْكِلِ عَلَیْکَ، وَ حُسْنَ الظَّنِّ بِکَ.

پروردگارا تو نهايت مقصود، اميد ، خواهش و طلبم هستي و از تو کمال ايمان ، و نهايت يقين پاک ترين توکل و حسن ظن به خودت را مى خواهم.

يَا سَيِّدِی ! اجْعَلْ إِحْسَانِی مُضَاعِفًا ، وَ صَلَاتِی تَضَرِّعًا ، وَ دُعَائِی مُسْتَجَابًا ، وَ عَمَلِی مَقْبُولاً ، وَ سَعْيِی مَشْكُورًا ، وَ ذَبْبِی مَغْفُورًا ، وَ لَقْنِی مِنْکَ نَصْرَةً وَ سُرُورًا ، وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَیٰ مُحَمَّدٌ وَآلِهِ^{۶۱}

ای سرورم ، نيكی هاي مرا مضاعف ، نمازم را همراه با خشوع و تضرع ، دعایم را مستجاب ، عملم را مقبول ، تلاشم را شايسته تقدير ، و گناهم را آمرزидеه قرار بده ، شادي و سرورت را بر من بچشان ، و بر محمد و خاندانش درود فرست.

پس از سجده و بعد از سلام مى خوانيم:

«أَنَا جِيْكَ يَا مَوْجُودًا فِي كُلِّ مَكَانٍ لَعَلَّكَ تَسْمَعُ نِدَائِي، فَقَدْ عَظِمَ جُرمِي، وَ قَلَّ حَيَائِي.

راز گويم با تو اي آن که در هرجا و مكان هستي تا شايد صدایم را بشنوی که جرم و گناهم بزرگ و شرم کم است.

مَوْلَایَ يَا مَوْلَایَ! أَیُّ الْأَهْوَالِ أَتَذَكَّرُ، وَ أَيْهَا أَنْسَى، وَ لَوْلَمْ يَكُنْ إِلَّا المَوْتُ لَكَفَى، كَيْفَ .. وَ مَا بَعْدَ الْمَوْتِ أَعْظَمُ وَ أَدْهَى.

مولایم اي مولایم کدامیک از هراسهایم را یادآوری کنم و کدامیک را فراموش کنم و اگر فقط مرگ بود، به تنهاي برای تمام ترسهایم کافی بود، چگونه نترسم چرا که بعد از مرگ عظیم تر و سخت تر است .

مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ ! حَتَّىٰ مَتَىٰ وَ إِلَىٰ مَتَىٰ ، أُقُولُ لَكَ الْعَتَبَىٰ مَرَّهَ بَعْدَ
أُخْرَىٰ ، ثُمَّ لَا تَجِدُ عِنْدِي صَدْقاً وَلَا وَفَاءً ، فَيَا غَوْثَاهُ ، ثُمَّ وَأَغْوَثَاهُ بَكَ يَا
اللَّهُ ، مِنْ هَوَىٰ قَدْ غَلَبَنِي ، وَ مِنْ عَدُوٍّ قَدْ اسْتَكْلَبَ عَلَىٰ ، وَ مِنْ دُنْيَا قَدْ
تَزَيَّنَتِ لِي ، وَ مِنْ نَفْسٍ أَمَارَهُ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي .

مولای من ای مولایم تا چه وقت و تا کی بگوییم که من گنهکارم و تو حق باز خواستم
داری نه یک بار بلکه بارها، ولی باز هم تو، راستی و
وفا از من نبینی، پس فریاد و باز هم فریاد به درگاه تو خدایا از هوا نفی که بر من
چیره گشته و از دشمنی که بر من حمله ورشده و از دنیایی که خود را برایم آراسته و از
نفس فرمانده به بدی، جز آن که پروردگارم رحم کند

مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ ! ، إِنْ كُنْتَ رَحِمْتَ مِثْلِي فَارْحَمْنِي ، وَ إِنْ كُنْتَ
قَبِيلْتَ مِثْلِي فَاقْبِلْنِي ، يَا قَابِلَ التَّوْبَهِ اقْبِلْنِي ، يَا مَنْ لَمْ أَزَلْ أَتَعَرَّفُ مِنْهُ
الْحُسْنَى ، يَا مَنْ يُغَدِّنِي بِالنَّعْمٍ صَبَاحًا وَ مَسَاءً ، ارْحَمْنِي يَوْمَ آتَيْكَ
فَرْدًا شَاصِحًا إِلَيْكَ بَصَرِي ، مُقْلَدًا عَمَلِي ، وَقْدَ تَبَرَّأَ جَمِيعَ الْخُلُقِ مِنِّي ،
نَعَمْ . وَ أَبِي وَ أُمِّي ، وَمَنْ كَانَ لَهُ كَدْيٌ وَ سَعْيٍ .

مولای من ای مولایم اگر به کسی چون من رحم کردهای پس به من نیز رحم کن و
اگر کسی را مانند من پذیرفتهای مرا هم بپذیر ای پذیرنده توبه، توبه ای مرا هم بپذیر،
ای که تا بوده از او نیکی دیده ام ای که غذایم دادی به نعمتهای خود در هر صبح و شام،
رحم کن به من روزی که به نزدت آیم تنها در حالی که بلند کرده ام بدرگاهت دیده ام را
و نامه عملم به گردن افتاده و همه مردم از من بیزاری جویند، حتی پدر و مادرم و حتی
کسی که رنج وتلاشم برای او بود.

فَإِنْ لَمْ تَرْحَمْنِي فَمَنْ يَرْحَمْنِي ، وَ مَنْ يُؤْنسُ فِي الْقَبْرِ وَ حَشَتِي ، وَ
مَنْ يُنْطِقُ لِسَانِي إِذَا خَلَوْتُ بِعَمَلِي ، وَ سَأَلْتُنِي عَمَّا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي .

پس اگر تو نیز به من رحم نکنی پس چه کسی به من رحم کند و کیست که مونس و حشت قبرم باشد و کیست که زبانم را گویا کند آنگاه که با عمل خلوت کنم و بپرسی از من آنچه تو بدان داناتری از خودم.

فَإِنْ قُلْتُ: نَعَمْ . فَأَئِنَّ الْمَهْرَبَ مِنْ عَدْلِكَ.

بگوییم آری کجا از عدل تو گریز گاهی است

وَ إِنْ قُلْتُ: لَمْ أَفْعَلْ . قُلْتَ: أَلْمَ أُكْنِ الشَّاهِدَ عَلَيْكَ.

و اگر بگوییم نکردم جواب دهی آیا من گواه تو نیستم

**فَعَفْوُ كَ عَفْوٍ كَ يَا مَوْلَايَ ، قَبْلَ أَنْ تُلِيسَ الْأَبْدَانُ سَرَابِيلَ
القَطَرَانِ.**

پس گذشت را گذشت را خواهانم ای مولایم، پیش از آن که بدن ها پیراهن های آتش بپوشند.

**عَفْوُ كَ عَفْوٍ كَ يَا مَوْلَايَ قَبْلَ أَنْ تُغْلَى الْأَيْدِي إِلَى الْأَعْنَاقِ ، يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ ، وَ خَيْرَ الْغَافِرِينَ «٦٢»**

گذشت گذشت را خواهم ای مولای من، پیش از آنکه دستها به گردنها با زنجیر بسته شود ای مهربانترین مهربانان و بهترین آمرزندگان.

بعد از سجده‌ی دوم بگو:

**«اللَّهُمَّ ارْحَمْ ذَلِيلَ بَيْنَ يَدَيْكَ ، وَ تَضَرِعِي إِلَيْكَ ، وَ وَحْشَتِي مِنْ
النَّاسِ وَ أَنْسِي إِلَيْكَ يَا كَرِيمُ ، فَإِنَّى عَبْدُكَ وَ ابْنُ عَبْدِكَ أَتَقَلَّبُ فِي
قَبْضَتِكَ ، يَا ذَا الْمَنْ وَ الْفَضْلِ وَ الْجُودِ ، وَ الْغِنَى وَ الْكَرَمِ ، ارْحَمْ ضَعْفِي
وَ شَيْبَتِي مِنَ النَّارِ يَا كَرِيمُ» ٦٣**

۱- مکارم الاخلاق شیخ طبرسی ص ۲۹۵ دعای حزین

۲- مستدرک الوسائل حاجی نوری جلد ۵ ص ۱۴۲

پروردگارا به این زبونی من در پیشگاهت و زاریم به سویت، و وحشتمن از مردم، انسم به تو، رحم کن ای کریم . همانا من بنده تو و زاده بنده تو هستم ، و ای صاحب متن و بخشش و جود و بی نیازی و کرم ای صاحب کرامت آتش جهنم را بر ضعف و نا توانیم ببخشن.

زراره از امام باقر علیه السلام روایت کرده که بعد از وتر بگو:

«سُبْحَانَ رَبِّ الْمَلِكِ الْقَدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ، سُبْحَانَ رَبِّ الْمَلِكِ الْقَدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ، سُبْحَانَ رَبِّ الْمَلِكِ الْقَدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ . منزهی ای پروردگار فرمانروای پاکیزه و نیرومند و فرزانه، منزهی ای پروردگار فرمانروای پاکیزه و نیرومند و فرزانه، منزهی ای پروردگار فرمانروای پاکیزه و نیرومند و فرزانه.

يَا حَىٰ يَا قَيْوَمُ ، يَا بَرٌّ يَا رَحِيمُ ، يَا غَنِيٰ يَا كَرِيمُ ، ارْزُقْنِي مِنَ التِّجَارَةِ أَعْظَمَهَا فَضْلًا ، وَ أَوْسَعْهَا رِزْقًا ، وَ خَيْرَهَا لِي عَاقِبَةٌ ، فَإِنَّهُ لَا خَيْرَ فِيمَا لَا عَاقِبَةَ لَهُ»^{۶۴}

ای زنده و ای پاینده و ای نیکوکار ای مهربان، ای بی نیاز ای بزرگوار روزی کن مرا از تجارت آنچه درآمدش فزونتر و روزیش وسیعتر و عاقبتیش بهتر از همه باشد زیرا در آن چیزی که پایان خوبی نداشته باشد خیری نیست.

دو رکعت نافله‌ی صبح

پس از آن، دو رکعت نافله‌ی صبح را به جای آور، و بهتر است در رکعت اول بعد از حمد سوره‌ی قل یا ایها الکافرون ، و در رکعت دوم سوره‌ی توحید را بخوانی، اگر در رکعت اول قل یا ایها الکافرون را از یاد بردی و توحید را خواندی، در رکعت دوم قل یا ایها الکافرون را بخوان. و اگر قبل از رفتن به رکوع در رکعت اول به یادت آمد که سوره‌ی قل هوالله را خواندی، سوره‌ی

قل يا ايها الكافرون را بخوان، و اگر به عمد برعكس کردي نمازت درست است. والحمد لله رب العالمين وصلى الله على و محمد و آله الطاهرين.

از پاسخ دادن به اين سؤالات در شب هيجدهم رجب سال ۱۲۳۶ اين بنده

ى مسکین احمد بن زين الدين بن ابراهيم احسائي مطيرفى، در حال

شکرگزاری و خواندن صلوات و سلام و طلب مغفرت فارغ شدم.

والحمد لله رب العالمين و صلى الله على و محمد آله الطاهرين.

بخش
دعاهای
و زیارت نامه ها
دعای
حضرت امام سجاد
بعد از نماز شب

دعای حضرت امام سجاد بعد از نماز شب.

اللَّهُمَّ يَا ذَا الْمُلْكِ الْمُتَّابِدِ بِالْخَلْوَدِ وَ السُّلْطَانِ الْمُمْتَنِعِ بِغَيْرِ جُنُودِ وَ لَا
أُعَوَانٍ. وَ الْعِزَّ الْبَاقِي عَلَى مَرَّ الدُّهُورِ وَ خَوَالِي الْأَعْوَامِ وَ مَوَاضِي الْأَزْمَانِ وَ
الْأَيَّامِ عَزَّ سُلْطَانَكَ عِزًا لَا حَدَّ لَهُ بِأَوْلَيَّةٍ، وَ لَا مُنْتَهَى لَهُ بِآخِرِيَّةٍ وَ اسْتَعْلَى
مُلْكَكَ عَلَوًا سَقَطَتِ الْأَشْيَاءُ دُونَ بُلُوغِ أَمْدِهِ وَ لَا يَبْلُغُ أَدْنِي مَا اسْتَأْثَرْتَ بِهِ
مِنْ ذَلِكَ أَفْصَى نَعْتَ النَّاعِتَينَ. ضَلَّتْ فِيكَ الصِّفَاتُ، وَ تَفَسَّخَتْ دُونَكَ
النُّعُوتُ، وَ حَارَتْ فِي كِبِيرِيَّاتِكَ لَطَائِفُ الْأَوْهَامِ.

كَذَلِكَ أَنْتَ اللَّهُ الْأَوَّلُ فِي أَوْلَيَّتِكَ، وَ عَلَى ذَلِكَ أَنْتَ دَائِمٌ لَا تَزُولُ وَ أَنَا
الْعَبْدُ الْضَّعِيفُ عَمَّا، الْجَسِيمُ أَمَّا، خَرَجْتُ مِنْ يَدِي أَسْبَابِ الْوَصْلَاتِ إِلَّا مَا
وَصَلَهُ رَحْمَتُكَ، وَ تَقْطَعَتْ عَنِّي عِصْمُ الْأَمَالِ إِلَّا مَا أَنَا مُعْتَصِمٌ بِهِ مِنْ عَفْوِكَ
قَلَّ عِنْدِي مَا أَعْتَدَ بِهِ مِنْ طَاعَتِكَ، وَ كَثُرَ عَلَىَّ مَا آبُوءُ بِهِ مِنْ مَعْصِيَتِكَ وَ
لَنْ يَضِيقَ عَلَيْكَ عَفْوٌ عَنْ عَبْدِكَ وَ إِنْ أَسَاءَ، فَاعْفُ عَنِّي.

اللَّهُمَّ وَ قَدْ أَشْرَفَ عَلَى خَفَّاً يَا الْأَعْمَالِ عِلْمُكَ، وَ انْكَشَفَ كُلُّ مَسْتُورٍ دُونَ
خَبْرِكَ، وَ لَا تَنْطَوِي عَنْكَ دَقَائِقُ الْأَمْوَرِ، وَ لَا تَعْزِبْ عَنْكَ غَيَّبَاتُ السَّرَّائِرِ وَ
قَدْ اسْتَحْوَذَ عَلَىَّ عَدُوكَ الَّذِي اسْتَنْظَرَكَ لِغَوَائِيَّتِي فَانْظَرْتُهُ، وَ اسْتَمْهَلَكَ
إِلَى يَوْمِ الدِّينِ لِإِضْلَالِي فَأَمْهَلْتَهُ، فَأَوْقَعْنِي وَ قَدْ هَرَبْتُ إِلَيْكَ مِنْ صَفَائِرِ

ذِنْبٍ مُوبِقَةٍ، وَكَبَائِرِ أَعْمَالٍ مُرْدِيَّةٍ حَتَّى إِذَا قَارَفْتُ مَعْصِيَتَكَ، وَاسْتُوْجَبْتُ بِسُوءِ سَعْيٍ سَخْطَتَكَ، فَتَلَّ عَنِّي عَذَّارٌ غَدْرِهِ، وَتَلَقَّانِي بِكَلْمَةٍ كُفْرِهِ، وَتَوَلَّى الْبَرَاءَةَ مِنِّي، وَأَدْبَرَ مُولِيًّا عَنِّي، فَأَصْحَرَنِي لِغَضِيبِ قَرِيدًا، وَأَخْرَجَنِي إِلَى فَنَاءِ نَقْمَتَكَ طَرِيدًا. لَا شَفِيعٌ يَشْفَعُ لِي إِلَيْكَ، وَلَا خَفِيرٌ يَؤْمِنُنِي عَلَيْكَ، وَلَا حَصْنٌ يَحْجَبُنِي عَنْكَ، وَلَا مَلَادُ الْجَاءِ إِلَيْهِ مِنْكَ. فَهَذَا مَقَامُ الْعَائِذِ بِكَ، وَمَحَلُّ الْمُعْتَرِفِ لَكَ، فَلَا يَضِيقَنَّ عَنِّي فَضْلُكَ، وَلَا يَقْصُرَنَّ دُونِي عَفْوُكَ، وَلَا أَكُنْ أَخْيَبَ عِبَادِكَ التَّائِبِينَ، وَلَا أَقْنَطَ وَفُودِكَ الْأَمْلِينَ، وَأَغْفِرْ لِي، إِنَّكَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ.

اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَمْرَتَنِي فَتَرَكْتُ، وَنَهَيْتَنِي فَرَكِبْتُ، وَسَوَّلَ لِيَ الْخَطَاءَ خَاطِرًا السُّوءِ فَفَرَّطْتُ، وَلَا أَسْتَشْهَدُ عَلَى صِيَامِي نَهَارًا، وَلَا أَسْتَجِيرُ بِتَهْجِدِي لَيْلًا، وَلَا تَثْنِي عَلَى إِيَّاهَا سُنَّةَ، حَاشَا فُرُوضِكَ الَّتِي مَنْ ضَيَّعَهَا هَلْكَ وَلَسْتُ أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِفَضْلِ نَافِلَةٍ مَعَ كَثِيرٍ مَا أَغْفَلْتُ مِنْ وَظَائِفِ فُرُوضِكَ، وَتَعَدَّيْتُ عَنْ مَقَامَاتِ حَدَّوْدِكَ إِلَى حُرْمَاتِ انتَهَكْتَهَا، وَكَبَائِرِ ذَنْبِ اجْتَرَحْتَهَا، كَانَتْ عَافِيَّتَكَ لِي مِنْ فَضَائِحِهَا سِترًا. وَهَذَا مَقَامُ مَنِ اسْتَحْيَا لِنَفْسِهِ مِنْكَ، وَسَخَطَ عَلَيْهَا، وَرَضِيَ عَنْكَ، فَتَلَقَّاكَ بِنَفْسٍ خَاشِعَةَ، وَرَقَبَةَ خَاضِعَةَ، وَظَهَرَ مُثْقَلٌ مِنَ الْخَطَايَا وَاقِفًا بَيْنَ الرَّغْبَةِ إِلَيْكَ وَالرَّهْبَةِ مِنْكَ، وَأَنْتَ أَوْلَى مَنْ رَجَاهُ، وَأَحَقُّ مَنْ خَشِيَّهُ وَاتَّقَاهُ، فَأَعْطَيْتِي يَا رَبَّ مَا رَجَوتُ، وَآمِنِي مَا حَدَرْتُ، وَعَدْ عَلَى إِعَادَةِ رَحْمَتِكَ، إِنَّكَ أَكْرَمُ الْمَسْئُولِينَ.

اللَّهُمَّ وَإِذْ سَتَرْتَنِي بِعَفْوِكَ، وَتَعْمَدْتَنِي بِفَضْلِكَ فِي دَارِ الْفَنَاءِ بِحَضْرَةِ الْأَكْفَاءِ، فَأَجِرْنِي مِنْ فَضِيَّحَاتِ دَارِ الْبَقاءِ عِنْدَ مَوَاقِفِ الْأَشْهَادِ مِنَ الْمَلَائِكَةِ الْمُقْرَبِينَ، وَالرُّسُلِ الْمُكَرَّمِينَ، وَالشَّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ، مِنْ جَارِ كَنْتَ أَكَاتِمُهُ سَيِّئَاتِي، وَمِنْ ذِي رَحْمٍ كُنْتَ أَحْتَشِمُ مِنْهُ فِي سَرِيرَاتِي، لَمْ أُثِقْ

بِهِمْ رَبٌّ فِي السُّتُّرِ عَلَىٰ، وَ وَثَقْتُ بِكَ رَبِّي فِي الْمَغْفِرَةِ لِي، وَ أَنْتَ أُولَى مَنْ
وَثَقَ بِهِ، وَ أَعْطَى مَنْ رُغْبَ إِلَيْهِ، وَ أَرْأَفَ مَنْ اسْتَرْحَمَ، فَارْحَمْنِي.
اللَّهُمَّ وَ أَنْتَ حَدَرْتَنِي مَاءَ مَهِينَا مِنْ صَلْبٍ مُّتَضَايِقٍ الْعِظَامِ، حَرَجَ الْمَسَالِكِ
إِلَى رَحْمٍ ضَيِّقَهُ سَرَرْتَهَا بِالْحَجْبِ، تُصَرِّفْنِي حَالًا عَنْ حَالٍ حَتَّى انتَهَيْتَ بِي
إِلَى تَمَامِ الصُّورَةِ، وَ أَثْبَتَ فِي الْجَوَارِحَ كَمَا نَعْتَ فِي كِتَابِكَ نُطْفَةً، ثُمَّ عَلَقْتَهُ
ثُمَّ مُضْغَةً، ثُمَّ عَظِيمًا ثُمَّ كَسَوْتَ الْعِظَامَ لَحْمًا، ثُمَّ أَنْشَأْتَنِي خَلْقًا آخَرَ كَمَا
شِئْتَ.

حَتَّىٰ إِذَا احْتَجْتَ إِلَى رِزْقِكَ، وَ لَمْ أُسْتَغْنِ عَنْ غِيَاثِ فَضْلِكَ، جَعَلْتَ لِي
قُوتًا مِنْ فَضْلِ طَعَامٍ وَ شَرَابٍ أَجْرِيَتَهُ لِأَمْتَكَ الَّتِي أَسْكَنْتَنِي جَوْفَهَا، وَ
أَوْدَعْتَنِي قَرَارَ رَحْمِهَا، وَ لَوْ تَكْلَنِي يَا رَبِّي فِي تُلْكَ الْحَالَاتِ إِلَى حَوْلِي، أَوْ
تَضْطَرِّنِي إِلَى قُوَّتِي لِكَانَ الْحَوْلُ عَنِّي مُعْتَرِّلًا، وَ لَكَانَتِ الْقُوَّةُ مِنِّي بَعِيدَةً،
فَغَذَوْتَنِي بِفَضْلِكَ غَذَاءَ الْبَرِّ الْلَّطِيفِ، تَفَعَّلَ ذَلِكَ بِي تَطْوِيلًا عَلَىٰ إِلَى غَایَتِي
هَذِهِ، لَا أَعْدَمْ بِرَّكَ، وَ لَا يُبْطِئَ بِي حُسْنُ صَنِيعِكَ، وَ لَا تَتَأَكَّدْ مَعَ ذَلِكَ
ثِقَتِي فَأَتَفَرَّغُ لِمَا هُوَ أَحْظَى لِي عِنْدَكَ. قَدْ مَلَكَ الشَّيْطَانُ عِنَانِي فِي سُوءِ
الظُّنُونِ وَ ضَعْفِ الْيَقِينِ، فَأَنَا أَشْكُو سُوءَ مُجاوِرَتِهِ لِي، وَ طَاعَةُ نَفْسِي لَهُ، وَ
أَسْتَعْصِمُ مِنْ مَلَكَتِهِ، وَ أَتَضَرَّعُ إِلَيْكَ فِي صَرْفِ كَيْدِهِ عَنِّي، وَ أَسْأَلُكَ فِي
أَنْ تَسْهِلَ إِلَى رِزْقِي سَبِيلًا.

فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى ابْتِدَائِكَ بِالنَّعْمِ الْجِسامِ، وَ إِلَهَامِكَ الشُّكْرَ عَلَى الإِحْسَانِ وَ
الْإِنْعَامِ، فَصَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَ سَهَّلْ عَلَىٰ رِزْقِي، وَ أَنْ تَقْنَعْنِي بِتَقْدِيرِكَ
لِي، وَ أَنْ تُرْضِيَنِي بِحِصْتِي فِيمَا قَسَمْتَ لِي، وَ أَنْ تَجْعَلَ مَا ذَهَبَ مِنْ
جِسْمِي وَ عَمْرِي فِي سَبِيلِ طَاعَتِكَ، إِنَّكَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ نَارٍ تَغْلَظَتْ بِهَا عَلَى مَنْ عَصَاكَ، وَ تَوَعَّدْتَ بِهَا مَنْ
صَدَفَ عَنْ رِضَاكَ، وَ مِنْ نَارٍ نُورُهَا ظُلْمَةً، وَ هَيْنَهَا أَلِيمٌ، وَ بَعِيدُهَا قَرِيبٌ، وَ
مِنْ نَارٍ يَأْكُلُ بَعْضَهَا بَعْضٌ، وَ يَصُولُ بَعْضُهَا عَلَى بَعْضٍ. وَ مِنْ نَارٍ تَذَرُّ الْعِظَامَ
رَمِيمًا، وَ تَسْقِي أَهْلَهَا حَمِيمًا، وَ مِنْ نَارٍ لَا تُبْقِي عَلَى مَنْ تَضَرَّعَ إِلَيْهَا، وَ لَا
تَرْحَمُ مَنِ اسْتَغْطَفَهَا، وَ لَا تَقْدِرُ عَلَى التَّخْفِيفِ عَمَّا خَشَعَ لَهَا وَ اسْتَسْلَمَ
إِلَيْهَا، تَلْقَى سُكَّانَهَا بِأَحْرَرِ مَا لَدَيْهَا مِنْ أَلِيمِ النَّكَالِ وَ شَدِيدِ الْوَبَالِ وَ أَعُوذُ
بِكَ مِنْ عَقَارِبِهَا الْفَاغِرَةِ أَفْوَاهُهَا، وَ حَيَاتِهَا الصَّالِقَةِ بِأَنْيابِهَا، وَ شَرَابِهَا الَّذِي
يُقْطَعُ أَمْعَاءَ وَ أَفْئِدَةَ سُكَّانَهَا، وَ يَنْزِعُ قُلُوبَهُمْ، وَ أَسْتَهْدِيكَ لِمَا بَاعَدَ مِنْهَا، وَ
أُخْرَ عنْهَا.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَ أَجِرْنِي مِنْهَا بِفَضْلِ رَحْمَتِكَ، وَ أَقِلْنِي
عَثَرَاتِي بِحُسْنِ إِقَالَتِكَ، وَ لَا تَخْذُلْنِي يَا خَيْرَ الْمُجِيرِينَ.
اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَقِيُ الْكَرِيْهَةَ، وَ تُعْطِي الْحَسَنَةَ، وَ تَفْعَلُ مَا تُرِيدُ، وَ أَنْتَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، إِذَا ذُكِرَ الْأَبْرَارُ، وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، مَا
اخْتَلَفَ الْلَّيْلُ وَ النَّهَارُ، صَلَاةً لَا يَنْقَطِعُ مَدَدُهَا، وَ لَا يُخْصَى عَدَدُهَا، صَلَاةً
تَشْحَنُ الْهَوَاءَ، وَ تَمْلأُ الْأَرْضَ وَ السَّمَاءَ. صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ حَتَّى يَرْضَى، وَ صَلَى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بَعْدَ الرِّضَا، صَلَاةً لَا حَدَّ لَهَا وَ لَا مُنْتَهَى، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ^۱.

ستونی جهت نوشتن
اسامی مؤمنانی که
در نظر داری
در نماز و تر برای آنان
استغفار کنی.

ستونی جهت نوشتن اسامی مؤمنانی که در نظر داری در نماز و تر برای آنان استغفار کنی.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَ وَارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ، وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ ، الْأَخْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ، اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَعْلَمُ مُنْقَلَبَهُمْ وَمَثَواهُمْ .

اللَّهُمَّ احْفَظْ إِمَامَ الْمُسْلِمِينَ بِحَفْظِ الْإِيمَانِ ، وَانصُرْهُ نَصْرًا عَزِيزًا ، وَافْتَحْ لَهُ فَتْحًا يَسِيرًا ، وَاجْعَلْ لَهُ وَلَنَا مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا»^{۶۶}

(اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِوَالِدَيَ ، اللَّهُمَّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا، اللَّهُمَّ أَطْلِ فِي عُمُرِهِمَا ، بِصَحَّةٍ وَسَلَامَةٍ وَعَافِيَةٍ ، اللَّهُمَّ لَا تُرِنْ فِيهِمَا مَكْرُوهًا أَبِداً، اللَّهُمَّ وَفَقِهْهُمَا لِكُلِّ خَيْرٍ ، وَجَنِبْهُمَا عَنْ كُلِّ شَرٍّ ، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِأَجْدَادِي وَجَدَاتِي ، وَإِخْوَانِي وَأَخْوَاتِي ، وَأَزْوَاجِهِمْ وَزَوْجَاتِهِمْ ، وَأُولَادِهِمْ وَبَنَاتِهِمْ ، وَجَمِيعُ مَنْ يَلُوذُ بِهِمْ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ

۱- قسمتی از دعاها روز شب / اصول کافی جلد ۲ ص ۵۳۰ و از سلیمان بن جعفر ، از پدرش گفت: که پیغمبر اکرم (صلی الله عليه وآله وسلام) فرمود: «مَنْ قَالَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ كَتَبَ اللَّهُ لَهُ بِكُلِّ مُؤْمِنٍ خَلَقَهُ اللَّهُ مِنْذَ خَلَقَ اللَّهُ آدَمَ إِلَى أَنْ تَقْوَمَ السَّاعَةُ حَسَنَةً وَمَحَا عَنْهُ سَيِّئَةً وَرَفَعَ لَهُ دَرَجَةً» در این روایت آمده است که اگر کسی برای مؤمنین و مؤمنات طلب مغفرت کند، خداوند به عدد هر مؤمنی که از هنگام خلقت آدم تا قیامت خلق می کند، برای او سه چیز در نظر می گیرد؛ برایش حسنہ می نویسد و از گناهانش می کاهد و بر مقامش می افزاید. مسترک الوسائل ج ۵ / ص ۲۴۶

لِزَوْجَتِي وَأَطْفَالِي وَاجْعَلْهُمْ ذُرِّيَّةً طَالِبَةً طَاهِرَةً اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِجِيرَانِي وَ
أَصْدَقَائِي.

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِكُلِّ مَنْ وَجَبَ حَقَّهُ عَلَىَّ.

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِكُلِّ مَنْ سَأَلَنِي الدُّعَاءَ.

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِكُلِّ مَنْ أَسْدَى إِلَيَّ مَعْرُوفًا.

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُمْ وَارْحَمْهُمْ، وَعَافِهِمْ وَاعْفُ عَنْهُمْ، وَاقْضِ حَوَائِجَهُمْ،
وَشَافِ مَرْضَاهُمْ، وَعَافَ أَحْيَاهُمْ، وَأَطْلَلَ فِي أَعْمَارِهِمْ، وَأُوسِعْ فِي
أَرْزَاقِهِمْ، وَوَقْفَهُمْ لِكُلِّ خَيْرٍ، وَجَنَبَهُمْ كُلَّ شَرٍّ، وَتُبَّ عَلَيْنَا وَعَلَيْهِمْ،
وَسَلَّمَ دِينَهُمْ وَدُنْيَاهُمْ، وَانصَرْنَا وَإِيَّاهُمْ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ، تَحْتَ
رَأْيَةِ مَوْلَانَا الْحَجَّةِ بْنِ الْحَسَنِ (عليه السلام). وَاجْعَلْنَا مِنْ أَنْصَارِهِ وَأَعْوَانِهِ يَا
رَبِّ الْعَالَمِينَ، بِحَرْمَةِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ).

اللَّهُمَّ اغْفِرْ كِ

	۲۱		۱
	۲۲		۲
	۲۳		۳
	۲۴		۴
	۲۵		۵
	۲۶		۶
	۲۷		۷
	۲۸		۸
	۲۹		۹
	۳۰		۱۰
	۳۱		۱۱
	۳۲		۱۲
	۳۳		۱۳
	۳۴		۱۴
	۳۵		۱۵
	۳۶		۱۶
	۳۷		۱۷
	۳۸		۱۸
	۳۹		۱۹
	۴۰		۲۰

تعقیبات
اشتراکی
بعد از
نمازهای واجب

تعقیبات اشتراکی بعد از نمازهای واجب.

حضرت امام صادق علیه السلام فرمود:

«مَنْ سَبَّحَ اللَّهَ فِي دُبْرِ الْفَرِيضَةِ تَسْبِيحَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ عَلَيْهَا السَّلَامُ. وَأَبْعَهَا بِلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ غَفَرَ اللَّهُ لَهُ»^{۶۷}

ابو خالد قمّاط می گوید: از امام صادق شنیدم می فرمود:

«تَسْبِيحُ فَاطِمَةَ «عَلَيْهَا السَّلَامُ» فِي كُلِّ يَوْمٍ فِي دُبْرِ كُلِّ صَلَاءٍ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ صَلَاءِ الْفِرْكَعَةِ فِي كُلِّ يَوْمٍ»^{۶۸}

محمد بن حنفیه از امیر مؤمنان علیه السلام روایت کرد که فرمود: بعد از هر نمازی این دعا را بخوان ، به خدا هیچ مؤمنی پس از نمازهایش آن را نمی خواند مگر این که خدا گناهان او را می آمرزد، و اگر چه به شماره ی ستارگان و قطره های آسمان و به شماره شن و ماسه ی زمین باشد:

«يَا مَنْ لَا يَشْغُلُهُ سَمْعٌ عَنْ سَمْعٍ، يَا مَنْ لَا يُغْلِطُهُ السَّائِلُونَ، يَا مَنْ لَا يُبْرِمُهُ إِلْحَاحُ الْمُلْحِينَ؛ أَذْفِنِي بَرَدَ عَفْوِكَ وَ حَلَاوةَ رَحْمَتِكَ»^{۶۹}

از امیر مؤمنان وارد شده بعد از هر نمازی :

«إِلَهِي هَذِهِ صَلَاتِي صَلَيْتُهَا لَا لِحَاجَةِ مِنْكَ إِلَيْها وَلَا رَغْبَةٌ مِنْكَ فِيهَا إِلَّا تَعْظِيْمًا وَ طَاعَةً وَ إِجَابَةً لَكَ إِلَى مَا أَمْرَتِنِي بِهِ . إِلَهِي إِنْ كَانَ فِيهَا خَلَلٌ نَقْصٌ مِنْ رُكُوعِها أَوْ سُجُودِها فَلَا تؤاخِذْنِي وَ تَفَضَّلْ عَلَىَّ بِالْقَبُولِ وَ الْغُفْرَانِ، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ»^{۷۰}

۱- اصول کافی جلد ۳ ص ۳۴۲

۲- اصول کافی جلد ۳ ص ۳۴۲ وسائل الشیعه ج ۶ ص ۴۴۴

۳- مستدرک الوسائل جلد ۵ ص ۶۹

۱- بحار الانوار جلد ۳۸ ص ۸۳ مصباح کفعی ص ۲۰

از پیامبر اکرم روایت شده که به امیر مؤمنان علیه و آله السلام فرمود: اگر بخواهی هر چه را می شنوی و می خوانی به خاطر بسپاری بعد از هر نمازی این دعا را بخوان:

«سُبْحَانَ مَنْ لَا يَعْتَدِي عَلَى أَهْلِ مَمْلَكَتِهِ، سُبْحَانَ مَنْ لَا يَأْخُذُ أَهْلَ الْأَرْضِ بِالْوَلَانِ الْعَذَابِ، سُبْحَانَ الرَّؤُوفِ الرَّحِيمِ، اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي فِي قَلْبِي نُورًا وَ بَصَرًا وَ فَهْمًا وَ عِلْمًا، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»^{۷۱}
و از ائمه علیهم السلام روایت شده که سه بار بگو:

أَعْيُذُ نَفْسِي وَ دِينِي وَ أَهْلِي وَ مَالِي وَ وَلْدِي ، وَ إِخْوَانِي فِي دِينِي ، وَ مَا رَزَقَنِي رَبِّي ، وَ مَنْ يَعْنِيْنِي أَمْرَهُ بِاللَّهِ الْوَاحِدِ الْأَحَدِ ، الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُوَلَّدْ ، وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كَفُواً أَحَدٌ.

و بِرَبِّ الْفَلَقِ ، مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ، وَ مِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ، وَ مِنْ شَرِّ النَّفَاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ، وَ مِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ.

و بِرَبِّ النَّاسِ مَلِكِ النَّاسِ ، إِلَهِ النَّاسِ ، مِنْ شَرِّ الْوَسُوسِ الْخَنَاسِ ، الَّذِي يُوَسِّعُ فِي صَدْوِرِ النَّاسِ ، مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ»^{۷۲}

امیر مؤمنان علیه السلام فرمود: هر کس دوست دارد از دنیا بیرون برود در حالی که از همه‌ی گناهان پاک شده باشد مثل طلایی که از (ناصفی و ناخالصی) خالص باشد، و هیچ کس او را نسبت به خود مشغول الذمه نداند بعد از نمازهای پنج گانه دوازده بار نسبت خدای تبارک و تعالی یعنی سوره‌ی توحید را بخواند و دست‌های خود را باز کرده بگوید:

۷۸- مستدرک الوسائل جلد ۵ ص ۵

۱- بلد الامین ص ۱۲ مصباح المتهجد شیخ طوسی ص ۵۶

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَكْنُونِ الْمَخْرُونِ، الطَّاهِرِ الطَّهْرِ
الْمُبَارَكِ، وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ، وَسُلْطَانِكَ الْقَدِيمِ، أَنْ تَصَلِّي
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ.

يَا وَاهِبَ الْعَطَايَا ، يَا مُطْلِقَ الْأَسَارَى ، يَا فَكَاكَ الرِّقَابِ مِنَ النَّارِ ،
أَسْأَلُكَ لَنْ تَصَلِّي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تُعْتِقَ رَقْبَتِي مِنَ النَّارِ ،
وَأَنْ تُخْرِجَنِي مِنَ الدُّنْيَا آمِنًا ، وَأَنْ تُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ سَالِمًا، وَأَنْ تَجْعَلَ
دُعَائِي أُولَئِكُمْ فَلَاحًا ، وَأُوسِطَهُ نَجَاحًا ، وَآخِرَهُ صَلَاحًا، إِنَّكَ أَنْتَ عَلَامُ

الْغَيْوَبِ »^{٧٣}

از پیامبر اکرم (ص) روایت شده که فرمود: هر کس بخواهد خدای تعالیٰ او را بر کردارهای زشتی واقف نسازد و دیوانی برای او نگسترد بعد از هر نمازی این دعا را بخواند:

«اللَّهُمَّ إِنَّ مَغْفِرَتَكَ أَرْجَى مِنْ عَمَلِي وَإِنَّ رَحْمَتَكَ أَوْسَعَ مِنْ
ذَنْبِي اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ ذَنْبِي عِنْدَكَ عَظِيمًا فَعَفْوُكَ أَعْظَمُ مِنْ ذَنْبِي ،
اللَّهُمَّ إِنْ لَمْ أَكُنْ أَهْلًا أَنْ تَرْحَمَنِي فَرَحْمَتِكَ أَهْلَ أَنْ تَبْلُغَنِي وَ
تَسْعَنِي لِأَنَّهَا وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ ، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ»^{٧٤}

از ائمه علیهم السلام نقل شده است:

«اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ ، وَلَكَ السَّلَامُ وَإِلَيْكَ يَعْوَدُ
السَّلَامُ ، سُبْحَانَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ، وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ،
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

٢- من لا يحضره الفقيه جلد ١ ص ٣٢

١- مستدرک الوسائل حاجی نوری جلد ٥ ص ٨٤ / مصباح شیخ کفعی ص ١٩

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ ، السَّلَامُ عَلَى الْأَئِمَّةِ
 الْهَادِينَ الْمَهْدِيِّينَ ، السَّلَامُ عَلَى جَمِيعِ أَنْبِيَاءِ اللَّهِ وَرَسُلِهِ وَمَلَائِكَتِهِ ،
 السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ ، السَّلَامُ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
 السَّلَامُ عَلَى فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ السَّلَامُ عَلَى الْحَسَنِ الْزَّكِيِّ ، السَّلَامُ عَلَى
 الْحُسَيْنِ الصَّدِيقِ الشَّهِيدِ ، السَّلَامُ عَلَى عَلِيٍّ بْنِ الْحُسَيْنِ السَّجَادِ ،
 السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلَى الْبَاقِرِ ، السَّلَامُ عَلَى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ
 الصَّادِقِ ، السَّلَامُ عَلَى مُوسَى بْنِ جَعْفَرِ الْكَاظِمِ ، السَّلَامُ عَلَى عَلِيِّ بْنِ
 مُوسَى الرِّضا ، السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيِّ الْجَوَادِ ، السَّلَامُ عَلَى عَلِيِّ
 بْنِ مُحَمَّدِ الْهَادِي ، السَّلَامُ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيِّ الْعَسْكَرِيِّ ، السَّلَامُ
 عَلَى الْإِمَامِ الْقَائِمِ بِحَقِّ اللَّهِ وَحْجَةِ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى
 آبَائِهِ الرَّاشِدِينَ الطَّاهِرِينَ ، وَسَلَامٌ تَسْلِيمًا كَثِيرًا»

بعد از آن هرچه خواستی دعا کن.^{۷۵}

بدان که بعد از هر نمازی ، سجده‌ی شکر خیلی مستحب است و ذکرها و دعاها‌ی زیادی در این باره وارد شده است.

حضرت امام رضا علیه السلام فرمود: اگر خواستی در حین سجده‌ی شکر صد بار بگو: شکراً شکراً يا صدبار بگو: عفوًأ عفوًأ

باز آن حضرت فرموده: کمترین ذکر که در سجده‌ی شکر کفايت می‌کند این است که سه بار بگوید: شکراً لله.^{۷۶}

۱- من لا يحضره الفقيه جلد ۱ ص ۳۲

۲- از سلیمان بن حفص مروزی گفت: نوشتم بر به امام موسی بن جعفر (علیهم السلام) در مورد سجده شکر، برایم نوشت «مائة مرّة شکراً شکراً، و إن شئت عَفْوًا عَفْوًا» صد مرتبه شکراً شکراً و بعد از آن

دعاهای اختصاصی

دعای بعد از نماز ظهر

امیر مؤمنان علیه السلام فرمود: از دعاهای حضرت رسول صلی الله علیه وآلہ، بعد از نماز ظهر این دعا بود:

« لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مُوْجَبَاتِ رَحْمَتِكَ ، وَعَزَائِمَ مَغْفِرَتِكَ ، وَالْغَنِيمَةَ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ ، وَالسَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ إِثْمٍ .
اللَّهُمَّ لَا تَدْعُ لِي ذَنْبًا إِلَّا غَفَرْتَهُ ، وَلَا هَمًا إِلَّا فَرَجْتَهُ ، وَلَا سُقْمًا إِلَّا شَفَيْتَهُ ، وَلَا عَيْبًا إِلَّا سَرَّتَهُ ، وَلَا رِزْقًا إِلَّا بَسْطَتَهُ ، وَلَا خَوْفًا إِلَّا آمَنْتَهُ ، وَلَا سُوءًا إِلَّا صَرَفْتَهُ ، وَلَا حَاجَةً هِيَ لَكَ رِضَى وَلِي فِيهَا صَلَاحٌ إِلَّا قَضَيْتَهَا ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ، آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ»^{۷۷}

حضرت امام صادق علیه السلام فرمود: بعد از خواندن نماز ظهر ده بار بگو:

«بِاللَّهِ اعْتَصَمْتُ ، وَبِاللَّهِ ثَقَّ ، وَعَلَى اللَّهِ أَتَوَكَّلُ»

بعد از آن بگو:

«اللَّهُمَّ إِنْ عَظَمْتَ ذَنْبِي فَأَنْتَ أَعْظَمُ ، وَإِنْ كَبَرَ تَفْرِيطِي فَأَنْتَ أَكْبَرُ ، وَإِنْ دَامَ بُخْلِي فَأَنْتَ أَجْوَدُ.

عفوًأ عفوًأ . اصول کافی جلد ۳ ص ۳۲۶ / من لا يحضره الفقيه جلد ۱ ص ۳۳۲ . / تهذیب الاحکام جلد

۲ ص ۱۱۱

۹۴ - مستدرک الوسائل جلد ۵ ص ۱

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي عَظِيمَ ذَنْبِي بِعَظِيمٍ عَفْوِكَ، وَكَبِيرَ تَفْرِيطِي بِظَاهِرِ
كَرْمِكَ، وَأَقْمَعْ بُخْلِي بِفَضْلِ جُودِكَ، اللَّهُمَّ مَا بِنَا مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنْكَ، لَا
إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ»^{۷۸}

دعا های بعد از نماز عصر

حضرت امام صادق، از پدرش، از رسول خدا صلی الله علیه و آله نقل کرده که فرمود: هر کس در هر روز بعد از نماز عصر یک بار بگوید:

«أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، الْحَقِيقِيُّومُ، الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ،
ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، وَأَسْأَلُهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَى تَوْبَةِ عَبْدٍ ذَلِيلٍ، خَاضِعٍ
فَقِيرٍ، بِائِسٍ مَسْكِينٍ، مَسْتَكِينٍ مُسْتَجِيرٍ، لَا يَمْلِكُ لِنَفْسِهِ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا،
وَلَا مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا»

خدای تعالیٰ به دو ملک دستور می دهد نامه‌ی عمل او را پاره کنند با هر عملی که داشته باشد.^{۷۹}

واز آن بزرگواران روایت است که می گویی:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ، وَمِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ، وَ
مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ، وَمِنْ صَلَاهٍ لَا تُرْفَعُ، وَمِنْ دُعَاءٍ لَا يُسْمَعُ.

۱- مستدرک الوسائل جلد ۵ ص ۹۵

۱- مستدرک الوسائل ج ۵ / ص ۱۲۱

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْيُسْرَ بَعْدَ الْعُسْرِ، وَالْفَرَجَ بَعْدَ الْكَرْبِ، وَالرَّحْمَاءَ
بَعْدَ الشَّدَّةِ، اللَّهُمَّ مَا بِنَا مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنْكَ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ
وَأَتُوبُ إِلَيْكَ».^{۸۰}

امام صادق فرمود:

هرکس بعد از نماز عصر، هفتاد بار استغفار کند خدای تعالی در آن روز
هفتتصد گناه او را می آمرزد و اگر نداشته باشد گناه پدرش را می آمرزد ، و
اگر نداشته باشد گناهان مادرش را ، در غیر این صورت ، گناهان برادرش را ،
و اگر نباشد گناهان خواهرش را ، و اگر نباشد گناه اقرب فالاقرب او را می
آمرزد.^{۸۱}

دعاهای نماز مغرب

از امام صادق علیه السلام روایت شده که فرمود: هرکس بعد از نماز صبح و
بعد از نماز مغرب پیش از آن که پاهایش را باز و بسته کند یا با کسی سخن
بگوید یک بار بگوید:

«إِنَّ اللَّهَ وَ مَلَائِكَتَهُ يَصَّلُونَ عَلَى النَّبِيِّ، يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا
عَلَيْهِ وَ سَلَّمُوا تَسْلِيْمًا، اللَّهُمَّ صَلُّ عَلَى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَ عَلَى ذُرِّيْتِهِ وَ
عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ»

خدای تعالی یکصد حاجت او را برآورده کند، هفتاد حاجت در آخرت ، و
سی حاجت در دنیا.^{۸۲}

حضرت امام رضا علیه السلام فرمود: امیر مؤمنان علیه السلام می فرمود:

۲- اقبال الاعمال سید بن طاووس ص ۷۶ مفتاح الفلاح شیخ بهائی ص ۱۹

۱- وسائل الشیعه جلد ۶ ص ۴۸۲

۱- مستدرک الوسائل جلد ۵ ص ۱۰۰ بحار الانوار جلد ۸۳ ص ۹۷

هرکس بعد از نماز مغرب و بعد از نماز صبح و پیش از آن که با کسی حرف بزند در حالی که روی دو زانو نشسته است هفت بار بگوید: «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ» خدای تعالی هفتاد نوع گرفتاری را از او برطرف می کند که کمترین آن ها جذام و برص و (سلطه‌ی) سلطان و شیطان می باشد.^{۸۳}

از حضرت امام صادق علیه السلام روایت شده که فرمود: بعد از نماز صبح و عصر ده بار بگو:

«أَسْتَعِيدُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»

سپس بخوان:

«أَكْتَبَ رَحِمَكُمَا اللَّهُ، بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، أَمْسَيْتُ وَأَصْبَحْتُ بِاللَّهِ مُؤْمِنًا عَلَى دِينِ مُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) وَسُنْنَتِهِ، وَعَلَى دِينِ عَلِيٍّ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) وَسُنْنَتِهِ، وَعَلَى دِينِ فَاطِمَةَ (عَلَيْهَا السَّلَامُ) وَسُنْنَتِهَا، وَعَلَى دِينِ الْأُوصِيَاءِ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) وَسُنْنَتِهِمْ. أَمْنَتُ بِسِرْهِمْ وَعَلَانِيَتِهِمْ، وَبَغَيِّهِمْ وَشَهَادَتِهِمْ، وَأَسْتَعِيدُ بِاللَّهِ فِي لَيْلَتِي هَذِهِ وَيَوْمِي هَذَا مَمَّا أَسْتَعَاذُ مِنْهُ مُحَمَّدٌ وَعَلِيٌّ وَفَاطِمَةُ وَالْأُوصِيَاءُ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) وَأَرْغَبُ إِلَى اللَّهِ فِيمَا رَغَبُوا فِيهِ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ»^{۸۴}

محمد جعفی، از پدرش نقل کرده که گفت: درد چشم داشتم و در این باره به امام صادق علیه السلام شکایت کردم، حضرت فرمود: آیا دعاایی را برای دنیا و آخرت و از بین رفتن درد چشمانت به تو یاد ندهم؟

۲- مستدرک الوسائل جلد ۵ ص ۱۰۱

۱- مستدرک الوسائل جلد ۵ ص ۱۰۰ / بحار الانوار جلد ۸۳ ص ۹۶

عرض کردم بلی؛ یادم بدھید.

فرمود: پس از نماز صبح و عصر بخوان:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْكَ ، صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَاجْعَلِ النُّورَ فِي بَصَرِي ، وَالْبَصِيرَةَ فِي دِينِي ، وَالْيَقِينَ فِي قَلْبِي ، وَالْإِخْلَاصَ فِي عَمَلِي ، وَالسَّلَامَةَ فِي نَفْسِي ، وَالسَّعَةَ فِي رِزْقِي ، وَالشُّكْرَ لَكَ أَبْدًا مَا أَبْقَيْتَنِي »^{۸۵}

دعاهای بعد از نماز عشاء

عبد بن زراره می گوید: حضور امام صادق علیه السلام رسیدم یکی از شیعیانش از فقر و تنگدستی به او شکایت داشت می گفت در طلب روزی شهرها را زیر پا می گذارم جز فقر چیز دیگری عایدم نمی شود فرمود: بعد از خواندن نماز عشاء در حالی که ناله و زاری می کنی بگو:

«اللَّهُمَّ إِنَّهُ لَيْسَ لِي عِلْمٌ بِمَوْضِعِ رِزْقِي ، وَإِنَّمَا أَنَا أُطْلَبُ بِخَطَرَاتٍ تَخْطُرُ عَلَى قَلْبِي ، فَاجْوَلْ فِي طَلَبِهِ الْبَلْدَانَ ، فَأَنَا فِيمَا أَنَا طَالِبٌ كَالْحَيْرَانِ ، لَا أُدْرِي أَفِي سَهْلٍ هُوَ أَمْ فِي جَبَلٍ ، أَمْ فِي أَرْضٍ أَمْ فِي

سَمَاءٌ ، أَمْ فِي بَرٌّ أَمْ فِي بَحْرٍ ، وَ عَلَى يَدِي مَنْ ، وَ مِنْ قِبَلِي مَنْ ، وَقَدْ عَلِمْتَ اللَّهَ عَلْمَهُ عِنْدَكَ ، وَ أَسْبَابَهُ بِيَدِكَ ، وَ أَنْتَ الَّذِي تَقْسِمُ
بِلُطْفِكَ ، وَ تَسْبِيبُهُ بِرَحْمَتِكَ .

اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَاجْعَلْ يَا رَبِّ رِزْقَكَ لِي وَاسِعًا ، وَ
مَطْلُبَهُ سَهْلًا ، وَمَا خَذَهُ قَرِيبًا ، وَ لَا تُعَنِّنِي بِطَلْبِ مَا لَمْ تُقْدِرْ لِي فِيهِ
رِزْقًا ، فَإِنَّكَ غَنِّيٌّ عَنِ عَذَابِي ، وَأَنَا فَقِيرٌ إِلَى رَحْمَتِكَ ، فَصَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَجُدْ عَلَى عَبْدِكَ بِفَضْلِكَ ، إِنَّكَ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ .

عبدبن زراره می گوید: مدت زیادی نگذشت که فقر از زندگی آن مرد رخت بر بست و وضع او خوب شد.^{۸۶}

روایت شده که امام صادق علیه السلام بعد از نماز مغرب و عشاء می فرمود:

«اللَّهُمَّ بِيَدِكَ مَقَادِيرُ اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ ، وَ مَقَادِيرُ الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ ، وَ
مَقَادِيرُ الْمَوْتِ وَالْحَيَاةِ ، وَ مَقَادِيرُ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ ، وَ مَقَادِيرُ النَّصْرِ وَ
الْخَذْلَانِ ، وَمَقَادِيرُ الْغِنَى وَالْفَقْرِ .

اللَّهُمَّ بَارِكْ لِي فِي دِينِي وَ دُنْيَايِ ، وَ فِي جَسَدِي وَ أَهْلِي وَ وَلِيِ ،
اللَّهُمَّ ادْرِأْ عَنِّي شَرَّ فَسَقَةِ الْعَرَبِ وَالْعَجمِ ، وَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ ، وَاجْعَلْ
مُنْقَلَبِي إِلَى خَيْرِ دَائِمٍ ، وَ نَعِيمٍ لَا يَزُولُ »^{۸۷}

دعاهایی بعد از نماز صبح

۱- مستدرک الوسائل جلد ۵ ص ۱۰۲

۲- اصول کافی جلد ۲ ص ۵۴۶ / تهذیب الاحکام شیخ طوسی جلد ۲ ص ۱۱۵ / من لا يحضره الفقيه
شیخ صدقون جلد ۱ ص ۳۲۶

حضرت امام موسی کاظم (علیه السلام) فرمود: هرکس بعد از نماز صبح این دعا را بخواند حاجتی را نخواهد مگر این که برای او آسان می شود و خدای تعالی در آن چه اهتمام دارد او را کفایت می کند.

«بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَأَفْوَضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ، إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ، فَوَقَاهُ اللَّهُ سَيِّئَاتَ مَا مَكَرُوا، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، سَبَّحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ، وَكَذَلِكَ تُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ».

حَسْبَنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ فَانْتَلَبُوا بِنِعْمَةِ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلِهِ، لَمْ يَمْسِسْهُمْ سُوءٌ، مَا شَاءَ اللَّهُ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ. مَا شَاءَ اللَّهُ لَا مَا شَاءَ النَّاسُ، مَا شَاءَ اللَّهُ وَإِنْ كَرِهَ النَّاسُ، حَسْبِيَ الرَّبُّ مِنَ الْمَرْبُوبِينَ، حَسْبِيَ الْخَالِقُ مِنَ الْمَخْلُوقِينَ، حَسْبِيَ الرَّازِقُ مِنَ الْمَرْزُوقِينَ، حَسْبِيَ الَّذِي لَمْ يَزِلْ حَسْبِيَ حَسْبِيَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ، وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ

الْعَظِيمِ»^{۸۸}

سهل بن یعقوب الملقب می گوید: امام حسن عسکری به من فرمود: ای سهل، اگر پس از نماز صبح ، سه بار بگوئی:

«أَصْبَحْتُ اللَّهُمَّ مُعْتَصِمًا بِذِمَّاتِكَ الْمَنِيعِ، الَّذِي لَا يُطَاوِلُ وَلَا يُحَاوِلُ، مِنْ كُلِّ طَارِقٍ وَغَاشِمٍ، مِنْ سَائِرِ مَا خَلَقْتَ وَمَنْ خَلَقْتَ مِنْ خَلْقِكَ الصَّامِتِ وَالنَّاطِقِ، فِي جَنَّهِ مِنْ كُلِّ مَخْوَفٍ بِلِبَاسٍ سَابِغَةٍ، وَلَاءُ أَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ (صلی الله علیه و آله و سلم).»

مُحْتَجِبًا مِنْ كُلّ قَاصِدٍ لِى إِلَى أَذِيَّةِ بِجَدَارِ حَصِينٍ؛ الْإِخْلَاصِ فِي
الاعتراف بِحَقِّهِمْ ، وَ التَّمَسْكِ بِحَبْلِهِمْ جَمِيعاً، مُوْقِنًا أَنَّ الْحَقَّ لَهُمْ وَ
مَعَهُمْ ، وَ فِيهِمْ وَ بِهِمْ ، أَوَالِي مِنْ وَالْوَا ، وَ أَجَانِبُ مِنْ جَانِبُوا، فَأَعْذُنِي
اللَّهُمَّ بِهِمْ مِنْ شَرِّ كُلّ مَا أَتَقِيَهُ.

يَا عَظِيمُ حَجَزُ الْأَعَادِيَّ عَنِّي بِبَدِيعِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ، إِنَّا جَعَلْنَا
مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا ، وَ مِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا ، فَأَغْشَيْنَا هُمْ فَهُمْ لَا يَبْصِرُونَ
»

بعد از نماز عشاء سه بار بگویی، در حصاری قرار می گیری از آن چه می ترسی و در امان می شوی از آن چه بر حذری^{۸۹}

یعقوب بن شعیب از امام صادق علیه السلام نقل می کند که امام (ع) فرمود : صبح و ظهر سه بار بگویید:

«اللَّهُمَّ مُقْلِبَ الْقُلُوبِ وَ الْأَبْصَارِ ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ ، وَ لَا تُزِغْ
قَلْبِي بَعْدَ إِذْ هَدَيْتِنِي ، وَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً ، إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَابُ ،
وَ أَجِرْنِي مِنَ النَّارِ بِرَحْمَتِكَ.

اللَّهُمَّ امْدُدْ لِي فِي عُمْرِي ، وَ أَوْسِعْ عَلَيَّ فِي رِزْقِي ، وَ انْشِرْ عَلَيَّ
رَحْمَتَكَ ، وَ إِنْ كُنْتَ فِي أُمُّ الْكِتَابِ عِنْدَكَ شَقِيقًا فَاجْعَلْنِي سَعِيدًا ،
فَإِنَّكَ تَمْحُو مَا تَشَاءُ وَ تُثْبِتُ ، وَ عِنْدَكَ أُمُّ الْكِتَابِ »^{۹۰}

۱- امامی شیخ طوسی ص ۲۷۷ / مصباح المتهجد ص ۲۱۲ / مفتاح الفلاح شیخ بهائی ص ۸۸۲

۱- مستدرک الوسائل جلد ۵ ص ۳۹۰

زيارت امام مهدی علیه السلام^{۹۱}

بعد از نماز صبح

زيارتی که هر روز مولای مان حضرت صاحب الزمان علیه السلام بعد از نماز صبح با آن زيارت می شود.

«اللَّهُمَّ بَلْغْ مَوْلَايَ صَاحِبَ الزَّمَانِ (صلوات الله عليه) عَنْ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ، فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا، وَبَرَّهَا وَبَحْرَهَا وَسَهْلَهَا وَجَبَلَهَا، حَيْثِمْ وَمَيْتِهِمْ وَعَنْ وَالدَّى وَوِلْدَى وَعَنْنَى مِنَ الصَّلَوَاتِ وَالْتَّحِيَاتِ زِنَةً عَرْشِ اللَّهِ، وَمِدَادَ كَلْمَاتِهِ، وَمُنْتَهَى رِضَاهُ، وَعَدَدَ مَا أَحْصَاهُ كِتَابَهُ، وَأَحَاطَ بِهِ عِلْمُهُ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَجَدَّ لَهُ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي كُلِّ يَوْمٍ عَهْدًا وَعَقْدًا وَبَيْعَةً لَهُ فِي رَقْبَتِي.

اللَّهُمَّ فَكَمَا شَرَّفْتَنِي بِهَذَا التَّشْرِيفِ، وَفَضَّلْتَنِي بِهَذِهِ الْفَضْيَّةِ، وَخَصَّصْتَنِي بِهَذِهِ النِّعْمَةِ، فَصَلَّى عَلَى مَوْلَايَ وَسَيِّدِي صَاحِبِ الزَّمَانِ، وَاجْعَلْنِي مِنَ الْأَنْصَارِ وَأَشْيَاعِهِ وَالْدَّائِبِينَ عَنْهُ، وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُسْتَشْهَدِينَ بَيْنَ يَدِيهِ، طَائِعًا غَيْرَ مُكْرَهٍ، فِي الصَّفَ الَّذِي نَعَتَ أَهْلَهُ فِي كِتَابِكَ فَقُلْتَ: (صَفَّا كَانَهُمْ بُنْيَانَ مَرْصُوصٍ) عَلَى طَاعَتِكَ وَطَاعَةِ رَسُولِكَ وَآلِهِ (علیه السلام).
اللَّهُمَّ هَذِهِ بَيْعَةُ لَهُ فِي عَنْقِي إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ.»

در پایان، دست راست خود را به دست چپ خود می زند.

دعای عهد

از امام صادق روایت شده که فرمود: هر کس خدا را چهل روز با این عهد بخواند، از یاران قائم ما خواهد بود، اگر قبل از او بمیرد. خدای تعالی او را از

خدا قبرش بیرون می آورد و برای هر کلمه ای هزار حسن به او عطا می کند،
و هزار سیئه از او محو می نماید.^{۹۲} و دعا این است:

اللَّهُمَّ رَبَّ النُّورِ الْعَظِيمِ وَرَبَّ الْكُرْسِيِّ الرَّفِيعِ وَرَبَّ الْبَحْرِ الْمَسْجُورِ
وَمَنْزِلَ التَّوْرَاةِ وَالْأَنْجِيلِ وَالزَّبُورِ وَرَبَّ الظَّلَلِ وَالْحَرُورِ وَمَنْزِلَ الْقُرْآنِ
الْعَظِيمِ وَرَبَّ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَالْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِوْجَهِكَ الْكَرِيمِ، وَبِنُورِ وَجْهِكَ الْمُنْيِرِ وَمَلْكِ الْقَدِيمِ
يَا حَمِّيْرَ يَا قَيْوَمَ، أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي أَشْرَقْتُ بِهِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضُونَ
وَبِإِسْمِكَ الَّذِي يَصْلَحُ بِهِ الْأَوَّلُونَ وَالآخِرُونَ يَا حَمِّيْرَ قَبْلَ كُلَّ حَيٍّ وَيَا حَمِّيْرَ
بَعْدَ كُلِّ حَيٍّ وَيَا حَمِّيْرَ حِينَ لَا حَيٌّ يَا مُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ وَمُمِيتَ الْأَحْيَاءِ يَا حَمِّيْرَ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ.

اللَّهُمَّ بَلَّغْ مَوْلَانَا الْإِمَامَ الْهَادِيَ الْمَهْدِيَ الْقَائِمَ بِأَمْرِكَ صَلَواتُ اللَّهِ عَلَيْهِ
وَعَلَىٰ آبَائِهِ الطَّاهِرِينَ عَنْ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فِي مَشَارِقِ
الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا سَهْلَهَا وَجَبَلَهَا وَبَرَّهَا وَبَحْرَهَا وَعَنِّي وَعَنْ وَالَّذِي مِنْ
الصَّلَواتِ زِنَةُ عَرْشِ اللَّهِ وَمِدَادُ كَلْمَاتِهِ وَمَا أَحْصَاهُ عِلْمُهُ وَأَحْاطَ بِهِ
كِتَابُهُ .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَجَدَّ لَهُ فِي صَبِيْحَةِ يَوْمِي هَذَا وَمَا عَشْتُ مِنْ آيَامٍ عَهْدًا
وَعَقْدًا وَبَيْعَةً لَهُ فِي عَنْقِي لَا أَحْوَلُ عَنْهَا وَلَا أَزْوَلُ أَبْدًا، اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي
مِنْ أَنْصَارِهِ وَأَعْوَانِهِ وَالذَّابِيْنَ عَنْهُ وَالْمُسَارِعِينَ إِلَيْهِ فِي قَضَاءِ حَوَائِجِهِ
وَالْمُمْتَثِلِيْنَ لِأَوْامِرِهِ وَالْمُحَامِيْنَ عَنْهُ وَالسَّابِقِيْنَ إِلَى إِرَادَتِهِ
وَالْمُسْتَشِهِدِيْنَ بَيْنَ يَدَيْهِ .

اللَّهُمَّ إِنْ حَالَ بَيْنِي وَبَيْنَهُ الْمَوْتُ الَّذِي جَعَلْتَهُ عَلَىٰ عِبَادِكَ حَتَّمًا
مَقْضِيًّا فَأُخْرِجْنِي مِنْ قَبْرِي مُؤْتَرِزًا كَفَنِي شَاهِرًا سَيْفِي مَجْرِدًا قَنَاتِي
مُلْبِيًّا دَعْوَةَ الدَّاعِي فِي الْحَاضِرِ وَالْبَادِي .

اللَّهُمَّ أَرِنِي الطَّلْعَةَ الرَّشِيدَةَ وَالغُرَّةَ الْحَمِيدَةَ وَاكْحُلْ ناظِرِي بِنَظَرِهِ مِنْ
إِلَيْهِ وَعَجِّلْ فَرَجَهُ وَسَهِّلْ مَخْرَجَهُ وَأَوْسِعْ مَنْهَاجَهُ وَاسْلُكْ بِي مَحْجَّتَهُ
وَانْفِذْ أَمْرَهُ وَاشْدُدْ أَزْرَهُ وَاعْمِرْ اللَّهُمَّ بِهِ بِلَادِكَ وَأَخْيِي بِهِ عِبَادَكَ فَإِنَّكَ
قُلْتَ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ - : ظَاهِرَ الْفَسَادِ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبْتُ أَيْدِي
النَّاسِ .^{٩٣}

فَاظْهِرْ اللَّهُمَّ لَنَا وَلِيَكَ، وَابْنَ بَنْتِ نَبِيِّكَ الْمُسَمَّى بِاسْمِ رَسُولِكَ، (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) حَتَّى لا يَظْفَرَ بِشَيْءٍ مِنَ الْبَاطِلِ إِلَّا مَزَقَهُ وَيَحِقَّ الْحَقُّ
وَيُحَقِّقَهُ وَاجْعَلْهُ اللَّهُمَّ مَفْزِعًا لِمَظْلُومِ عِبَادِكَ وَنَاصِرًا لِمَنْ لَمْ يَجِدْ لَهُ
نَاصِرًا غَيْرَكَ وَمَجَدِّدًا لِمَا عَطَّلَ مِنْ أَحْكَامِ كِتَابِكَ وَمُشَيْدًا لِمَا وَرَدَ مِنْ
أَعْلَامِ دِينِكَ وَسَنَنِ نَبِيِّكَ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) وَاجْعَلْهُ اللَّهُمَّ مِمَّنْ حَصَنْتَهُ
مِنْ بَأْسِ الْمُعْتَدِينَ اللَّهُمَّ وَسِرْ نَبِيِّكَ مُحَمَّدًا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) بِرَوْقَيْتِهِ
وَمَنْ تَبِعَهُ عَلَى دَعْوَتِهِ، وَأَرْحَمْ اسْتِكَانَتَنَا بَعْدَهُ .

اللَّهُمَّ اكْشِفْ هَذِهِ الْغَمَّةَ عَنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ بِحُضُورِهِ وَعَجِّلْ لَنَا ظُهُورَهُ إِنَّهُمْ
يَرَوْنَهُ بَعِيدًا وَنَرَاهُ قَرِيبًا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

بعد ازان، سه بار به ران راست خود می زنی و در هر بار می گویی:

^{٩٤} «العَجَلَ العَجَلَ يَا مُولَايَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانَ»

٩٥ دعای صباح

بسم الله الرحمن الرحيم

اللَّهُمَّ يَا مَنْ دَلَّ عَلَى لِسَانَ الصَّبَاحِ بِنَطْقِ تَبَلْجِهِ وَ سَرَحَ قِطْعَ الظَّلَيلِ
الْمُظْلِمِ بِغَيَاهِبِ تَلْجُلْجِهِ وَ أَتْقَنَ صُنْعَ الْفَلَكِ الدَّوَارِ فِي مَقَادِيرِ تَبَرُّجِهِ وَ
شَعْشَعَ ضِيَاءَ الشَّمْسِ بِنُورِ تَاجِجِهِ يَا مَنْ دَلَّ عَلَى ذَاتِهِ بِذَاتِهِ وَ تَنَزَّهَ
عَنْ مَجَانِسَةِ مَخْلُوقَاتِهِ وَ جَلَّ عَنْ مُلَائِمَةِ كَيْفِيَاتِهِ يَامَنْ قَرُبَ مِنْ
خَطَرَاتِ الظُّنُونِ، وَ بَعْدَ عَنْ لَحَظَاتِ الْعَيْوَنِ، وَ عَلِمَ بِمَا كَانَ قَبْلَ أَنْ
يَكُونَ يَا مَنْ أَرْقَدَنِي فِي مَهَادِ أَمْنِهِ وَ أَمَانِهِ وَ أَيْقَظَنِي إِلَى مَا مَنَحَنِي بِهِ
مِنْ مَنَّهِ وَ احْسَانِهِ وَ كَفَ أَكْفَ السَّوءِ عَنِي بِيَدِهِ وَ سُلْطَانِهِ.

صَلَّ اللَّهُمَّ عَلَى الدَّلِيلِ إِلَيْكَ فِي الظَّلِيلِ الْأَلَيْلِ وَ الْمَاسِكِ مِنْ
أَسْبَابِكَ بِحَبْلِ الشَّرْفِ الْأَطْوَلِ وَ النَّاصِعِ الْحَسَبِ فِي ذِرْوَةِ الْكَاهِلِ
الْأَعْبَلِ وَ الثَّابِتِ الْقَدْمِ عَلَى زَحَالِيفِهَا فِي الزَّمَنِ الْأَوَّلِ وَ عَلَى آلِهِ الْأَخْيَارِ
الْمُضْطَفِينَ الْأَبْرَارِ.

وَ افْتَحْ اللَّهُمَّ لَنَا مَصَارِعَ الصَّبَاحِ بِمَفَاتِيحِ الرَّحْمَةِ وَ الْفَلَاحِ، وَ
أَلْبِسْنِي اللَّهُمَّ مِنْ أَفْضَلِ خِلْعِ الْهِدَايَةِ وَ الصَّلَاحِ وَ أَغْرِسِ اللَّهُمَّ بِعَظَمَتِكَ
فِي شِرْبِ جَنَانِي يَنَابِيعَ الْخُشُوعِ، وَ أَجْرِ اللَّهُمَّ لِهَيْبَتِكَ مِنْ آمَاقِي
زَقَرَاتِ الدَّمْوعِ وَ أَدْبِ اللَّهُمَّ نَزَقَ الْخَرْقِ مِنِّي بِاَزْمَةِ الْقَنْوَعِ.

إِلَهِي إِنْ لَمْ تَبْتَدِئْنِي الرَّحْمَةُ مِنْكَ بِحُسْنِ التَّوْفِيقِ فَمَنِ السَّالِكُ
بِإِلَيْكَ فِي وَاضِحِ الطَّرِيقِ وَ إِنْ أَسْلَمْتَنِي أُنَاثِكَ لِقَائِدِ الْأَمَلِ وَ الْمُنِى

١ - دعای صباح به خط علی بن ابیطالب (عليه السلام) «بسم الله الرحمن الرحيم هذادعاء علمنى رسول الله (صلی الله علیه و آل وسلم) ، و كان يدعوه به فى كل صباح ...» بحار الانوار جلد ٩١ ص ٢٤٣ الى ٢٤٦

فَمَنِ الْمُقْبِلُ عَثَرَاتِي مِنْ كَبَوَاهِ الْهَوَى، وَ إِنْ خَذَلَنِي نَصْرُكَ عِنْدَ
مُحَارَبَةِ النَّفْسِ وَالشَّيْطَانِ فَقَدْ وَكَلَنِي خِذْلَانِكَ إِلَى حَيْثُ النَّصَبِ
وَالْحِرْمَانُ.

الْهَى أَتَرَانِي مَا أُتَيْتَكَ إِلَّا مِنْ حَيْثُ الْأَمَالِ أُمْ عَلِقْتُ بِأَطْرَافِ
حِبَالِكَ إِلَّا حِينَ بَاعَدَتْنِي ذُنُوبِي عَنْ دَارِ الْوِصَالِ فَبِئْسَ الْمَطِيَّةُ الَّتِي
أَمْتَطَتْ نَفْسِي مِنْ هَوَاهَا فَوَاهَا لَهَا لِمَا سَوَّلْتُ لَهَا ظُنُونُهَا وَ مَنَاهَا وَ تَبَّأَ
لَهَا لِجَرْأِتِهَا عَلَى سَيِّدِهَا وَ مَوْلَاهَا.

الْهَى قَرَعْتُ بَابَ رَحْمَتِكَ بِيَدِ رَجَائِي وَ هَرَبْتُ إِلَيْكَ لَاجِئًا مِنْ فَرْطِ
أَهْوَائِي وَ عَلَقْتُ بِأَطْرَافِ حِبَالِكَ أَنَامِلَ وَ لَائِي فَاصْفَحِ اللَّهُمَّ عَمَّا كُنْتَ
أَجْرَمْتَهُ مِنْ زَلَلِي وَ خَطَائِي وَ أَقْلَنِي مِنْ صَرْعَةِ رِدَائِي فَإِنَّكَ سَيِّدِي
وَ مَوْلَايَ وَ مُعْتَمِدِي وَ رَجَائِي وَ أَنْتَ غَايَةُ مَطْلُوبِي وَ مَنَايِ فِي مُنْقَلَبِي وَ
مَثْوَايَ.

الْهَى كَيْفَ تَطَرَّدُ مُسْكِنِنَا التَّجَاءَ إِلَيْكَ مِنَ الذُّنُوبِ هَارِبًا أُمْ كَيْفَ
تُخَيِّبُ مُسْتَرْشِدًا قَصَدَ إِلَى جَنَابِكَ سَاعِيًّا أُمْ كَيْفَ تَرَدَّ ظَمَانَ وَرَدَ إِلَى
حِيَاضِكَ شَارِبًا كَلَّاً. وَ حِيَاضُكَ مُتَرَعِّهُ فِي ضَنْكِ الْمُحْكُولِ وَ بَابُكَ
مَفْتُوحٌ لِلْطَّلَبِ وَ الْوَعْدِ وَ أَنْتَ غَايَةُ الْمَسْئُولِ وَ نِهايَةُ الْمَأْمُولِ.

الْهَى هَذِهِ أَزِمَّةُ نَفْسِي عَقْلُتُهَا بِعِقَالِ مَشِيتِكَ، وَ هَذِهِ أَعْبَاءُ ذُنُوبِي
دَرَأَتْهَا بِعَفْوِكَ وَ رَحْمَتِكَ وَ هَذِهِ أَهْوَائِي الْمُضِلَّةُ وَ كَلْتُهَا إِلَى جَنَابِ
لُطْفِكَ وَ رَأْفَتِكَ فَاجْعَلِ اللَّهُمَّ صَبَاحِي هَذَا نِازِلًا عَلَى بِضِياءِ الْهُدَى وَ
بِالسَّلَامَةِ فِي الدِّينِ وَ الدُّنْيَا وَ مَسَائِي جُنَاحَهُ مِنْ كَيْدِ الْعَدَى وَ وَقاِيَةُ مِنْ
مُرْدِيَاتِ الْهَوَى إِنَّكَ قَادِرٌ عَلَى مَا تَشَاءُ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَ تَنْزِعُ

الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَ تُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَ تُذَلِّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرِ أَنْكَ عَلَى
 كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَ تُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَ تُخْرِجُ الْحَيَّ
 مِنَ الْمَيِّتِ، وَ تُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَ تَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ.
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سَبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَ بِحَمْدِكَ مَنْ ذَا يَعْرِفُ قَدْرَكَ فَلَا
 يَخَافُكَ وَ مَنْ ذَا يَعْلَمُ مَا أَنْتَ فَلَا يَهَاكَ أَلْفَتَ بِقَدْرَتِكَ الْفِرَقَ، وَ فَلَقْتَ
 بِلُطْفِكَ الْفَلَقَ وَ أَنْزَلْتَ بِكَرَمِكَ دِيَاجِيَ الْغَسَقِ وَأَنْهَرْتَ الْمِيَاهَ مِنَ الصَّمَّ
 الصَّيَاحِيدَ عَذْبًا وَأَجَاجًا، وَ أَنْزَلْتَ مِنَ الْمَعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَاجًا وَ جَعَلْتَ الشَّمْسَ
 وَ الْقَمَرَ لِلْبَرِّيَّةِ سِرَاجًا وَهَاجًا، مِنْ غَيْرِ أَنْ تُمَارِسَ فِيمَا ابْتَدَأْتَ بِهِ لُغْوًا وَ لَا
 عِلاجًا.

فِيَا مَنْ تَوَحَّدَ بِالْعِزِّ وَالْبَقَاءِ وَ قَهَرَ عِبَادَةَ الْمَوْتِ وَالْفَنَاءِ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِهِ الْإِتْقِيَاءِ ، وَأَسْمَعَ نِدَائِي ، وَاسْتَجَبْتُ دُعَائِي ، وَ حَقُّكَ بِفَضْلِكَ أَمْلَى
 وَرَجَائِي ، يَا خَيْرَ مَنْ دَعَى لِكَشْفِ الضُّرِّ وَالْمَأْمُولِ ، لِكُلِّ عَسْرٍ وَيُسِّرِ بِكَ
 أَنْزَلْتُ حَاجَتِي ، فَلَا تَرَدَّنِي مِنْ سَنِّي مَوَاهِبِكَ خَائِبًا ، يَا كَرِيمُ ، يَا كَرِيمُ ،
 يَا كَرِيمُ ، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ ، مُحَمَّدَ
 وَآلِهِ أَجْمَعِينَ. »

سِيسِ سِجْدَهْ كَنْ وَ بِگُو:

«الهـى ! قـلبـى مـحـجـوبـ ، وـنـفـسـى مـعـيـوبـ ، وـعـقـلـى مـغـلـوبـ ، وـهـوـائـى
 غالـبـ ، وـطـاعـتـى قـلـيلـ ، وـمـعـصـيـتـى كـثـيرـ ، وـلـسانـى مـقـرـ بـالـذـنـوبـ ، فـكـيـفـ
 حـيـلـتـى يـا سـتـارـ الـعـيـوبـ ، وـيـا عـلـامـ الـغـيـوبـ ، وـيـا كـاـشـفـ الـكـرـوبـ ، اـغـفـرـ ذـنـوبـى
 كـلـهـا ، بـحـرـمـةـ مـحـمـدـ وـآلـ مـحـمـدـ ، يـا غـفـارـ ، يـا غـفـارـ ، بـرـحـمـتـكـ يـا
 أـرـحـمـ الرـاحـمـيـنـ. »

دعاهای

روزهای

هفته

دعا ها و زیارت‌های روزهای هفته

دعای روز شنبه

از حضرت امام سجاد علیه السلام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ كَلْمَةُ الْمُعْتَصِمِينَ، وَ مَقَالَةُ الْمُتَحَرِّزِينَ، وَ أَعُوذُ بِاللَّهِ تَعَالَى مِنْ جُورِ الْجَاهِرِينَ وَ كَيْدِ الْحَاسِدِينَ وَ بَغْيِ الظَّالِمِينَ، وَ أَحْمَدُهُ فَوْقَ حَمْدِ الْحَامِدِينَ.

اللَّهُمَّ أَنْتَ الْوَاحِدُ بِلَا شَرِيكَ، وَ الْمَلِكُ بِلَا تَمْلِيكٍ لَا تَنْضَادُ فِي حَكْمَكَ وَ لَا تَنَازَعُ فِي مُلْكِكَ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَ رَسُولِكَ وَ أَنْ تُوزِّعَنِي مِنْ شَكْرِ نَعْمَاكَ مَا تَبْلُغُ بِي غَايَةَ رِضَاكَ وَ أَنْ تُعِينَنِي عَلَى طَاعَتِكَ، وَ لِزُومِ عِبَادَتِكَ، وَ اسْتِحْقَاقِ مَثُوبَتِكَ بِلُطْفِ عِنَايَتِكَ، وَ تَرْحَمَنِي بِصَدَّى عَنْ مَعَاصِيكَ مَا أَحْيَيْتَنِي، وَ تُوقَنِي لِمَا يَنْفَعُنِي مَا أَبْقَيْتَنِي، وَ أَنْ تَشْرَحَ بِكِتَابِكَ صَدْرِي، وَ تَخْطَّبَ بِتِلَاوَتِهِ وِزْرِي، وَ تَمْنَحَنِي السَّلَامَةَ فِي دِينِي وَ نَفْسِي، وَ لَا تُوحِشَ بِي أَهْلَ أَنْسِي وَ تُتَمَّ إِحْسَانَكَ فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِي كَمَا أَحْسَنْتَ فِيمَا مَضَى مِنْهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.^{۹۶}

زيارة حضرت رسول صلى الله عليه وآله

روز شنبه

أشهدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُهُ وَأَنَّكَ
مُحَمَّدٌ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، وَأَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ رِسَالَاتِ رَبِّكَ، وَنَصَحتَ
لِأَمَّةِكَ، وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَأَدَيْتَ
الَّذِي عَلَيْكَ مِنَ الْحَقِّ وَأَنَّكَ قَدْ رَوَفْتَ بِالْمُؤْمِنِينَ، وَغَلَظْتَ عَلَى
الْكَافِرِينَ، وَعَبَدْتَ اللَّهَ مُخْلِصًا حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ فَبَلَغَ اللَّهُ بِكَ أَشْرَفَ
مَحَلَّ الْمُكَرَّمِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي اسْتَنْقَذَنَا بِكَ مِنَ الشَّرِكِ وَالضَّلَالِ.
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَاجْعَلْ صَلَواتِكَ وَصَلَوَاتِ مَلَائِكَتِكَ
الْمُقْرَبِينَ وَأَنْبِيَائِكَ وَالْمُرْسَلِينَ، وَعِبَادِكَ الصَّالِحِينَ، وَأَهْلِ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِينَ، وَمَنْ سَبَّحَ لَكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ، مِنَ الْأُوَّلِينَ وَ
الآخِرِينَ، عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ وَأَمِينِكَ، وَنَجِيْكَ وَ
حَبِيْبِكَ، وَصَفِيْكَ وَصِفْوَتِكَ، وَخَاصَّتِكَ، وَخَالِصَتِكَ، وَخَيْرَتِكَ مِنْ
خَلْقِكَ، وَأَعْطَهُ الْفَضْلَ وَالْفَضِيلَةَ وَالْوَسِيلَةَ وَالدَّرَجَةَ الرَّفِيعَةَ، وَابْعَثْهُ
مَقَامًا مَحْمُودًا، يَغْبِطُهُ بِهِ الْأُوَّلُونَ وَالآخِرُونَ.
اللَّهُمَّ إِنَّكَ قُلْتَ: «وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ
وَاسْتَغْفِرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَابًا رَحِيمًا»^{٩٧}

إِلَهِي! فَقَدْ أُتَيْتُ نِسِيْكَ مُسْتَغْفِرًا تائِبًا مِنْ ذُنُوبِي فَصَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَ
آلِهِ، وَأَغْفِرْهَا لِي يَا سَيِّدَنَا! أَتَوَجَّهُ بِكَ وَبِأَهْلِ بَيْتِكَ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى،
رَبِّكَ وَرَبِّي لِيغْفِرَ لِي»

«إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ»

پس سه مرتبه بگو

پس بگو:

أَصِبْنَا بِكَ يَا حَبِيبَ قُلُوبِنَا، فَمَا أَعْظَمَ الْمُصِبَّةَ بِكَ، حَيْثُ انْقَطَعَ عَنَّا
الْوَحْىُ، وَحَيْثُ فَقَدْنَاكَ فَإِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ، يَا سَيِّدَنَا يَا رَسُولَ
اللَّهِ (صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ، وَعَلَى آلِ بَيْتِكَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ) هَذَا يَوْمُ
السَّبَّتِ، وَهُوَ يَوْمُكَ، وَأَنَا فِيهِ ضَيْفُكَ وَجَارُكَ فَاضِفْنِي وَأَجْرِنِي،
فَإِنَّكَ كَرِيمٌ تُحِبُّ الضِّيَافَةَ وَمَأْمُورٌ بِالْإِجَارَةِ فَاضِفْنِي وَأَخْسِنْ ضِيَافَتِي،
وَأَجْرِنِي وَأَخْسِنْ إِجَارَتَنَا، بِمَنْزِلَةِ اللَّهِ عِنْدَكَ، وَعِنْدَ آلِ بَيْتِكَ، وَ
بِمَنْزِلَتِهِمْ عِنْدَهُ، وَبِمَا اسْتَوْدَعَكُمْ مِنْ عِلْمِهِ، فَإِنَّهُ أَكْرَمُ الْأُكْرَمِينَ».

دعای روز یکشنبه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا أَرْجُو إِلَّا فَضْلَهُ، وَلَا أَخْشَى إِلَّا عَدْلَهُ، وَلَا أُعْتَدِدُ إِلَّا
قُولَهُ، وَلَا مُسِكٌ إِلَّا بِحَبْلِهِ، بِكَ أَسْتَجِيرُ، يَا ذَا الْعَفْوِ وَالرَّضْوَانِ، مِنَ
الظُّلْمِ وَالْعُدُوانِ، وَمِنْ غَيْرِ الزَّمَانِ، وَتَوَاتِرِ الْأَحْزَانِ، وَطَوَارِقِ الْحَدَثَانِ، وَ
مِنْ انْقَضَاءِ الْمَدَّةِ قَبْلَ التَّاهِبِ وَالْعُدَّةِ وَأَيَّاكَ أَسْتَرْشِدُ لِمَا فِيهِ الصَّلَاحُ
وَالْإِصْلَاحُ، وَبِكَ أَسْتَعِينُ فِيمَا يَقْتَرِنُ بِهِ النَّجَاحُ، وَالْإِنْجَاحُ وَأَيَّاكَ

أَرْغَبُ فِي لِبَاسِ الْعَافِيَةِ وَتَمَامِهَا، وَشَمُولِ السَّلَامَةِ وَدَوَامِهَا، وَأَعُوذُ بِكَ
يَا رَبِّ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ، وَاحْتَرِزْ بِسُلْطَانِكَ مِنْ جَوْرِ السَّلَاطِينِ،
فَتَقَبَّلْ مَا كَانَ مِنْ صَلَاتِي وَصَوْمِي، وَاجْعَلْ عَدِيًّا وَمَا بَعْدَهُ أَفْضَلَ مِنْ
سَاعَتِي وَيَوْمِي، وَأَعِزَّنِي فِي عَشِيرَتِي وَقَوْمِي، وَاحْفَظْنِي فِي يَقْظَتِي
وَنَوْمِي، فَإِنْتَ اللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا، وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ.
اللَّهُمَّ إِنِّي أَبْرَءُ إِلَيْكَ فِي يَوْمِي هَذَا وَمَا بَعْدَهُ مِنَ الْأَهَادِ مِنَ الشَّرِّكِ وَ
الْإِلْهَادِ وَأَخْلِصْ لَكَ دُعَائِي تَعْرُضاً لِلْإِجَابَةِ، وَأَقِيمْ عَلَى طَاعَتِكَ رَجَاءً
لِلِّإِثَابَةِ، فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ خَيْرِ خَلْقِكَ، الدَّاعِي إِلَى حَقِّكَ، وَأَعِزَّنِي
بِعِزَّكَ الَّذِي لَا يُضَامُ وَاحْفَظْنِي بِعِيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ، وَاخْتِمْ بِالْأَنْقِطَاعِ
إِلَيْكَ أَمْرِي وَبِالْمَغْفِرَةِ عَمْرِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ»^{٩٨}

زيارة أمير المؤمنين على (ع)

روز یکشنبه

السلام على الشجرة النبوية، والدوحة الهاشمية المضيئه، المتمسكة
بالنبوة المونقة بالإمامه، وعلى ضجيعيك آدم ونوح (عليهم السلام)،
السلام عليك وعلى أهل بيتك الطيبين الطاهرين، السلام عليك وعلى
الملائكة المحدقيين بك، والحاقيين بقبيرك.

يا مولاي يا أمير المؤمنين، هذا يوم الأحد، وهو يومك وباسمك،
واناضيفك فيه وجارك فأضفني يا مولاي وأجرني فإنك كريم تحب
الضيافة ومأموري بالإجارة فافعل ما رغبت اليك فيه، ورجوته منك،

بِمَنْزِلَتِكَ وَآلِ بَيْتِكَ عِنْدَ اللَّهِ، وَمَنْزِلَتِهِ عِنْدَكُمْ، وَبِحَقِّ ابْنِ عَمِّكَ رَسُولِ
اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) وَعَلَيْهِمْ وَعَلَيْكُمْ أَجْمَعِينَ».

زيارة حضرت زهرا (سلام الله عليها)

روز یکشنبه

السلام عليك يا ممتحنة امتحنك الذي خلقك قبل أن يخلقك وكنت
لما امتحنك به صابرةً ونحن لك أولياء مصدقون ولكل ما أتي به أبوك
(صلى الله عليه وآله وسلم)، وأتي به وصيه (عليه السلام) مسلمون.
ونحن نسئلوك اللهم اذ كنا مصدقين لهم ان تلحقنا بتتصديقنا
بالدرجة العالية، لنبشر أنفسنا باننا قد طهرنا بولايتهم (عليهم السلام) .

دعای روز دوشنبه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله الذي لم يشهد أحداً حين فطر السموات والأرض، ولا تأخذ
معيناً حين برأ النسمات، لم يشارك في الإلهية ولم يظاهر في
الوحديّة، كلّت الألسن عن غاية صفتة، و العقول عن كنه معرفته و
تواضعت الجبارية لهيبيته، و عانت الوجوه لخشيتة، و إنقاد كل عظيم
لعظيمته، فلَكَ الْحَمْدُ مُتَوَاتِرًا مُتَسِقًا، وَ مُتَوَالِيًا مُسْتَوْسِقًا، وَصَلَواتُهُ عَلَى
رَسُولِهِ آبَدًا، وَ سَلَامُهُ دَائِمًا سَرْمَدًا.

اللَّهُمَّ اجْعِلْ أَوَّلَ يَوْمٍ هَذَا صَلَاحًا، وَأَوْسَطَهُ فَلَاحًا، وَآخِرَهُ نَجَاحًا،
وَاعُوذُ بِكَ مِنْ يَوْمٍ أَوْلَهُ فَزَعٌ، وَأَوْسَطُهُ جَزَعٌ، وَآخِرُهُ وَجَعٌ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ نَذْرٍ نَذَرْتَهُ، وَكُلِّ وَعْدٍ وَعَدْتَهُ، وَكُلِّ عَهْدٍ
عَاهَدْتَهُ، ثُمَّ لَمْ أَفِ بِهِ، وَأَسْئَلُكَ فِي مَظَالِمِ عِبَادِكَ عِنْدِي، فَإِنَّمَا عَبَدْتُ
مِنْ عَبِيدِكَ، أَوْ أَمَةً مِنْ أَمَائِكَ؛ كَانَتْ لَهُ قِبْلَى مَظْلَمَةً ظَلَمْتُهَا أَيَّاهُ فِي
نَفْسِهِ، أَوْ فِي عِرْضِهِ، أَوْ فِي مَالِهِ، أَوْ فِي أَهْلِهِ وَوَلَدِهِ، أَوْ غَيْبَةً اغْتَبْتُهُ بِهَا،
أَوْ تَحَامِلَ عَلَيْهِ بِمَيْلٍ أَوْ هَوَىًّا، أَوْ آنَفَةً أَوْ حَمَيَّةً، أَوْ رِيَاءً أَوْ عَصَبَيَّةً،
غَائِبًا كَانَ أَوْ شَاهِدًا، وَحَيَاً كَانَ أَوْ مَيِّتًا، فَقَصَرْتُ يَدِي وَضَاقَ وَسْعِي
عَنْ رَدِّهَا إِلَيْهِ، وَالتَّحَلَّلَ مِنْهُ، فَأَسْئَلُكَ يَا مَنْ يَمْلِكُ الْحَاجَاتِ وَهِيَ
مُسْتَجِيبَةٌ لِمَشِيتِهِ، وَمُسْرِعَةٌ إِلَى إِرَادَتِهِ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُرْضِيَ عَنِّي بِمَا شَتَّتْ، وَتَهَبَ لِي مِنْ عِنْدِكَ رَحْمَةً، إِنَّهُ لَا
تَنْقُصُكَ الْمَغْفِرَةُ، وَلَا تَضُرُّكَ الْمَوْهِبَةُ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

اللَّهُمَّ أُولَى فِي كُلِّ يَوْمٍ اثْنَيْنِ نِعْمَتَيْنِ مِنْكَ ثَنْتَيْنِ: سَعادَةً فِي أَوَّلِهِ
بِطَاعَتِكَ، وَنِعْمَةً فِي آخِرِهِ بِمَغْفِرَتِكَ يَا مَنْ هُوَ إِلَهٌ، وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ
سِواهُ»^{٩٩}

زيارة امام حسن (عليه السلام)

روز دوشنبه

السلام عليك يا بن رسول رب العالمين، السلام عليك يا بن أمير المؤمنين، السلام، عليك يا بن فاطمة الزهراء، السلام عليك يا حبيب الله، السلام عليك ياصفوة الله، السلام عليك يا أمين الله، السلام عليك يا حجّة الله، السلام عليك يانور الله، السلام عليك يا صراط الله، السلام عليك يا بيان حكم الله، السلام عليك يا ناصر دين الله، السلام عليك أيها السيد الزكي، السلام عليك أيها البر الوفي، السلام عليك أيها القائم الأمين، السلام عليك أيها العالم بالتأويل، السلام عليك أيها الهدى المهدى، السلام عليك أيها الطاهر الزكي، السلام عليك أيها التقى النقى، السلام عليك أيها الحق الحقيق، السلام عليك أيها الشهيد الصديق، السلام عليك يا آبا محمد الحسن بن علي، ورحمة الله وبركاته».

زيارة امام حسین (عليه السلام)

روز دوشنبه

السلام عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ، الْسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ،
السلام عَلَيْكَ يَا بْنَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ، أَشْهَدُ أَنَّكَ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ، وَ
أَتَيْتَ الزَّكُوَةَ، وَأَمْرَتَ بِالْمَعْرُوفِ، وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ، وَعَبَدْتَ اللَّهَ
مُخْلِصًا، وَجَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ، حَتَّى آتَاكَ الْيَقِينَ.

فَعَلَيْكَ السَّلَامُ مِنِّي مَا بَقِيَتْ وَبِقِيَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارُ، وَعَلَى آلِ بَيْتِكَ
الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ، آتَاكَ يَا مَوْلَايَ مَوْلَى لَكَ، وَلِآلِ بَيْتِكَ، سَلَمٌ لِمَنْ
سَالَمَكُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ، مُؤْمِنٌ بِسُرُّكُمْ وَجَهْرِكُمْ، وَظَاهِرِكُمْ
وَبَاطِنِكُمْ، لَعْنَ اللَّهِ أَعْدَائِكُمْ مِنَ الْأُوَّلِينَ وَالآخِرِينَ، وَآنَا أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ
تَعَالَى مِنْهُمْ.

يَا مَوْلَايَا يَا أَبا مُحَمَّدَ، يَا مَوْلَايَا يَا أَبا عَبْدِ اللَّهِ، هَذَا يَوْمُ الْإِثْنَيْنِ وَهُوَ
يَوْمُكُمَا وَبِاسْمِكُمَا، وَآنَا فِيهِ ضَيْفُكُمَا فَأَضِيفَانِي، وَآخْسِنَا ضِيَافَتِي، فَنِعْمَ
مَنِ اسْتَضَيْفَ بِهِ أَنْتُمَا، وَآنَا فِيهِ مِنْ جِوارِكُمَا فَأَجِيرَانِي، فَإِنَّكُمَا مَأْمُورَانِ
بِالضِّيَافَةِ وَالْإِجَارَةِ، فَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْكُمَا وَآلَّكُمَا الطَّيِّبِينَ .

دعای روز سه شنبه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَالْحَمْدُ حَقُّهُ كَمَا يَسْتَحْقُهُ حَمْدًا كَثِيرًا، وَأَعُوذُ بِهِ مِنْ شَرِّ
نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَامًا رَحْمَ رَبِّي، وَأَعُوذُ بِهِ مِنْ شَرِّ
الشَّيْطَانِ الَّذِي يَزِيدُنِي ذَنْبًا إِلَى ذَنْبٍ وَأَحْتَرِزُ بِهِ مِنْ كُلَّ
جَبَارٍ فَاجِرٍ وَسُلْطَانٍ جَائِرٍ، وَعَدُوٌّ قَاهِرٌ.

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ جِنْدِكَ فَإِنَّ جِنْدَكَ هُمُ الْغَالِبُونَ، وَاجْعَلْنِي مِنْ
حِزْبِكَ، فَإِنَّ حِزْبَكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ، وَاجْعَلْنِي مِنْ أُولَيَائِكَ، فَإِنَّ أُولَيَاءَكَ
لَا خُوفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ.

اللَّهُمَّ أصْلِحْ لِي دِينِي فَإِنَّهُ عَصْمَةُ أُمْرِي وَأصْلِحْ لِي آخِرَتِي، فَإِنَّهَا دَارَ
مَقْرَرٌ، وَإِلَيْهَا مِنْ مُجَاوِرَةِ اللَّثَامِ مَفْرِرٌ، وَاجْعَلِ الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ
خَيْرٍ، وَالْوَفَاءَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ شَرٍ.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ، وَتَمَامِ عِدَّةِ الْمُرْسَلِينَ، وَعَلَى أَهِ
الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَاصْحَابِهِ الْمُنْتَجَبِينَ، وَهَبْ لِي فِي الْثَلَاثَاءِ ثَلَاثًا، لَا
تَدْعُ لِي ذَنْبًا إِلَّا عَفَرْتَهُ، وَلَا غَمًا إِلَّا أَذْهَبْتَهُ، وَلَا عَدُوًا إِلَّا دَفَعْتَهُ.

بِسْمِ اللَّهِ خَيْرِ الْأَسْمَاءِ، بِسْمِ اللَّهِ رَبِّ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ، أَسْتَدْفِعُ كُلَّ
مَكْرُوهٍ أَوْلَهُ سَخَطَهُ وَأَسْتَجْلِبُ كُلَّ مَحْبُوبٍ أَوْلَهُ رِضَاهُ، فَاخْتِمْ لِي مِنْكَ
بِالْغُفرَانِ، يَا وَلِيَ الْإِحْسَانِ». ١٠٠

زيارة امام سجاد ، امام باقر ، امام صادق عليهم السلام

روز سه شنبه

السلامُ عَلَيْكُمْ يَا حُرَّانَ عِلْمِ اللَّهِ، السَّلامُ عَلَيْكُمْ يَا تَرَاجِمَةَ وَحْيِ اللَّهِ، السَّلامُ عَلَيْكُمْ يَا أئمَّةَ الْهُدَى، السَّلامُ عَلَيْكُمْ يَا أَعْلَامَ التَّقَى، السَّلامُ عَلَيْكُمْ يَا أُولَادَ رَسُولِ اللَّهِ، أَنَا عَارِفٌ بِحَقِّكُمْ، مُسْتَبْصِرٌ بِشَاءْنِكُمْ مَعَادٍ لِأَعْدَائِكُمْ، مُوَالٍ لِأُولَائِكُمْ، بِأَبِي أَنْتُمْ وَأَمِّي صَلَواتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَوَالِي عَلَى آخِرَهُمْ كَمَا تَوَالَيْتُ أَوْلَاهُمْ، وَأَبْرَءُ مِنْ كُلِّ وَلِيَجَهَ دُونَهُمْ، وَأُكَفِّرُ بِالْجِبْتِ وَالْطَّاغُوتِ، وَاللَّاتِ وَالْعَزِيزُ، صَلَواتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ يَا مَوَالِيَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.

السلامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْعَابِدِينَ، وَسُلَالَةِ الْوَاصِيَّينَ، السَّلامُ عَلَيْكَ يَا باقِرَ عِلْمِ النَّبِيِّينَ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا صادِقاً مُصَدِّقاً فِي الْقَوْلِ وَالْفَعْلِ، يَا مَوَالِيَ ! هَذَا يَوْمُكُمْ، وَهُوَ يَوْمُ الْثَّلَاثَاءِ، وَأَنَا فِيهِ ضَيْفٌ لَكُمْ وَمَسْتَجِيرٌ بِكُمْ، فَاضْعِفُونِي وَأَجِرُونِي، بِمَنْزِلَةِ اللَّهِ عِنْدَكُمْ، وَآلِ بَيْتِكُمُ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ ».«

دعای روز چهارشنبه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ لِبَاسًا، وَالنَّوْمَ سَبَاتًا، وَجَعَلَ النَّهَارَ نَشُورًا، لَكَ الْحَمْدُ أَنْ بَعَثْتَنِي مِنْ مَرْقَدِي، وَلَوْ شِئْتَ جَعَلْتَهُ سَرْمَدًا، حَمْدًا دَائِمًا لَا يَنْقَطِعُ أَبَدًا، وَلَا يُخْصِي لَهُ الْخَلَائقُ عَدَدًا.

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْ خَلَقْتَ فَسَوَّيْتَ، وَقَدَرْتَ وَقَضَيْتَ وَأَمَتَّ وَأَحْيَيْتَ وَأَمْرَضْتَ وَشَفَيْتَ، وَعَافَيْتَ وَأَبْلَيْتَ، وَعَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَيْتَ،

وَ عَلَى الْمُلْكِ احْتَوَيْتَ، أَدْعُوكَ دُعَاءَ مَنْ ضَعَفَتْ وَسِيلَتْهُ، وَ انْقَطَعَتْ حِيلَتْهُ، وَ افْتَرَبَ أَجْلَهُ، وَ تَدَانَى فِي الدُّنْيَا أَمْلَهُ، وَ اشْتَدَّتْ إِلَى رَحْمَتِكَ فَاقْتَهُ، وَ عَظَمَتْ لِتَفْرِيظِهِ حَسْرَتَهُ، وَ كَثُرَتْ زَلَّتَهُ وَ عَثَرَتَهُ، وَ خَلَصَتْ لِوَجْهِكَ تَوْبَتَهُ.

فَصَلٌّ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ، وَ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ، وَ ارْزُقْنِي شَفَاعَةً مُحَمَّدًا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ)، وَ لَا تَحْرِمْنِي صَحْبَتَهُ، إِنَّكَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ.

اللَّهُمَّ أَفْضِلِي فِي الْأَرْبَعَاءِ أَرْبَعًا، اجْعَلْ قُوَّتِي فِي طَاعَتِكَ، وَ نَشَاطِي فِي عِبَادَتِكَ، وَ رَغْبَتِي فِي ثَوَابِكَ، وَ زُهْدِي فِيمَا يُوْجِبُ لِي أَلِيمَ عِقَابِكَ إِنَّكَ لَطِيفٌ لِمَا تَشَاءُ». ١٠١

زيارة امام موسى بن جعفر ، امام رضا و امام جواد

امام على النقى (عليهم السلام)

روز چهار شنبه

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أُولَيَاءَ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا حَجَّاجَ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا نُورَ اللَّهِ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ، صَلَواتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَ عَلَى آلِ بَيْتِكُمُ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ، يَا بَيْتِي أَنْتُمْ وَ أُمِّي، لَقَدْ عَبَدْتُمُ اللَّهَ مُخْلِصِينَ، وَ جَاهَدْتُمْ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ، حَتَّى أَتَأْكُمُ الْيَقِينُ، فَلَعْنَ اللَّهِ أَعْدَاءُكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ أَجْمَعِينَ، وَ أَنَا أُبْرَأُ إِلَى اللَّهِ وَ إِلَيْكُمْ مِنْهُمْ؛ يَا مَوْلَايَا! يَا آبَا إِبْرَاهِيمَ؛ مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ، يَا مَوْلَايَا! يَا آبَا الْحَسَنِ؛ عَلَى بْنَ مُوسَى، يَا مَوْلَايَا! يَا آبَا جَعْفَرٍ؛ مُحَمَّدَ بْنَ عَلَى، يَا مَوْلَايَا! يَا آبَا الْحَسَنِ؛

عَلَى بْنِ مُحَمَّدٍ، أَنَا مَوْلَى لَكُمْ، مُؤْمِنٌ بِسِرْكُمْ وَ جَهْرِكُمْ، مُتَضَيِّفٌ بِكُمْ فِي
يَوْمِكُمْ هَذَا، وَ هُوَ يَوْمُ الْأَرْبَاعَاءِ، وَ مُسْتَجِيرٌ بِكُمْ فَأُضِيقُونِي وَ أُجِيرُونِي، بِالْ
بَيْتِكُمُ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ».

دعای روز پنجم شنبه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ اللَّيلَ مُظْلِمًا بِقُدْرَتِهِ، وَ جَاءَ بِالنَّهَارِ مُبْصِرًا
بِرَحْمَتِهِ، وَ كَسَانِي ضِيَاءَهُ وَ أَنَا فِي نِعْمَتِهِ، اللَّهُمَّ فَكَمَا أَبْقَيْتَنِي لَهُ
فَأُبْقِنِي لِأَمْثَالِهِ، وَ صَلَّى عَلَى النَّبِيِّ مُحَمَّدَ وَآلِهِ، وَ لَا تَفْجَعْنِي فِيهِ وَ فِي
غَيْرِهِ مِنَ اللَّيَالِي وَالآيَامِ، بِإِرْتِكَابِ الْمَحَارِمِ، وَ اكْتِسَابِ الْمَآثِمِ، وَ ارْزَقْنِي
خَيْرَهُ، وَ خَيْرَمَا فِيهِ، وَ خَيْرَمَا بَعْدَهُ، وَ اصْرِفْ عَنِّي شَرَّهُ، وَ شَرَّمَا فِيهِ، شَرَّمَا
مَا بَعْدَهُ.

اللَّهُمَّ إِنِّي بِذِمَّةِ الإِسْلَامِ أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ، وَ بِحُرْمَةِ الْقُرْآنِ أَعْتَمِدُ عَلَيْكَ،
وَ بِمِحْمَدِ الْمُصْطَفَى (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ) أُسْتَشْفِعُ لَدِيكَ، فَاغْرِفِ اللَّهُمَّ ذِمَّتِي
الَّتِي رَجَوْتُ بِهَا قَضَاءَ حَاجَتِي، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

اللَّهُمَّ اقْضِ لِي فِي الْخَمِيسِ خَمْسًا لَا يَتْسَعُ لَهَا إِلَّا كَرْمُكَ، وَ لَا
يُطِيقُهَا إِلَّا نِعْمَكَ؛ سَلَامَةً أَقْوَى بِهَا عَلَى طَاعَتِكَ، وَ عِبَادَةً أَسْتَحِقُّ بِهَا
جَزِيلَ مَثُوبَتِكَ، وَسَعَةً فِي الْحَالِ مِنَ الرِّزْقِ الْحَالَلِ، وَ أَنْ تُؤْمِنَنِي فِي
مَوَاقِفِ الْخَوْفِ بِأَمْنِكَ، وَ تَجْعَلَنِي مِنْ طَوَارِقِ الْهَمْوُمِ وَالْغَمْوُمِ فِي

حِصْنَكَ، وَصَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاجْعَلْ تَوَسْلِي بِهِ شَافِعًا، يَوْمَ
الْقِيَامَةِ نَافِعًا، إِنَّكَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ». ١٠٢

زيارة امام حسن عسکری عليه السلام

روز پنج شنبه

السلام عليك ولی الله، السلام عليك يا حجۃ الله و خالصته السلام
عليک يا امام المؤمنین، و وارث المرسلین، و حجۃ رب العالمین، صلی^۱
الله عليك وعلى آل بيتك الطیبین الطاهرین.
يا مولایا يا آبا محمد الحسن بن علی؛ آنا مولی لک ولآل بيتك، وهذا
یومک، وهو یوم الخمیس، و آنا ضیفک فيه، و مستجیر بک فيه،
فاحسین ضیافتی و اجاراتی، بحق آل بيتك الطیبین الطاهرین.

دعای روز جمعه
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الْأَوَّلُ قَبْلَ الْإِنْشَاءِ وَالْإِحْيَا، وَالْآخِرُ بَعْدَ فَتَاءِ الْأُشْيَاءِ، الْعَلِيمُ الَّذِي لَا يَنْسَى مَنْ ذَكَرَهُ، وَلَا يَنْقُصُ مَنْ شَكَرَهُ، وَلَا يَخِيبُ مَنْ دَعَاهُ، وَلَا يَقْطَعُ رَجَاءَ مَنْ رَجَاهُ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ كَ وَ كَفَى بِكَ شَهِيدًا، وَ أَشْهَدُ جَمِيعَ مَلَائِكَتَكَ، وَ سُكَّانَ سَمَاوَاتِكَ، وَ حَمَلَةَ عَرْشِكَ، وَ مَنْ بَعَثْتَ مِنْ أَنْبِيَائِكَ وَ رَسُلِكَ، وَ أَنْشَاتَ مِنْ أَصْنَافِ خَلْقِكَ؛ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، وَ حَدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَ لَا عَدِيلَ، وَ لَا خَلْفَ لِقَوْلِكَ وَ لَا تَبْدِيلَ، وَ أَنَّ مُحَمَّداً (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ) عَبْدُكَ كَ وَ رَسُولُكَ، أَدَى مَا حَمَلْتَهُ إِلَى الْعِبَادِ، وَ جَاهَدَ فِي اللَّهِ (عَزَّ وَجَلَّ) حَقَّ الْجِهَادِ، وَ أَنَّهُ بَشَّرَ بِمَا هُوَ حَقٌّ مِنَ الثَّوَابِ، وَ أَنْذَرَ بِمَا هُوَ صِدْقٌ مِنَ الْعِقَابِ.

اللَّهُمَّ ثَبَّتْنِي عَلَى دِينِكَ مَا أَحْيَيْتَنِي، وَ لَا تُنْزِغْ قُلْبِي بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنِي، وَ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً، إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ.

صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ عَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، وَ اجْعَلْنِي مِنْ أَتَبَاعِهِ وَ شِيَعَتِهِ، وَ اخْشُرْنِي فِي زُمْرَتِهِ، وَ وَقِّنِي لِأَدَاءِ فَرْضِ الْجُمُعَاتِ، وَ مَا أُوجِبَتْ عَلَى فِيهَا مِنَ الطَّاعَاتِ، وَ قَسَّمْتَ لِأَهْلِهَا مِنَ الْعَطَاءِ فِي يَوْمِ الْجَزَاءِ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ». ^{١٠٣}

زيارة حضرت امام زمان عليه السلام

روز جمعه

السلام عليك يا حجّة الله في أرضه السلام عليك يا عين الله في خلقه، السلام عليك يا نور الله الذي يهتدى به المهددون، ويفرج به عن المؤمنين، السلام عليك أيها المهدّبُ الخائفُ، السلام عليك أيها الولي الناصحُ، السلام عليك يا سفيينة النجاة، السلام عليك يا عين الحياة.

السلام عليك صلى الله عليك و على آل بيتك الطيبين الطاهرين السلام عليك عجل الله لك ما وعدك من النصر، و ظهور الأمر، السلام عليك يا مولاي، أنا مولاك عارف بأولادك و آخرائك، أتقرب إلى الله تعالى بك و بآل بيتك، و أنتظر ظهورك، و ظهور الحق على يديك، و أسأل الله أن يصلى على محمد وآل محمد، و أن يجعلنى من المنتظرین لك و التابعين و الناصرين لك على أعدائك، و المستشهدين بين يديك في جملة أوليائك.

يا مولاي! يا صاحب الزمان (صلوات الله عليك، و على آل بيتك)، هذا يوم الجمعة، و هو يومك المتوقع فيه ظهورك و الفرج فيه للمؤمنين على يديك، و قتل الكافرين بسيفك و أنا يا مولاي فيه ضيفك و جارك، و أنت يا مولاي كريم من أولاد الكرام و مأمور بالضيافة و الإجارة، فأضيفني و أجرني، صلوات الله عليك و على أهل بيتك الطاهرين».

سید بن طاووس گفته که : من ، پس از خواندن این زیارت این بیت را می خوانم و به آن حضرت اشاره می کنم .

نَزِيلُكَ حَيْثُ مَا اتَّجَهْتُ رِكَابِي

وَضَيْفُكَ حَيْثُ كُنْتُ مِنَ الْبِلَادِ.

مرکبیم به هر جا روی آورد من بر سر خوان احسان تو می نشینم ، و در هر نقطه ای از جهان زندگی کنم مهمان تو به حساب می آیم .

دعای صاحب الأمر (عليه السلام)^{١٠٤}

دعای فرج

إِلَهِي عَظِيمَ الْبَلَاءِ، وَبَرِحَ الْخَفَاءِ، وَأَنْكَشَفَ الْغُطَاءِ، وَأَنْقَطَعَ الرَّجَاءِ، وَضَاقَتِ
الْأَرْضُ، وَمَنَعَتِ السَّمَاءُ، وَأَنْتَ الْمُسْتَعَانُ، وَإِلَيْكَ الْمُشْتَكِي، وَعَلَيْكَ الْمَعْوَلُ
فِي الشَّدَّةِ وَالرَّخَاءِ.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، أُولَى الْأَمْرِ الَّذِينَ فَرَضْتَ عَلَيْنَا
طَاعَتَهُمْ، وَعَرَفْتَنَا بِذِلِكَ مَنْزِلَتَهُمْ، فَرَجُّ عَنَّا بِحَقِّهِمْ، فَرَجًا عَاجِلًا قَرِيبًا
كَلْمَحُ البَصَرِ، أَوْ هُوَ أَقْرَبُ.

يَا مُحَمَّدًا يَا عَلِيًّا يَا مُحَمَّدًا، اكْفِيَانِي فَإِنَّكُمَا كَافِيَانِ، وَأَنْصُرَانِي
فَإِنَّكُمَا نَاصِرَانِ، يَا مَوْلَانَا يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ، الْغَوْثُ، الْغَوْثُ، أَدْرِكْنِي،
أَدْرِكْنِي، أَدْرِكْنِي، السَّاعَةُ، السَّاعَةُ، الْعَجَلُ، الْعَجَلُ، يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ».

دعای حضرت مهدی (عجل الله تعالى فرجه)

کفعمی در مصباح گفته که این دعاء حضرت مهدی (علیه السلام) است:

«اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا تَوْفِيقَ الطَّاعَةِ، وَبَعْدَ الْمَعْصِيَةِ، وَصِدْقَ النَّيَّةِ، وَعِرْفَانَ الْحَرَمَةِ، وَأَكْرِمْنَا بِالْهُدَى وَالْإِسْتِقَامَةِ، وَسَدِّدْ أَسْنَاتَنَا بِالصَّوَابِ وَالْحِكْمَةِ، وَأَمْلَأْ قُلُوبَنَا بِالْعِلْمِ وَالْمَعْرِفَةِ، وَطَهَّرْ بُطُونَنَا مِنَ الْحَرَامِ وَالشَّبَهَةِ، وَأَكْفَفْ أَيْدِينَا عَنِ الظُّلْمِ وَالسَّرِقَةِ وَأَغْضَصْ أَبْصَارَنَا عَنِ الْفَجُورِ وَالْخِيَانَةِ، وَاسْدَدْ أَسْمَاعَنَا عَنِ اللَّغُوِ وَالْغَيْبَةِ.

وَتَفَضَّلْ عَلَى عُلَمَائِنَا بِالْزَّهْدِ وَالنَّصِيحَةِ، وَعَلَى الْمُتَعَلِّمِينَ بِالْجَهْدِ وَالرَّغْبَةِ، وَعَلَى الْمُسْتَعِينَ بِالْإِتَّبَاعِ وَالْمَوْعِظَةِ، وَعَلَى مَرْضَى الْمُسْلِمِينَ بِالشَّفَاءِ وَالرَّاحَةِ، وَعَلَى مَوْتَاهُمْ بِالرَّأْفَةِ وَالرَّحْمَةِ، وَعَلَى مَشَايِخِنَا بِالْوَقَارِ وَالسَّكِينَةِ، وَعَلَى الشَّبَابِ بِالْأَنَابَةِ وَالتَّوْبَةِ، وَعَلَى النِّسَاءِ بِالْحَيَاءِ وَالْعِفَةِ، وَعَلَى الْأَعْنَيَاءِ بِالتَّواضِعِ وَالسَّعَةِ، وَعَلَى الْفَقَرَاءِ بِالصَّبَرِ وَالْقَنَاعَةِ، وَعَلَى الْغَرَاءِ بِالنَّصْرِ وَالْغَلَبةِ، وَعَلَى الْأَسْرَاءِ بِالْخَلَاصِ وَالرَّاحَةِ، وَعَلَى الْأَمْرَاءِ بِالْعَدْلِ وَالشَّفَقَةِ، وَعَلَى الرَّعِيَّةِ بِالْإِنْصَافِ وَحُسْنِ السِّيرَةِ.

وَبَارِكْ لِلْحَجَاجِ وَالزُّوَّارِ فِي الزَّادِ وَالنَّفَقَةِ، وَاقْضِ مَا أُوجَبَتْ عَلَيْهِمْ مِنَ الْحَجَّ وَالْعُمْرَةِ، بِفَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ».

منابع

و

مصادر

منابع و مصادر این کتاب

قرآن کریم.

- ۱) **أحكام الشريعة**. خادم الشريعة آیه الله میرزا عبدالرسول احراقی. چاپ سوم تهران.
- ۲) **أعلام الدين**. حسن بن أبي الحسن دیلمی. مؤسسهٔ آل البيت علیه السلام - قم ، ۱۴۰۸.
- ۳) **إقبال الأعمال**. سید بن طاووس دار الكتب الإسلامية - طهران.
- ۴) **الأمالی**. شیخ أبي جعفر طووسی (شیخ الطائفه) دارالثقافه للنشر - قم المقدسه، ۱۴۱۴.
- ۵) **الأمالی** شیخ مفید محمد بن محمد بن نعمان. مؤتمر عالمی شیخ مفید - قم ، ۱۴۱۳.
- ۶) **الأمالی**. شیخ محمد بن علی بن حسین بن بابویه قمی الصّدوق. مکتبه الإسلامية، ۱۴۰۴.
- ۷) **بحار الأنوار**. علامه محمد باقر بن محمد بن محمد تقی مجلسی. مؤسسهٔ وفاء ، بروت لبنان ، ۱۴۰۴.
- ۸) **بصائر الدرجات**. محمد بن حسن بن فروخ صفار. مکتبه آیت الله مرعشی - قم ، ۱۴۰۴.
- ۹) **البلد الأمین**. ابراهیم بن علی کفعی. (نسخه خطی)
- ۱۰) **تهذیب الأحكام**. شیخ طووسی أبي جعفر شیخ طائفه. دار الكتب الإسلامية - طهران
- ۱۱) **جامع الأخبار**. تاج الدین محمد بن محمد بن شعیری. دار الرضی - قم ، ۱۴۰۵ .

- (١٢) جمال الأسبوع. سيد على بن طاووس .دار الرضى - قم .
- (١٣) جَوَامِعُ الْكَلْمَ .شيخ أحمد بن زين الدين الأحسائي. (النسخة خطى)
- (١٤) الخصال .شيخ محمد بن على بن بابويه قمي الصّدوق. مؤسسه نشر اسلامى- قم ، ١٤٠٣ .٥
- (١٥) رسائل الحكمه.شيخ أحمد بن زين الدين الأحسائي. دار العالمية ، بيروت - ١٤١٤ .٥
- (١٦) رسائل في السلوك إلى الله.شيخ أحمد بن زين الدين الأحسائي. دار العالمية، بيروت - ١٤١٤
- (١٧) روضه الواعظين. محمد بن الحسن الفتّال.دار الرّضي- قم .
- (١٨) شرح الزياره الجامعه الكبيره.شيخ أحمد بن زين الدين الأحسائي. مطبعه سعادت - كرمان ؛ و مكتبه العذراء عليه السلام -بيروت
- (١٩) الصّحيفه السّجاديه. امام على بن الحسين. عليه السلام. نشر الهادى- قم.
- (٢٠) عَدَّه الدَّاعِي. احمد بن فهد الحلی. دار الكتاب اسلامي ، ١٤٠٧ .٥
- (٢١) عيّون أخبار الرّضا عليه السلام.شيخ محمد بن بابويه قمي الصّدوق. دارالعالم نشر (جهان) ١٣٧٨ .٥
- (٢٢) غرر الحكم. عبد الواحد بن محمد تميمي.مكتب اعلام اسلامي - قم.
- (٢٣) فلاح السّائل. سيد على بن طاووس الحلی. مكتب الإعلام الإسلامي - قم المقدسه.
- (٢٤) كافى. ثقه اسلام محمدبن يعقوب بن إسحاق الكليني.دار الكتب الإسلامية - طهران .
- (٢٥) كامل الزيارات. ابى القاسم جعفر بن قولويه القمي. دار المرتضويه - النّجف الأشرف ، ١٣٥٦ .٥
- (٢٦) المؤمن . حسين بن سعيد اهوازى.مدرسة الأئمّة المهدّى عليه السلام.قم ، ١٤٠٤ .٥
- (٢٧) مجموعه ورآم. امير ورآم بن أبي فراس. مكتبه الفقيه- قم المقدسه.

٢٨) المحسن. احمد بن محمدبن خالد البرقى.دار الكتب الإسلامية- قم ١٣٧١

.٥

٢٩) مستدرک الوسائل. محدث میرزا حسین النوری. مؤسسه آل البيت عليهم السلام، قم المقدسه، ١٤٠٨، ٥.

٣٠) مشکاه الأنوار. على بن الحسن طبرسى. المكتبه الحيدريه- النجف الأشرف ،

.٥ ١٣٨٥

٣١) مصباح المتهجد . شیخ الطوسي. مؤسسه فقه الشیعه-بیروت ١٤١١ .

٣٢) المصباح. ابراهيم بن على الكفعمى. دار الرضى (ال Zahid) - قم ١٤٠٥، ٥.

٣٣) مفتاح الفلاح شیخ محمدبن الحسين بن عبدالصمد البهائی. دارالأضواء -

.٥ ١٤٠٥

٣٤) مکارم الأخلاق. حسن بن الفضل الطبرسى. دارالشريف الرضى- قم المقدسه المقدسه، ١٤١٢، ٥.

٣٥) من لا يحضره الفقيه. لشیخ محمدبن على بن بابويه القمي الصدوق. مؤسسه النشر الإسلامي - قم ، ١٤١٣ ، ٥.

٣٦) مناقب آل أبي طالب عليه السلام. محمد بن شهر آشوب المازندرانی. مؤسسه العلامه للنشر - قم ، ١٣٧٩ .

٣٧) نهج البلاغه. امام على بن أبي طالب عليه السلام ، جمع : الشريف الرضى. دارالهجره للنشر - قم .

٣٨) وسائل الشیعه. محمد بن الحسن الحر العاملى. مؤسسه آل البيت عليه السلام- قم ، ١٤٠٩ .